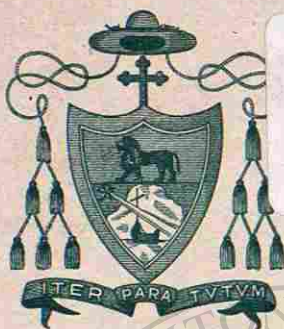

19
DAD AU
CIÓN GE

BX204
P37
044
C.1

1745

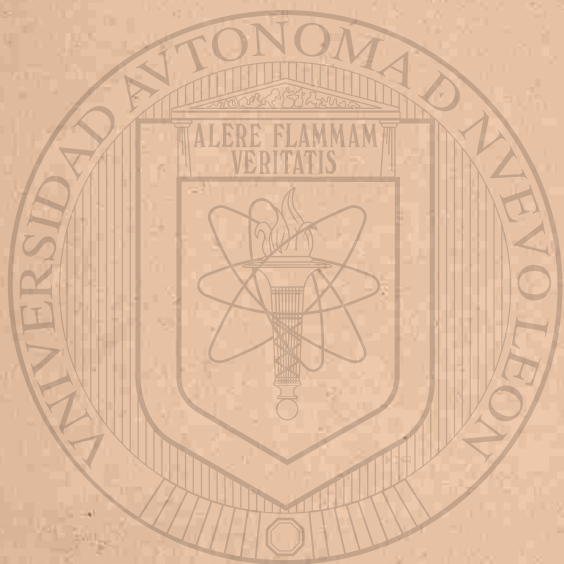

1080020493

EX LIBRIS

HEMETHERII VALVERDE TELLEZ

Episcopi Leonensis

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE NUEVO LEÓN
DIRECCIÓN GENERAL DE BIBLIOTECAS

Ignacio Caballero

OFFICIA PROPRIA
MYSTERIORUM ET INSTRUMENTORUM

PASSIONIS D. N. J. C.

JUXTA BREVIARIUM ROMANUM

CUM PSALMIS ET PRECIBUS IN EXTENSO.

Caril. Alfonso
Biblioteca Univers.

CUM APPROBATIONE SACRORUM RITUUM CONGREGATIONIS.

UNIVERSIDAD DE NUEVO LEÓN
Biblioteca Valverde y Tellez

RATISBONÆ, NEO EBORACI & CINCINNATI.
SUMPTIBUS ET TYPIS FRIDERICI PUSTET,
S. SEDIS APOST. ET S. RIT. CONGR. TYPOGR.
MDCCCLXXXVII. 44250

UNIVERSIDAD DE NUEVO LEÓN
Biblioteca Valverde y Tellez

B12049
P37
044

ADPROBATIO.

Omnia concordant cum Originalibus. In fidem etc.
Ex Secretaria Sacrorum Rituum Congr. hac die 28. Sept. 1886.

Pro R. P. D. Laurentio Salvati Secretario
Joannes Canonicus Ponzi Substitutus.

Ratisbonæ, die 4. Octobris 1886.

M. Dandl, Vicarius in Spirit. Gen.

FONDO EMETERIO
VALVERDE Y TELLEZ

02544

ORATIO

DICENDA ANTE DIVINUM OFFICIUM.

Aperi Dómine os meum ad benedicéndum no-
men sanctum tuum: munda quoque cor meum
ab ómnibus vanis, perversis, et aliénis cogitatióni-
bus: intelléctum illúmina, afféctum inflámma; ut
digne, atténte, ac devóte hoc Offícium recitáre
váleam, et exaudíri mérear ante conspéctum divínæ
majestátis tuæ. Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

Dómine in unióne illíus divínæ intentiónis, qua
ipse in terris laudes Deo persolvísti, has tibi Horas
persólvo.

Pater noster, qui es in
celis: sanctificétur no-
men tuum: advéniat re-
gnum tuum: fiat volúntas
tua, sicut in cœlo et in
terra. Panem nostrum quo-
tidíanium da nobis hódie
et dimítte nobis débita no-
stra, sicut et nos dimíttimus
debitóribus nostris.
Et ne nos indúcas in ten-
tatióne: sed libera nos
a malo. Amen.

benedíctus fructus ventris
tui Jesus. Sancta María,
Mater Dei, ora pro nobis
peccatóribus; nunc et in
hora mortis nostræ. Amen.

Credo in Deum, Patrem
omnipoténtem, Creató-
rem cœli et terræ. Et in
Jesum Christum, Fílium
ejus únicum, Dóminum no-
strum: qui concéptus est
de Spíritu sancto, natus
ex María Vírgine, passus
sub Póntio Piláto: cruci-
fixus, mórtuus, et sepúltus:
descéndit ad inferos: tér-

007455

tia die resurrexit a mortuis: ascendit ad celos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis: inde venturus est iudicare vivos et mortuos. Credo in

Spiritum sanctum, sanctam Ecclesiam catholicam, sanctorum communionem, remissionem peccatorum, carnis resurrectionem, vitam eternam. Amen.

ORATIONEM SEQUEM

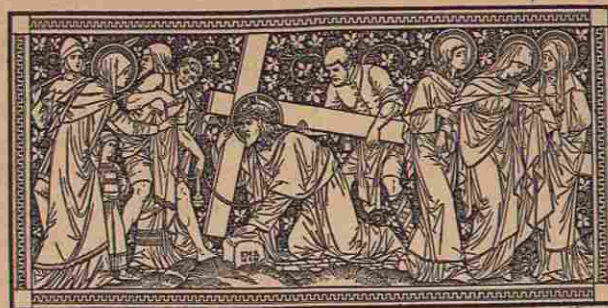
devote post Officium recitantibus

Leo Papa X. defectus et culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas indulsit; et dicitur flexis genibus.

Sacrosanctae et individuae Trinitati, crucifixi Domini nostri Jesu Christi humanitati, beatissimae et gloriosissimae semperque Virginis Mariae foecundae integritati, et omnium Sanctorum universitati sit sempiterna laus, honor, virtus et gloria ab omni creatura, nobisque remissio omnium peccatorum, per infinita saecula saeculorum. **R.** Amen.

V. Beata viscera Mariae Virginis, quae portaverunt aeterni Patris Filium. **R.** Et beata ubera, quae lactaverunt Christum Dominum.

Pater noster. Ave Maria.

Feria III.

post Dominicam Septuagesimae.

Orationis D. N. Jesu Christi in Monte Oliveti.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Pater noster. Ave Maria.

V. Deus in adiutorium meum intende. **R.** Domine ad adjuvandum me festina. **Gloria** Patri, et Filio, et Spiritui sancto. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in saecula saeculorum. Amen. **Laus** tibi Domine Rex aeternae gloriae.

Ant. Venit Jesus cum discipulis suis in villam, quae dicitur Gethsemani, et dixit illis: Sedete hic, donec vadam illuc, et orem.

Psalmus 109.

Dixit Dominus Domino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimicos tuos, * scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuae emit- tet Dominus ex Sion: * dominare in medio inimi- corum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuae in splendori- bus sanctorum: * ex utero ante luciferum genui te.

Juravit Dominus, et non poenitebit eum: * Tu es

tia die resurrexit a mortuis: ascendit ad celos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis: inde venturus est iudicare vivos et mortuos. Credo in

Spiritum sanctum, sanctam Ecclesiam catholicam, sanctorum communionem, remissionem peccatorum, carnis resurrectionem, vitam eternam. Amen.

ORATIONEM SEQUEM

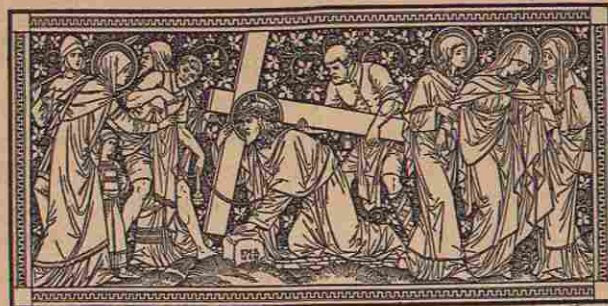
devote post Officium recitantibus

Leo Papa X. defectus et culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas indulsit; et dicitur flexis genibus.

Sacrosanctae et individuae Trinitati, crucifixi Domini nostri Jesu Christi humanitati, beatissimae et gloriosissimae semperque Virginis Mariae foecundae integritati, et omnium Sanctorum universitati sit sempiterna laus, honor, virtus et gloria ab omni creatura, nobisque remissio omnium peccatorum, per infinita saecula saeculorum. **R.** Amen.

V. Beata viscera Mariae Virginis, quae portaverunt aeterni Patris Filium. **R.** Et beata ubera, quae lactaverunt Christum Dominum.

Pater noster. Ave Maria.

Feria III.

post Dominicam Septuagesimae.

Orationis D. N. Jesu Christi in Monte Oliveti.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Pater noster. Ave Maria.

V. Deus in adiutorium meum intende. **R.** Domine ad adjuvandum me festina. **Gloria Patri, et Filio, et Spiritui sancto.** Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in saecula saeculorum. Amen. **Laus tibi Domine Rex aeternae gloriae.**

Ant. Venit Jesus cum discipulis suis in villam, quae dicitur Gethsemani, et dixit illis: Sedete hic, donec vadam illuc, et orem.

Psalmus 109.

Dixit Dominus Domino meo: *
Sede a dextris meis:

Donec ponam inimicos tuos, * scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuae emit-
tet Dominus ex Sion: *
dominare in medio inimi-
corum tuorum.

Tecum principium in die
virtutis tuae in splendori-
bus sanctorum: * ex utero
ante luciferum genui te.

Juravit Dominus, et non
poenitebit eum: * Tu es

sacerdos in ætérnum secundum ordinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicabit in natióibus, implébit ruínas: * conquasabit cápita in terra multórum.

De torrénite in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Venit Jesus cum discípulis suis in villam, quæ dicitur Gethsémani, et dixit illis: Sedéte hic, donec vadam illuc, et orem.

Ant. Et assumpto Petro, et duóbus filiis Zebedæi, coepit contristári, et mœstus esse.

Psalmus 110.

Confitebor tibi Dómine in toto corde meo: * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini: * exquisita in omnes voluntates ejus.

Confessio et magnificéntia opus ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors et

miserátor Dñus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hæreditátem Géntium: * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus: confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiõem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus: * iníitium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Ant. Et assumpto Petro, et duóbus filiis Zebedæi, coepit contristári, et mœstus esse.

Ant. Tunc ait illis: Tristis est ánima mea usque ad mortem: sustinéte hic, et vigiláte mecum.

Psalmus 111.

Beátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiæ in domo ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judicio: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus: * non commovébitur donec despiciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremit et tabescet: * desidérium peccatórum peribit.

Ant. Tunc ait illis: Tristis est ánima mea usque ad mortem: sustinéte hic, et vigiláte mecum.

Ant. Et progréssus pusillum, prócidit in faciém suam orans, et dicens: Pater mi, si possibile est, tránseat a me calix iste.

Psalmus 112.

Laudáte púeri Dóminum: * laudáte nomen Dñi. Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occasum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super coelos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília respicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra inopem, * et de stercore érigens pauperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Et progréssus pusillum, prócidit in faciém suam orans, et dicens: Pater mi, si possibile est, tránseat a me calix iste.

Ant. Pater mi, si non potest hic calix transire, nisi bibam illum, fiat volúntas tua.

Psalmus 116.

Laudáte Dóminum omnes Gentes: * laudáte eum omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. Pater mi, si non potest hic calix transire, nisi bibam illum, fiat volúntas tua.

Capitulum. Matth. 26.

Venit Jesus ad discípulos suos, et invenit eos dormiéntes, et dicit Petro: Sic non potuístis una hora vigiláre mecum? Vigiláte, et oráte, ut non intrétis in tentatiónem.

Hymnus.

Aspice ut Verbum Patris a supérnis
Sédibus, clemens et amóre
flagrans,
Pérditis culpa génitis mē-
déri

Pergit Adámi.

Flébilem mundi miserans
ruínam,

Et volens nostros reparáre
casus

Orat, et prona véniam pre-
cátur

Fronte magíster.

Flúctuat secum tot acér-
ba volvens:

Hunc, ait supplex, cálicem
dolóris

Mi Pater, transfer; tua sed
volúntas,

Non mea fiat.

Cum premat tristis pavor
ima cordis,

Déficit languens Dóminus;
per artus

Sánguinis sudor fluit, atque
guttis

Terra madéscit.

At celer summo véniens
Olympo

Angelus Jesum récreat ja-
céntem:

Córpori vires rédeunt, no-
vóque

Róbore surgit.

Laus, honor Patri, geni-
tæque Proli,

Cui datum nomen super
omne nomen,

Et Paracléto decus atque
virtus

Omne per ævum.

Amen.

V. Tristis est ánima mea.

R. Usque ad mortem.

Ad Magnif. Ant. Pósis
génibus orábat, dicens:
Pater, si vis, transfer cá-
licem istum a me: verúm-
tamen non mea volúntas,
sed tua fiat.

Canticum B. M. V. Lucæ 1. c.

Magníficat * ánima mea
Dóminum:

Et exsultávit spíritus me-
us * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitá-
tem ancillæ suæ: * ecce
enim ex hoc beátam me di-
cent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna
qui potens est: * et san-
ctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a
progénie in progénies * ti-
méntibus eum.

Fecit poténtiam in brá-
chio suo: * dispérsit su-
pérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de se-
de, * et exaltávit húmiles.
Esuriéntes implévit bonis:

* et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël púerum
suum, * recordátus mise-
ricórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres
nostros, * Abraham, et sé-
mini ejus in sæcula.

Glória Patri.

Ant. Pósis génibus orá-
bat, dicens: Pater, si vis,
transfer cálicem istum a
me: verúm tamen non mea
volúntas, sed tua fiat.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui
in horto verbo et ex-
émplo nos oráre docuísti,
ad tentatiónum perícula
superánda: concéde pro-
pítius; ut nos oratióni sem-
per intéti, ejus copiósum
fructum cónsequi mereá-
mur: Qui vivis.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.

V. Benedicámus Dómino.
R. Deo grátias.

V. Fidélium ánimæ per
misericórdiam Dei requié-
scant in pace. **R.** Amen.

Ad Completorium.

Lector incipit: V. Jube
domne benedicere.

Bened. Noctem quiétam,
et finem perféctum concé-
dat nobis Dóminus omni-
potens. **R.** Amen.

Lectio brevis. 1. Petr. 5. c.

R. Fratres: Sóbrii estó-
te, et vigiláte: quia
adversárius vester

diabolus tamquam leo rúgiens circuit, quærens quem devoret: cui resistite fortes in fide. Tu autem Dómine miserere nobis. **R.** Deo grátias.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. **R.** Qui fecit cœlum et terram.

Pater noster. dicitur totum secreto.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

Confiteor Deo omnipoténti, beátæ Mariæ semper Virgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis fratres: quia peccávi nimis cogitatione, verbo et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Mariam semper Virginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres, oráre pro me ad Dñm Deum nostrum.

Chorus respondet:

Misereatur tui omnipotens Deus, et dimissis

peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. **R.** Amen.

Deinde repetit Confessionem: et ubi dicitur vobis fratres, et vos fratres, dicitur tibi Pater, et te Pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

Misereatur vestri omnipotens Deus, et dimissis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. **R.** Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem et remissionem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnipotens et misericors Dñs. **R.** Amen.

Et facta Absolutione dic. V.

Converte nos Deus salutaris noster. **R.** Et averté iram tuam a nobis.

V. Deus in adjutórium meum inténde. **R.** Dñe ad adjuvándum me festína.

Gloria Patri. Sicut erat. **Ant.** Miserere.

Psalmus 4.

Eum invocárem exaudivit me Deus justitiæ meæ: * in tribulatione dilatásti mihi.

Miserere mei, * et exáudi orationem meam.

Filii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid di-

lígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascimini, et nolíte peccáre: * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificáte sacrificium justitiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dormiam, et requiescam;

Quóniam tu Dómine singulariter in spe * constituísti me.

Psalmus 30.

In te Dómine sperávi, non confundar in ætérnum: * in justitia tua libera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem: et in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea,

et refúgium meum es tu: * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi: * quóniam tu es protectórem meus.

In manus tuas coméndo spíritum meum: * redemísti me Dómine Deus veritátis.

Psalmus 90.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectione Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te veritas ejus: * non timébis a timóre noctúrno,

A sagitta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris: * ab incúrso, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille et decem míllia a dextris

tuis: * ad te autem non appropinquabit.

Verúntamen óculis tuis considerábis: * et retributióne peccatórum vidébis.

Quóniam tu es Dómine spes mea: * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * et flagéllum non appropinquabit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In má nibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem, et basiliscum ambulábis: * et conculcábis leónem et draconem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exaúdiam eum: * cum ipso sum in tribulatióne: eripiam eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.

Psalmus 133.

Ecce nunc benedicite Dóminum, * omnes servi Dómini:

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri,

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedicite Dóminum.

Benedicat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cælum et terram.

Ant. Miserére mihi Dómine, et exaúdi oratióne meam.

Hymnus.

Te lucis ante términum, Rerum Creatór póscimus,

Ut pro tua cleméntia Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia, Et nóctium phantásmata; Hostémque nostrum cómpime,

Ne polluéantur córpora. Præsta, Pater piíssime, Patrique compar Unice, Cum Spíritu Paráclito Regnans per omne sæculum. Amen.

Capitulum. Jerem. 14. b.

Tu autem in nobis es Dómine, et nomen san-

ctum tuum invocátum est super nos, ne derelínquas nos Dómine Deus noster.

R. Deo grátias.

R. br. In manus tuas Dómine * Coméndo spíritum meum. **In. V.** Redemísti nos Dómine Deus veritátis. **Comméndo. Glória Patri. In.**

V. Custódi nos Dómine ut pupíllam óculi. **R.** Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis.

Luc. 2. e.

Nunc dimíttis servum tuum Dómine, * secúndum verbum tuum in pace: Quia vidérunt óculi mei *

salutáre tuum, Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum: Lumen ad revelatióne Géntium, * et glóriam plebis tuæ Israël.

Glória Patri.

Ant. Salva nos Dómine vigilátes, custódi nos dormiéntes: ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Vísita, quæsumus Dómine, habitatióne istam, et omnes insídiás inimíci ab ea longe repélle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant, et benedictio tua sit super nos semper. Per Dóminum.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

V. Benedicámus Dómino.

R. Deo grátias.

Bened. Benedicat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus sanctus. **R.** Amen.

Et non dicitur Fidélium animæ, sed immediate dicitur una ex infrascriptis Antiphonis pro tempore.

A I. Vesp. Nativitatis Domini usque ad Purificationem inclusive.

Antiphona.

Alma Redemptóris Mater, quæ pèrvia cœli Porta manes, et stella maris, succúrre cadénti, Súrgeré qui curat, pópulo: tu quæ genuísti, Natúra miránte, tuum sanctum Genitórem,

Virgo prius ac postérius,
Gabriélis ab ore
Sumens illud Ave, pecca-
tórurum miserére.

V. Post partum Virgo in-
violáta permansisti. **R.** Dei
Génitrix intercède pro no-
bis.

Orémus. Oratio.

Deus, qui salutis æternæ
beátæ Mariæ virgini-
tate fœcúnda, humano gé-
neri præmia præstitisti:
tribue, quæsumus; ut ip-
sam pro nobis intercédere
sentiamus, per quam me-
ruimus auctórem vitæ sus-
cipere Dóminum nostrum
Jesum Christum Fílium
tuum. **R.** Amen.

Post Purificat., id est, a fine
Completorij illius diei secundæ
Febr. inclusive, usque ad Fe-
riam V. in Coena Domini ex-
clusive.

Antiphona.

Ave Regina cœlórurum,
Ave Dómina Ange-
lórurum:

Salve radix, salve porta,
Ex qua mundo lux est orta:

Gaude Virgo gloriósa,
Super omnes speciósa,
Vale o valde decóra,
Et pro nobis Christum ex-
óra.

V. Dignáre me laudáre
te, Virgo sacráta. **R.** Da
mihi virtútem contra ho-
stes tuos.

Orémus. Oratio.

Concède, miséricors Deus,
fragilitáti nostræ præ-
sidium: ut qui sanctæ Dei
Génitricis memóriam ági-
mus, intercessiónis ejus
auxílio, a nostris iniquitáti-
bus resurgámus. Per eúm-
dem Christum. **R.** Amen.

V. Divínurum auxílium má-
neat semper nobíscum.
R. Amen.

Deinde dicitur secreto Pater
noster. Ave Maria et Credo.

Ad Matutinum.

Pater noster. Ave María.
Credo. secreto.

Deinde clara voce dicitur **V.**

Dómine, lábia mea apé-
ries. **R.** Et os meum
annuntiábit laudem tuam.

V. Deus in adjutórium
meum inténde. **R.** Dómine
ad adjuvándum me festína.

Gloria Patri, et Fílio, et
Spirítui sancto. Sicut erat
in principio, et nunc, et
semper, et in sæcula sæ-
culórurum. Amen. Laus tibi
Dñe Rex æternæ glóriæ.

Invit. Christum Jesum in
monte Olivárum orántem
* Veníte adorémus.

Repetitur. Christum Je-
sum in monte Olivárum
orántem: veníte adorémus.

Psalmus 94.

Veníte, exsultémus Dó-
mino, jubilémus Deo
salutári nostro: præoccu-
pémus faciém ejus in con-
fessióne, et in psalmis ju-
bilémus ei.

Christum Jesum in monte
Olivárum orántem: veníte
adorémus.

Quóniam Deus magnus
Dóminus, et Rex magnus
super omnes deos: quóni-
am non repellet Dóminus
plebem suam, quia in
manu ejus sunt omnes fines
terræ, et altitúdines món-
tium ipse cónspicit.

Veníte adorémus.

Quóniam ipsíus est mare,
et ipse fecit illud, et áridam
fundavérunt manus ejus:
veníte, adorémus, et procí-
dámus ante Deum: ploré-
mus coram Dómino, qui
fecit nos, quia ipse est Dó-
minus Deus noster: nos
autem pópulus ejus, et oves
pascuæ ejus.

Christum Jesum in monte
Olivárum orántem: veníte
adorémus.

Hódie si vocem ejus au-
diéritis, nolíte obduráre
corda vestra, sicut in exa-
cerbatióne secúndum diem
tentatiónis in desérto: ubi
tentavérunt me patres ve-
stri, probavérunt et vidé-
runt ópera mea.

Veníte adorémus.

Quadraginta annis próxi-
mus fui generatióni huic,
et dixi: Semper hi errant
corde: ipsi vero non cogno-
vérunt vias meas, quibus
jurávi in ira mea, si in-
troibunt in réquiem meam.

Christum Jesum in monte
Olivárum orántem: veníte
adorémus.

Gloria Patri, et Fílio, et
Spirítui sancto. Sicut erat
in principio, et nunc, et
semper, et in sæcula sæ-
culórurum. Amen.

Veníte adorémus.

Christum Jesum in monte
Olivárum orántem: veníte
adorémus.

Hymn. ut supra in I. Vesp. 4.

In I. Nocturno.

Ant. Ante oratióne
præpara ánimam tuam, et

noli esse quasi homo qui tentat Deum.

Psalmus 16.

Exaudi Dómine justitiam meam: * inténde deprecationem meam.

Auribus percipe orationem meam, * non in lábiis dolosis.

De vultu tuo iudicium meum pródeat: * óculi tui vídeant æquitates.

Probásti cor meum, et visitásti nocte: * igne me examinásti, et non est inventa in me iniquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum: * propter verba labiórum tuórum ego custodivi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis: * ut non moveántur vestigia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me Deus: * inclína aurem tuam mihi, et exaudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas: * qui salvos facis sperantes in te.

A resistentibus dexterae tuae custódi me: * ut pupillam óculi.

Subumbra alárum tuárum

prótege me: * a fácie impiórum qui me afflixérunt.

Inimíci mei ánimam meam circumdederunt, adipem suum conclusérunt: * os eórum locútum est superbiam.

Projicientes me nunc circumdederunt me: * óculos suos statuérunt declinare in terram.

Susceperunt me sicut leo parátus ad prædam: * et sicut catulus leónis habitans in ábditis.

Exsúrge Dómine, praeveni eum, et supplanta eum: * éripe ánimam meam ab impio, frámeam tuam ab inimicis manus tuæ.

Dómine a paucis de terra divide eos in vita eórum: * de absconditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt filiis: * et dimiserunt reliquias suas párvulis suis.

Ego autem in justitia apparebo conspéctui tuo: * satiabor cum apparuerit glória tua.

Ant. Ante orationem præpara ánimam tuam, et noli esse quasi homo qui tentat Deum.

Ant. Non impediáris oráre semper, et ne vereáris usque ad mortem justificári.

Psalmus 27.

Ad te Dómine clamábo, Deus meus ne sileas a me: * nequándo táceas a me, et assimilabor descendentibus in lacum.

Exaudi Dómine vocem deprecationis meæ dum oro ad te: * dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus: * et cum operántibus iniquitatem ne perdás me.

Qui loquúntur pacem cum próximo suo, * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secúndum ópera eórum, * et secúndum nequitiam adinventiónum ipsórum.

Secúndum ópera mánuum eórum tribue illis: * redde retributióem eórum ipsis.

Quóniam non intellexerunt ópera Dómini, et in ópera mánuum ejus * destrues illos, et non ædificabis eos.

Benedictus Dóminus: *

quóniam exaudivit vocem deprecationis meæ.

Dóminus adjutor meus, et protéctor meus: * in ipso sperávit cor meum, et adjutus sum.

Et reflóruit caro mea: * et ex voluntate mea confitebor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ: * et protéctor salvatiónum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum Dómine, et benedic hæreditati tuæ: * et rege eos, et extolle illos usque in ætérnum.

Ant. Non impediáris oráre semper, et ne vereáris usque ad mortem justificári.

Ant. Omnia quaecúmque petiéritis in oratióne credentes, accipiétis.

Psalmus 141.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecatus sum: Effúndo in conspéctu ejus orationem meam, * et tribulationem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiendo ex me spíritum meum, * et tu cognovisti sémitas meas.

In via hac, qua ambulabam, * absconderunt lāqueum mihi.

Considerābam ad dēxeram et vidēbam: * et non erat qui cognōsceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requirāt animam meam.

Clamāvi ad te Dñe, * dixi: Tu es spes mea, pōrtio mea in terra vivētiū.

Intēde ad deprecātiōnem meam: * quia humiliātus sum nimis.

Lībera me a persecūtiōibus me: * quia confortāti sunt super me.

Educ de custōdia animam meam ad confitēdum nōmini tuo: * me exspēctant iusti, donec retribuās mihi.

Ant. Omnia quaecūque petiēritis in oratiōe credētes, accipiētis.

V. Tristis est anima mea.

R. Usque ad mortem.

Pater noster. secreto.

V. Et ne nos indūcas in tentatiōnem. **R.** Sed libera nos a malo.

Absolutio.

Exaudi Dōmine Jesu Christe, preces servōrum tuōrum, et miserere

nobis, qui cum Patre et Spīritu sancto vivis et regnas in sēcula sēculōrum.

R. Amen.

V. Jube domne benedicere.

Benedictio. Benedictiōe perpētua benedicat nos Pater aeternus. **R.** Amen.

De libro Tobīae.

Lectio i. Cap. 12. b.

Bona est oratio cum jejūnio, et eleemōsyna magis quam thesauros auri recōdere: quōniam eleemōsyna a morte liberat, et ipsa est quae purgat peccāta, et facit invenīre misericōrdiam et vitam aeternam. Qui autem faciunt peccātum et iniquitatem, hostes sunt animae suae. Manifesto ergo vobis veritatem, et non abscondam a vobis occultum sermōnem. Quando orābas cum lācrimis, et sepeliēbas mōrtuos, et derelinquēbas prāndium tuum, et mōrtuos abscondēbas per diem in domo tua, et nocte sepeliēbas eos, ego obtuli oratiōnem tuam Dōmino. Et quia acceptus eras

Deo, necesse fuit ut tentatio probaret te.

R. In omnibus grāτίας agite: * Sine intermissiōe orāte. **V.** Hāc est enim volūtas Dei in Christo Jesu in omnibus vobis. Sine intermissiōe.

V. Jube domne benedicere.

Bened. Unigēnitus Dei Fīlius nos benedicere et adjuvare dignetur. **R.** Amen.

De Epistola beāti Jacōbi Apōstoli.

Lectio ii. Cap. 5. d.

Orāte pro invicem, ut salvemini: multum enim valet deprecatio iusti assidua. Elīas homo erat similis nobis passibilis: et oratiōe orāvit ut non plueret super terram, et non pluit annos tres, et menses sex. Et rursus orāvit: et cōelum dedit plūviam, et terra dedit fructum suum. Fratres mei, si quis ex vobis errāverit a veritate, et converterit quis eum: scire debet quōniam qui converti fecerit peccatōrem ab errore viā suae, salvabit animam ejus a morte, et opē-

riet multitudinē peccatōrum.

R. Cum stābitis ad orāndum, * Dimittite, si quid habētis advērsus aliquem. **V.** Ut et Pater vester, qui in cōelis est, dimittat vobis peccāta vestra. Dimittite. **V.** Jube domne benedicere.

Benedictio. Spīritus sancti grātia illūminet sensus et corda nostra. **R.** Amen. De Epistola beāti Pauli Apōstoli ad Hebrāeos.

Lectio iii. Cap. 5.

Christus non semetīpsū clarificāvit ut pōntifex fieret: sed qui locūtus est ad eum: Fīlius meus es tu, ego hōdie genui te. Quem admodum et in alio loco dicit: Tu es sacerdos in aeternum, secūndum ordinem Melchisedech. Qui in diēbus carnis suae preces, supplicationēsque ad eum, qui possit illum salvum facere a morte, cum clamōre vālidō, et lācrimis offerens, exaudītus est pro sua reverētia. Et quidem cum esset Fīlius Dei, dīdicit ex iis, quae passus est, obediētiā: et consummātus,

factus est omnibus obtemperantibus sibi causa salutis æternæ, appellatus a Deo pōntifex juxta ordinem Melchisedech.

R. Exaudivit Dōminus deprecationem meam: * Dōminus orationem meam suscepit. **V.** Clamavi in toto corde meo, exaudi me Dōmine. Dōminus orationem. Glōria Patri. Dōminus orationem.

In II. Nocturno.

Ant. Cum oratis, non eritis sicut hypocritæ, qui amant in synagōgis et in angulis platearum stantes orare, ut videantur ab hominibus.

Psalmus 42.

Exaudica me Deus, et discerne causam meam de gente non sancta, * ab homine iniquo, et doloso erue me.

Quia tu es Deus fortitudo mea: * quare me repulisti? et quare tristis incedo, dum affligit me inimicus?

Emitte lucem tuam et veritatem tuam: * ipsa me deduxerunt, et adduxerunt in montem sanctum tuum, et in tabernacula tua.

Et introibo ad altare Dei: * ad Deum, qui lætificat juventutem meam.

Confitebor tibi in cithara Deus Deus meus: * quare tristis es anima mea? et quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, et Deus meus.

Ant. Cum oratis, non eritis sicut hypocritæ, qui amant in synagōgis et in angulis platearum stantes orare, ut videantur ab hominibus.

Ant. Tu autem cum oraveris, intra in cubiculum tuum, et clauso ostio, ora Patrem tuum in abscondito.

Psalmus 63.

Exaudi Deus orationem meam cum deprecor: * a timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me a conventu malignantium: * a multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacerunt ut gladium linguas suas: * intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Psalmus 120.

Levavi oculos meos in montes, * unde veniet auxilium mihi.

Auxilium meum a Domino, * qui fecit coelum et terram.

Non det in commotionem pedem tuum: * neque dormitet qui custodit te.

Ecce non dormitabit neque dormiet, * qui custodit Israël.

Dōminus custodit te, Dōminus protectio tua, * super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dōminus custodit te ab omni malo: * custodiat animam tuam Dōminus.

Dōminus custodiat introitum tuum, et exitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Ant. Factum est autem in illis diebus, exiit Jesus in montem orare, et erat pernóctans in oratione Dei.

V. Pater mi, si possibile est. **R.** Tránseat a me calix iste.

Pater noster. secreto.

V. Et ne nos inducas in

Súbito sagittabunt eum, et non timebunt: * firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt ut absconderent laqueos: * dixerunt: Quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates: * defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum: * et exaltabitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum: * et infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbati sunt omnes qui videbant eos: * et timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt ópera Dei, * et facta ejus intellexerunt.

Lætabitur justus in Domino, et sperabit in eo, * et laudabuntur omnes recti corde.

Ant. Tu autem cum oraveris, intra in cubiculum tuum, et clauso ostio, ora Patrem tuum in abscondito.

Ant. Factum est autem in illis diebus, exiit Jesus in montem orare, et erat pernóctans in oratione Dei.

tentationem. **R.** Sed libera nos a malo.

Absolutio.

Ipsius pietas et misericordia nos adjuvet, qui cum Patre et Spiritu sancto vivit et regnat in sæcula sæculorum. **R.** Amen.

V. Jube domne benedicerere.

Bened. Deus Pater omnipotens sit nobis propitius et clemens. **R.** Amen.

Ex Tractatu S. Cypriani Episcopi et Martyris.

De Oratione Dominica.

Lectio iv.

Nec verbis tantum, sed et factis Dominus orare nos docuit, ipse orans frequenter, et deprecans, et quid facere nos oporteret exempli sui contestatione demonstrans, sicut scriptum est: Ipse autem fuit secedens in solitudinem, et adorans. Et iterum: Exivit in montem orare, et fuit pernoctans in oratione Dei. Quod si ille orabat, qui sine peccato erat, quanto magis peccatores oportet orare! Et si ille per totam

noctem jugiter vigilans continuis precibus orabat, quanto nos magis in frequentanda oratione debemus nocte vigilare! Orabat autem Dominus, et rogabat non pro se: quid enim pro se innocens precaretur? sed pro delictis nostris, sicut et ipse declarat, cum dicit ad Petrum: Ecce satanas expetivit, ut vos vexaret quomodo triticum: ego autem rogavi pro te, ne deficiat fides tua. Et postmodum pro omnibus Patrem deprecatur dicens: Non pro his autem rogo solis, sed et pro illis, qui credituri sunt per verbum ipsorum in me: ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te; ut et ipsi in nobis unum sint.

R. Simon, Simon, ecce satanas expetivit vos ut cribraret sicut triticum: * Ego autem rogavi pro te, ut non deficiat fides tua. **V.** Et tu aliquando conversus confirma fratres tuos. **Ego** autem.

V. Jube domne benedicerere.

Bened. Christus perpetuae det nobis gaudia vitae. **R.** Amen.

Ex Commentariis S. Anselmi Episcopi.

In Epist. ad Hebræos.

Lectio v. Cap. 5.

Sicut verus Pontifex obtulit preces: nam in Evangelio sæpe legitur orasse, et maxime apud Lucam, qui sacerdotis in eo descripsit personam. Sed et quidquid ipse egit in carne, preces et supplicationes fuerunt pro hominibus. Tota vita sua Patrem oravit de resurrectione carnis suae, ac de nostra salute, et instante jam passionem, obtulit supplicationes, id est, humillimas et instantissimas orationes cum summa devotione cordis et affectione, quando factus in agonia prolixius orabat, et factus est sudor ejus sicut guttae sanguinis decurrentis in terram. Et has preces supplicationesque obtulit, id est, obviam tulit Patri per exauditionem sibi obvianti. Obtulit eas ad eum qui posset il-

lum a morte salvum facere, id est resuscitare, ad eum quem scivit esse sufficientem ut salvaret eum, id est, immortalem et impassibilem faceret eripiendo a morte; ut nec anima remaneret in inferno, nec caro putresceret in sepulchro.

R. Oratio humiliantis se nubes penetrabit: * Et donec propinquet, non consolabitur. **V.** Et non discedet donec Altissimus aspiciat. **Et** donec.

V. Jube domne benedicerere.

Bened. Ignem sui amoris accendat Deus in cordibus nostris. **R.** Amen.

Lectio vi.

Et obtulit has cum clamore valido, id est, cum intentione pie devotionis vehementissima et efficacissima, ut quando prolixius orabat, et etiam cum lacrimis; quia in illa prolixa oratione credendus est lacrimas effudisse, cum et guttae sanguinis pro sudore decurrerent ab ejus corpore; et exauditus est, quia quod quaesierat, accepit in resurrectione. **Ex-**

auditus est, id est, extra numerum aliorum omnium auditus est, quoniam super omnem creaturam post laboris sui militiam a Patre sublimatus est, et hoc pro sui reverentia, id est, secundum hoc, quod ipse sicut Dei Filius, dignus est reverentia et veneratione. Vel pro sua reverentia in Deum, id est, propter quod ipse super omnia Patrem reveritus est et honoravit. Sive pro sua reverentia, id est, sicut sua religio meruit. Sanguinis quoque ejus effusio potest intelligi clamor validus, in quo exauditus est pro reverentia ejusdem passionis. Reverentia est, quod sine peccato passus est sola caritate.

R. Fiant aures tue ascultantes, et oculi tui aperti: * Ut audias orationem servi tui. **V.** Quam ego oro coram te hodie nocte ac die. **Ut audias.** **Glória Patri. Ut audias.**

In III. Nocturno.

Ant. Tribulatio et angustia invenérunt me, mandata tua meditatio mea est.

Psalmus 3.

Domine quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Domine susceptor meus es, * glória mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum: * et exsurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge Domine, salvum me fac Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus: * et super populum tuum benedictio tua.

Ant. Tribulatio et angustia invenérunt me, mandata tua meditatio mea est.

Ant. Sustinui qui simul contristarétur, et non fuit;

et qui consolarétur, et non invéni.

Psalmus 12.

Usquequo Domine obvisceris me in finem? * Usquequo avértis faciem tuam a me?

Quamdiu ponam consilia in anima mea, * dolorem in corde meo per diem?

Usquequo exaltabitur inimicus meus super me? * respice, et exaudi me Domine Deus meus.

Illumina oculos meos ne umquam obdormiam in morte: * nequando dicat inimicus meus: Prævalui adversus eum.

Qui tribulant me, exsultabunt si motus fuero: * ego autem in misericordia tua speravi.

Exsultabit cor meum in salutari tuo: cantabo Domino qui bona tribuit mihi: * et psallam nomini Domini altissimi.

Ant. Sustinui qui simul contristarétur, et non fuit; et qui consolarétur, et non invéni.

Ant. Adhæsit pavimento anima mea, vivifica me secundum verbum tuum.

Psalmus 87.

Domine Deus salutis meæ: * in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea: * inclina aurem tuam ad prece meam:

Quia repleta est malis anima mea: * et vita mea inférno appropinquavit.

Æstimatus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepúlchris, quorum non es memor amplius: * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me: * posuerunt me abominatióne sibi.

Traditus sum, et non egrediébar: * oculi mei languerunt præ inopia.

Clamavi ad te Domine

tota die: * expādi ad te manus meas.

Numquid mōrtuis fácies mirabilia: * aut médici suscitābunt, et confitebūntur tibi?

Numquid narrābit aliquis in sepūlchro misericórdiam tuam, * et veritātem tuam in perditione?

Numquid cognoscētur in tēnebris mirabilia tua: * et justitia tua in terra obliuionis?

Et ego ad te Dōmine clamāvi: * et mane oratio mea prāueniet te.

Ut quid Dōmine repellis orationem meam: * auertis faciē tuam a me?

Pauper sum ego, et in labōribus a iuuentute mea: * exaltatus autem, humiliatus sum et conturbatus.

In me transierunt irae tuae: * et terrōres tui conturbauerunt me.

Circumdedērunt me sicut aqua tota die: * circumdedērunt me simul.

Elongasti a me amicum et prōximum: * et notos meos a miseria.

Ant. Adhæsit pavimēto

ánima mea, vivifica me secundum verbum tuum.

V. Vigilāte, et orāte. **R.** Ut non intrētis in tentatiōnem.

Pater noster. secreto.

V. Et ne nos indūcas in tentatiōnem. **R.** Sed libera nos a malo.

Absolutio.

A vinculis peccatorum nostrorum absoluat nos omnipotens et misericors Dōminus. **R.** Amen.

V. Jube domne benedicere.

Bened. Evangēlica lēctio sit nobis salus et protēctio. **R.** Amen.

Lēctio sancti Evangēlii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 22. d.

In illo tēpore: Egrēssus Iesus ibat secundum consuetudinem in montem Olivarum. Secuti sunt autem illum et discipuli. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrōsii Episcopi.

Lib. 10. Comment. in Luc. cap. 22.

Transfer a me calicem istum: quasi homo mortem recusans, quasi Deus sen-

tentiam suam servans. Oppōrtet enim mori nos sæculo, ut resurgāmus Deo: ut juxta divinam sententiam lex maledictiōnis resoluta in terrae limum naturae fine solvatur. Quod autem ait: Non mea voluntas, sed tua fiat; suam ad hominem retulit, Patris ad divinitatem. Voluntas enim hominis, temporalis, voluntas divinitatis, aeterna. Non alia voluntas Patris, alia Filii. Una enim voluntas, ubi una divinitas. Disce tamen Deo esse subiectus, ut non quod ipse vis eligas, sed quod Deo scias esse placitum.

R. Veni in altitudinem maris: * Et tempestas demersit me. **V.** Salvum me fac Deus, quoniam intraverunt aquae usque ad animam meam. **Et tempestas.** **V.** Jube domne benedicere.

Bened. Divinum auxilium maneat semper nobiscum. **R.** Amen.

Lectio viii.

Deinde verborum ipsorum proprietatem consideremus. Tristis est, in-

quit, anima mea. Et alibi: Nunc anima mea turbata est valde. Non ergo suscipiens, sed suscepta turbatur. Anima enim obnoxia passionibus, divinitas libera. Denique spiritus promptus, caro autem infirma. Tristis autem est non ipse, sed anima. Non est tristis sapientia, non divina substantia, sed anima. Suscepit enim animam meam, suscepit corpus meum. Non me fefellit, ut aliud esset, et aliud videretur. Tristis videbatur, et tristis erat, non pro sua passione, sed pro nostra dispersione.

R. Intret in conspectu tuo oratio mea: * Inclina aurem tuam ad precem meam. **V.** Quia repleta est malis anima mea, et vita mea inferno appropinquavit. **Inclina. Glória. Inclina.**

V. Jube domne benedicere.

Bened. Ad societatem civium supernorum perducat nos Rex Angelorum. **R.** Amen.

Lectio ix.

Dénique ait: Percutiam pastorem, et disper-

géntur oves gregis. Tristis erat, quia nos párvulos relinquébat. Céterum quam constánter se morti obtúlerit consequéntia declárant: quándóquidem quæréntibus occúrrit, turbátos confirmávit, trépídos provocávit, proditórem ósculi dignatióne suscepit. Nec illud distat a vero, si tristis erat pro persecutóribus suis, quos sciébat immánis sacrilégii póenas datúros. Et ídeo dixit: Transfer hunc cálicem a me. Non quia Deus Dei Fílius mortem timébat, sed quia nec malos pro se períre volébat.

Hymnus

Ss. Ambrosii et Augustini.

Te Deum laudámus: * te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, * tibi cœli, et univérsæ potestátes:

Tibi Chérubim et Séraphim, * incessábili voce proclámant:

Sanctus, * Sanctus, * Sanctus * Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cœli et terra * majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclesiá, Patrem * imménsæ majestátis,

Venerándum tuum verum * et únicum Fílium,

Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.

Tu Rex glóriæ * Christe.

Tu Patris * sempitérnus es Fílius.

Tu ad liberándum susceptúrus hóminem: * non horruísti Vírginis úterum.

Tu devícto mortis acúleo: * aperuísti credéntibus regna cœlórum.

Tu ad dexteram Dei sedes, * in glória Patris.

Judex créderis * esse ventúrus.

Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni: * quos pretiósó sáanguine redemísti.

Ætérna fac cum sanctis tuis: * in glória numerári.

Salvum fac pópulum tu-

um Dómine, * et bédic hæreditáti tuæ.

Et rege eos, * et extólle illos usque in ætérnum.

Per singulos dies * bédicimus te.

Et laudámus nomen tuum in sæculum, * et in sæculum sæculi.

Dignáre Dómine die isto * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri Dómine: * miserére nostri.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos, * quemádmódum sperávimus in te.

In te Dómine sperávi: * non confúndar in ætérnum.

Ad Laudes.

V. Deus in adjutórium. 1.

Ant. Venit Jesus cum discípulis suis in villam, quæ dicitur Gethsémani, et dixit illis: Sedéte hic, donec vadam illuc, et orem.

Psalmus 92.

Dóminus regnávít, decórem indútus est: * indútus est

Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * a sæculo tu es.

Elevavérunt flúmina Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vóci bus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo Dómine in longitudínem diérum.

Glória Patri.

Ant. Venit Jesus cum discípulis suis in villam, quæ dicitur Gethsémani, et dixit illis: Sedéte hic, donec vadam illuc, et orem.

Ant. Et assúmpto Petro, et duóbus filiis Zebedæi, coepit contristári, et mœstus esse.

Psalmus 99.

Jubiláte Deo omnis terra: * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus: * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen ejus: quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatióne et generatióne veritas ejus.

Glória Patri.

Ant. Et assúmpto Petro, et duóbus filiis Zebedæi, cœpit contristári, et mœstus esse.

Ant. Tunc ait illis: Tristis est ánima mea usque ad mortem: sustinéte hic, et vigiláte mecum.

Psalmus 62.

Deus Deus meus * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multipliciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic in sancto appáruí tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedicam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhæsít ánima mea post te: * me suscepít dextera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládií, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 66.

Deus misereáturnostri, et benedicat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereáturnostri.

Ut cognoscámus in terram tuam: * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confíteántur tibi pópuli

Deus: * confíteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.

Confíteántur tibi pópuli Deus, confíteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri.

Ant. Tunc ait illis: Tristis est ánima mea usque ad mortem: sustinéte hic, et vigiláte mecum.

Ant. Et progréssus pusillum, prócidit in fáciem suam orans, et dicens: Pater mi, si possibile est, tránseat a me calix iste.

Canticum trium puerorum.

Danielis 3. e.

Benedicite ómnia ópera Dómini Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicite Angeli Dómini Dómino: * benedicite cœli Dómino.

Benedicite aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Dó-

mino: * benedicite omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedicite sol et luna Dómino: * benedicite stellæ cœli Dómino.

Benedicite omnis imber et ros Dómino: * benedicite omnes spíritus Dei Dómino.

Benedicite ignis et æstus Dómino: * benedicite frigus et æstus Dómino.

Benedicite rores et pruina Dómino: * benedicite gelu et frigus Dómino.

Benedicite glácies et nives Dómino: * benedicite noctes et dies Dómino.

Benedicite lux et ténebræ Dómino: * benedicite fúlgura et nubes Dómino.

Benedicat terra Dóminum: * laudet, et superexáltet eum in sæcula.

Benedicite montes et colles Dómino: * benedicite univérsa germinántia in terra Dómino.

Benedicite fontes Dómino: * benedicite mária et flúmina Dómino.

Benedicite cete, et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino: * benedicite omnes volúcris cœli Dómino.

Benedicite omnes béstiae et pécora Dómino: * benedicite filii hóminum Dómino.

Benedicat Israël Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedicite sacerdótes Dómini Dómino: * benedicite servi Dómini Dómino.

Benedicite spíritus, et ánimæ justórum Dómino: * benedicite sancti, et húmiles corde Dómino.

Benedicite Ananía, Azaría, Mísaël Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum sancto Spíritu: * laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es Dómine in firmaménto coeli: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

Hic non dic. Glória Patri, neque Amen; in aliis Canticis dicuntur.

Ant. Et progréssus pusillum, prócídit in faciém suam orans, et dicens: Pater mi, si possibile est, tránseat a me calix iste.

Ant. Pater mi, si non potest hic calix transíre, nisi

bibam illum, fiat volúntas tua.

Psalmus 148.

Laudáte Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna: * laudáte eum omnes stellæ, et lumen.

Laudáte eum cœli cœlorum: * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracones, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glacies, spíritus procellárum: * quæ faciunt verbum ejus:

Montes, et omnes colles: * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiae, et univérsa pécora: * serpéntes, et volúcris pennátæ:

Reges terræ, et omnes pópuli: * principes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines: senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solius.

Conféssio ejus super cœlum, et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * filiis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149.

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum: * et filii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in tympano, et psaltério psallant ei:

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salutem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubilibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum:

Ad faciéndam vindíctam in natióibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscriptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150.

Laudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secundum multitudínem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, et cithara.

Laudáte eum in tympano, et choro: * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cymballis benesonántibus: laudáte eum in cymbalis jubilationis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

Ant. Pater mi, si non potest hic calix transíre, nisi bibam illum, fiat volúntas tua.

Capitulum: Matth. 26.

Venit Jesus ad discipulos suos, et invenit eos dormientes, et dicit Petro: Sic non potuistis una hora vigilare mecum? Vigilate et orate, ut non intratis in tentationem.

Hymnus.

Venit e coelo Mediátor alto,
Quem sacri dudum cecinere vates.

Parce moerori, lacrimisque amaris,
Filia Sion.

Attulit mortem vetus hortus, unde

Culpa prodivit, novus iste vitam

Hortus en affert, ubi nocte Jesus

Permanet orans.

Vindicem placat Genitoris iram:

Reprimit forti jacienda dextra

Fulmina: occurrat sceleri expiando

Sponte Redemptor.

Sic teret duos laqueos averni

Et diu clausam reserabit aulam:

Nos ad æterni revocans beata

Gaudia regni.

Laus, honor Patri, gentæque Proli,

Cui datum nomen super omne nomen,

Et Paraclêto decus atque virtus

Omne per ævum. Amen.

V. Doce nos orare. **R.** Sic ergo vos orabitis.

Ad Bened. Ant. Factus in agonia prolixius orabat. Et factus est sudor ejus sicut guttæ sanguinis decurrentis in terram.

Canticum Zachariæ.

Lucæ 1. g.

Benedictus Dominus Deus Israël, * quia visitavit, et fecit redemptionem plebis suæ:

Et erexit cornu salutis nobis: * in domo David pueri sui.

Sicut locutus est per os sanctorum, * qui a sæculo sunt, prophetarum ejus:

Salutem ex inimicis nostris, * et de manu omnium, qui oderunt nos:

Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris:

Oratio.

* et memorari testamenti sui sancti.

Jusjurandum, quod juravit ad Abraham patrem nostrum, * daturum se nobis:

Ut sine timore, de manu inimicorum nostrorum liberati, * serviamus illi.

In sanctitate, et justitia coram ipso, * omnibus diebus nostris.

Et tu puer, Propheta Altissimi vocaberis: * præbis enim ante faciem Domini parare vias ejus:

Ad dandam scientiam salutis plebi ejus: * in remissionem peccatorum eorum:

Per viscera misericordiae Dei nostri: * in quibus visitavit nos, oriens ex alto:

Illuminare his, qui in tenebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri.

Ant. Factus in agonia prolixius orabat. Et factus est sudor ejus sicut guttæ sanguinis decurrentis in terram.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Domine Jesu Christe, qui in horto verbo et exemplo nos orare docuisti ad tentationum pericula superanda: concede propitius; ut nos orationi semper intenti, ejus copiosum fructum consequi mereamur: Qui vivis et regnas.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

V. Benedicamus Domino.

R. Deo grâcias.

V. Fidelium animæ per misericordiam Dei requiescant in pace. **R.** Amen.

In fine, si discedendum sit a Choro, dicitur una ex Antiph. B. M. V., ut habetur supra 9. vel 10. post Completorium.

Ad Primam.

Pater noster. Ave María. **Credo.** **V.** Deus in adiutorium. 1.

Hymnus.

Jam lucis orto sidere, Deum precemur supplices,

Ut in diurnis actibus Nos servet a nocentibus.

Linguam refrænans temperet,

Ne litis horror insonet;

Visum fovendo cōtegat,
Ne vanitātes haúriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia;
Carnis terat supérbiam
Potus cibique párcitas:

Ut, cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canāmus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæcu-
lum. Amen.

Ant. Venit Jesus.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo
salvum me fac: *
et in virtúte tua
júdica me.

Deus exaúdi oratióem
meam: * aúribus pécipe
verba oris mei.

Quóniam aliéni insurre-
xérunt advérsus me, et
fortes quæsiérunt ánimam
meam: * et non proposué-
runt Deum ante conspé-
ctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat
me: * et Dóminus suscé-
ptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis me-
is: * et in veritáte tua dis-
pérde illos.

Voluntárie sacrificábo ti-
bi, * et confitébor nómini
tuo Dómine, quóniam bo-
num est.

Quóniam ex omni tribu-
latiōe eripuísti me: * et
super inimícos meos de-
spéxit óculus meus.

Psalmus 118.

Beáti immaculáti in via,
* qui ámbulant in lege
Dómini.

Beáti qui scrutántur te-
stimónia ejus: * in toto
corde exquirunt eum.

Non enim qui operántur
iniquitátem, * in viis ejus
ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta
tua custodiri nimis.

Utinam dirigántur viæ
meæ, * ad custodiéndas
justificatiōes tuas!

Tunc non confúndar, *
cum perspéxero in ómni-
bus mandátis tuis.

Confitébor tibi in dire-
ctiōe cordis: * in eo quod
dídici júdicia justítiæ tuæ.

Justificatiōes tuas cu-
stódiam: * non me dere-
línquas usquequáque.

In quo cōrrigit adolescén-
tior viam suam? * in cu-
stodiéndis sermónes tuos.

In toto corde meo exqui-
sivi te: * ne repéllas me
a mandátis tuis.

In corde meo abscondi
elóquia tua, * ut non pec-
cem tibi.

Benedíctus es Dómine:
* doce me justificatiōes
tuas.

In lábiis meis * pronunti-
ávi ómnia júdicia oris tui.

In via testimoniórum tu-
órum delectátus sum, *
sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercé-
bor: * et considerábo vias
tuas.

In justificatiōibus tuis
meditábor: * non obliví-
scar sermónes tuos.

Retríbue servo tuo, vi-
vífica me: * et custó-
diam sermónes tuos.

Revéla óculos meos, * et
considerábo mirábilia de
lege tua.

Incola ego sum in terra:
* non abscondas a me
mandáta tua.

Concupívit ánima mea
desideráre justificatiōes
tuas * in omni témpore.

Incepásti supérbos: *
maledícti qui declinant a
mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium
et contéptum: * quia te-
stimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt prínci-
pes, et advérsus me lo-
quebántur: * servus autem
tuus exercebátur in justi-
ficatiōibus tuis.

Nam et testimónia tua
meditátiō mea est: * et
consílium meum justifica-
tiōes tuæ.

Adhæsit paviménto áni-
ma mea: * vivífica me se-
cúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et
exaudísti me: * doce me
justificatiōes tuas.

Viam justificatiōum tuá-
rum ínstrue me: * et exer-
cébor in mirábilibus tuis.

Dormitávit ánima mea
præ tædio: * confirma me
in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a
me: * et de lege tua mi-
serére mei.

Viam veritátis elégi: * ju-
dicia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimoniis tuis
Dómine: * noli me con-
fúndere.

Viam mandatōrum tuōrum cucúrri, * cum dilatāsti cor meum.

Ant. Venit Jesus cum discipulis suis in villam, quæ dicitur Gethsémani, et dixit illis: Sedete hic, donec vadam illuc, et orem.

Capitulum. 1. Tim. 1. d.

R. Regi sæculōrum immortalī et invisibili, soli Deo honor et glória in sæcula sæculōrum. Amen.

R. Deo grátias.

R. br. Christe Fili Dei vivi, * Miserere nobis.

Et repetitur: Christe Fili Dei vivi, miserere nobis.

V. Qui sedes ad dexteram Patris. **R.** Miserere nobis.

V. Glória Patri, et Filio, et Spiritui sancto. **R.** Christe Fili Dei vivi, miserere nobis.

V. Exsúrge Christe, adjuva nos. **R.** Et libera nos propter nomen tuum.

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Orémus. **Oratio.**

Dómine Deus omnipotens, qui ad principium hujus diéi nos pervenire fecisti: tua nos hó-

die salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciendam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatíones et ópera. Per Dóminum.

R. Amen.

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

V. Benedicámus Dómino.

R. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium.

Postea Hebdomadarius dicit

V. Pretiósá in conspéctu Dómini. **R.** Mors sanctorum ejus.

Et absolute sine Orémus.

Oratio.

Sancta María et omnes sancti intercédant pro nobis ad Dóminum: ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sæcula sæculōrum. **R.** Amen.

V. Deus in adjutórium meum inténde. **R.** Dñe ad adjuvándum me festína.

Et dicitur ter; ultimo additur

Glória Patri. Sicut erat.

Kyrie eléison. **Christe eléison.** **Kyrie eléison.**

Pater noster. *secreto.*

V. Et ne nos indúcas in tentatíonem. **R.** Sed libera nos a malo.

V. Réspice in servos tuos Dómine, et in ópera tua, et dirige filios eórum.

R. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dirige super nos, et opus mánuum nostrárum dirige.

V. Glória Patri. **R.** Sicut erat.

Orémus. **Oratio.**

Dirigere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre Dómine Deus, Rex cœli et terræ, hódie corda et cörpera nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatōrum tuórum: ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi: Qui vivis et regnas in sæcula sæculōrum.

R. Amen.

V. Jube domne benedicere.

Bened. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnipotens. **R.** Amen.

Lectio brevis. Matth. 5.

Oráte pro persequéntibus et calumniántibus vos; ut sitis filii Patris vestri, qui in cœlis est. **Tu** autem Dómine, miserere nobis.

R. Deo grátias.

Post Lect. brevem dicitur

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. **R.** Qui fecit cœlum et terram.

V. Benedícite. **R.** Deus.

Bened. Dóminus nos benedicat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perducát ætérnam: et fidélium animæ per misericórdiam Dei requiescant in pace.

R. Amen.

Ad Tertiam.

Pater noster. **Ave** María. **Deus** in adjutórium. 1.

Hymnus.

Nunc, sancte nobis Spíritus, Unum Patri cum Filio, Dignáre promptus ingeri Nostro refúsus pectori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor

Confessióem pèsonent: Flamméscat igne caritas: Accéndat ardor próximos.

Praesta, Pater piissime,
Patricque compar Unice,
Cum Spiritu Paracrito
Regnans per omne saeculum. Amen.

Ant. Et assumpto Petro.

Psalmus.

Legem pone mihi
Domine viam justificationum
tuarum: * et exquiram eam
semper.

Da mihi intellectum, et
scrutabor legem tuam: *
et custodiam illam in toto
corde meo.

Deduc me in semitam
mandatorum tuorum, *
quia ipsam volui.

Inclina cor meum in
testimonia tua * et non in
avaritiam.

Averte oculos meos, ne
videant vanitatem: * in via
tua vivifica me.

Statue servo tuo eloquium
tuum, * in timore tuo.

Amputa opprobrium meum,
quod suspicatus sum: *
quia iudicia tua jucunda.

Ecece concupivi mandata
tua: * in aequitate tua vivifica
me.

Et veniat super me
misericordia tua Domine: *

salutare tuum secundum
eloquium tuum.

Et respondebo
exprobrantibus mihi verbum: *
quia speravi in sermonibus
tuis.

Et ne auferas de ore meo
verbum veritatis usquequaque: *
quia in iudiciis
tuis supersperavi.

Et custodiam legem
tuam semper, * in saeculum
et in saeculum saeculi.

Et ambulabam in latitudine: *
quia mandata tua
exquisivi.

Et loquebar in testimonio
nisiis tuis in conspectu regum, *
et non confundabar.

Et meditabar in mandatis
tuis, * quae dilexi.

Et levavi manus meas ad
mandata tua, quae dilexi: *
et exercebar in
justificationibus tuis.

Memor esto verbi tui
servo tuo, * in quo
mihi spem dedisti.

Haec me consolata est in
humilitate mea: * quia
eloquium tuum vivificavit me.

Superbi inique agebant
usquequaque: * a lege
autem tua non declinavi.

Memor fui iudiciorum
tuorum a saeculo Domine: *
et consolatus sum.

Defectio tenuit me * pro
peccatoribus derelinquentibus
legem tuam.

Cantabiles mihi erant
justificationes tuae, * in loco
peregrinationis meae.

Memor fui nocte nominis
tui Domine: * et custodivi
legem tuam.

Haec facta est mihi: *
quia justificationes tuas
exquisivi.

Portio mea Domine, * dixi,
custodire legem tuam.

Deprecatus sum faciem
tuam in toto corde meo: *
miserere mei secundum
eloquium tuum.

Cogitavi vias meas: * et
converti pedes meos in
testimonia tua.

Paratus sum, et non sum
turbatus: * ut custodiam
mandata tua.

Funes peccatorum
circumplexi sunt me: * et
legem tuam non sum oblitus.

Media nocte surgebam
ad confitendum tibi, * super
iudicia justificationis tuae.

Particeps ego sum omni-

um timentium te, * et
custodientium mandata tua.

Misericordia tua Domine
plena est terra: * justificationes
tuas doce me.

Bonitatem fecisti cum
servo tuo Domine, *
secundum verbum tuum.

Bonitatem, et disciplinam,
et scientiam doce me: *
quia mandatis tuis credidi.

Priusquam humiliarer, ego
deliqui: * propterea
eloquium tuum custodivi.

Bonus es tu, * et in bonitate
tua doce me justificationes
tuas.

Multiplicata est super me
iniquitas superborum: *
ego autem in toto corde
meo scrutabor mandata
tua.

Coagulatum est sicut lac
cor eorum: * ego vero
legem tuam meditatus sum.

Bonum mihi quia humiliasti
me, * ut discam justificationes
tuas.

Bonum mihi lex oris tui,
* super millia auri et argenti.

Manus tuae fecerunt me,
et plasmaverunt me: * da

mihi intellēctum, et discam mandata tua.

Qui timent te, videbunt me, et lætabuntur: * quia in verba tua supersperavi.

Cognōvi Dōmine, quia æquitas iudicia tua: * et in veritate tua humiliasti me.

Fiat misericordia tua ut consolētur me, * secūndum elōquium tuum servō tuo.

Veniant mihi miseratiōnes tuæ, et vivam: * quia lex tua meditatio mea est.

Confundantur supēbi, quia injūste iniquitatem fecerunt in me: * ego autem exercēbor in mandatis tuis.

Convertantur mihi timētes te, * et qui novērunt testimōnia tua.

Fiat cor meum immaculātum in justificatiōnibus tuis, * ut non confundar.

Ant. Et assūpto Petro, et duobus filiis Zebedæi, cœpit contristari, et mœstus esse.

Capitulum. Matth. 26.

Venit Jesus ad discipulos suos, et invenit eos dormientes, et dicit Petro:

Sic non potuistis una hora vigilare mecum? Vigilare et orate, ut non intratis in tentationem.

R. br. Tristis est * Anima mea. **Tristis.** **V.** Usque ad mortem. **Anima.** Glōria Patri. **Tristis.**

V. Pater mi, si possibile est. **R.** Transeat a me calix iste.

V. Dōminus vobiscum. **R.** Et cum spiritu tuo.

Oratio.

Dōmine Jesu Christe, qui in horto verbo et exemplo nos orare docuisti, ad tentationum pericula superanda: concede propitius; ut nos orationi semper intēti, ejus copiosum fructum consequi mereāmur: Qui vivis et regnas.

Ad Sextam.

Pater noster. Ave Maria. **Deus** in adiutorium. 1.

Hymnus.

Rector potens, verax Deus, Qui temperas rerum vices, Splendore mane illuminas, Et ignibus meridiem:

Exstingue flamas litium, Aufer calorem noxium,

Confer salutem corporum, Veramque pacem cordium.

Praesta, Pater piissime, Patrique compar Unice, Cum Spiritu Paraclito Regnans per omne saeculum. Amen.

Ant. Tunc ait illis.

Psalmus.

Defecit in salutare tuum anima mea: * et in verbum tuum supersperavi.

Defecerunt oculi mei in elōquium tuum, * dicentes: Quando consolaberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruina: * justificatiōnes tuas non sum oblitus.

Quot sunt dies servi tui? * Quando facies de persecutentibus me iudicium?

Narraverunt mihi iniqui fabulatiōnes: * sed non ut lex tua.

Omnia mandata tua veritas: * inique persecuti sunt me, adjuva me.

Paulo minus consummaverunt me in terra: * ego autem non dereliqui mandata tua.

Secundum misericordiam tuam vivifica me, * et custodiam testimonia oris tui.

In aeternum Dōmine * verbum tuum permanet in coelo.

In generationem et generationem veritas tua: * fundasti terram, et permanet.

Ordinatione tua perseverat dies: * quoniam omnia serviunt tibi.

Nisi quod lex tua meditatio mea est, * tunc forte periissem in humilitate mea.

In aeternum non obliviscar justificatiōnes tuas: * quia in ipsis vivificasti me.

Tuus sum ego, salvum me fac: * quoniam justificatiōnes tuas exquisivi.

Me expectaverunt peccatores ut perderent me: * testimonia tua intellexi.

Omnis consummationis vidi finem: * latum mandatum tuum nimis.

Quomodo dilexi legem tuam Dōmine? * tota die meditatio mea est.

Super inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo: * quia in aeternum mihi est.

Super omnes docentes me

intelléxi: * quia testimónia tua meditatio mea est.

Super senes intelléxi: * quia mandata tua quæsi.

Ab omni via mala prohibui pedes meos, * ut custodiam verba tua.

A judiciis tuis non declinavi: * quia tu legem posuisti mihi.

Quam dulcia faucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo!

A mandatis tuis intelléxi: * propterea odívi omnem viam iniquitatis.

Lucerna pedibus meis verbum tuum, * et lumen semitis meis.

Juravi, et stáui * custodire judicia justitiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequaque Dómine: * vivifica me secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac Dómine: * et judicia tua doce me.

Anima mea in manibus meis semper: * et legem tuam non sum oblítus.

Posuerunt peccatores láqueum mihi: * et de mandatis tuis non errávi.

Hæreditate acquisivi te-

stimónia tua in ætérnum: * quia exsultatio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciendas justificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributióem.

Iníquos ódio hábui, * et legem tuam diléxi.

Adjutor et suscepitor meus es tu: * et in verbum tuum supersperávi.

Declináte a me maligni: * et scrutabor mandata Dei mei.

Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam: * et non confúndas me ab expectatióne mea.

Adjuva me, et salvus ero: * et meditabor in justificatióibus tuis semper.

Sprevisti omnes discedentes a judiciis tuis: * quia injústa cogitatio eórum.

Prævaricantes reputávi omnes peccatores terræ: * ideo diléxi testimónia tua.

Confige timóre tuo carnes meas: * a judiciis enim tuis tímui.

Feci iudícium et justitiam: * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum: * non calumnién-
tur me superbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum: * et in elóquium justitiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam: * et justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego: * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciendi Dñe: * dissipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandata tua * super aurum et topázion.

Propterea ad ómnia mandata tua dirigébar: * omnem viam iníquam ódio hábui.

Ant. Tunc ait illis: Tristis est ánima mea usque ad mortem: sustinéte hic, et vigiláte mecum.

Capitulum. Luc. 21.

Vigiláte itaque omni tempore orántes, ut digni habeámini fúgere ista ómnia, quæ futúra sunt, et stare ante Filium hóminis.

R. br. Pater mi, * Si possibile est. **Pater.** **V.** Tránseat a me calix iste. **Si** possibile. **Glória Patri. Pater.**

V. Vigiláte, et oráte. **R.** Ut non intrétis in tentatióem.

V. Dóminus vobíscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui in horto verbo et exemplo nos oráre docuísti, ad tentatiónum pericula superánda: concéde propítius; ut nos oratióni semper inténti, ejus copiósum fructum cónsequi mereámur: Qui vivis.

Ad Nonam.

Pater noster. Ave María. Deus in adjutórium. 1.

Hymnus.

Rerum, Deus, tenax vigor,

Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans:

Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam decídat,
Sed præmium mortis sacræ
Perénis instet glória.

Præsta, Pater piíssime, Patríque compar Unice, Cum Spíritu Paráclito Regnans per omne sæculum. Amen.

Ant. Pater mi.

Psalmus.

Mirabilia testimonia tua: * ideo scrutata est ea anima mea.

Declaratio sermonum tuorum illuminat, * et intellectum dat parvulis.

Os meum aperui, et attraxi spiritum: * quia mandata tua desiderabam.

Aspice in me, et miserere mei * secundum iudicium diligentium nomen tuum.

Gressus meos dirige secundum eloquium tuum: * et non dominetur mei omnis iniustitia.

Rédime me a calumniis hominum: * ut custodiam mandata tua.

Faciem tuam illumina super servum tuum: * et doce me justificationes tuas.

Exitus aquarum deduxerunt oculi mei: * quia non custodiérunt legem tuam.

Justus es Domine, * et rectum iudicium tuum.

Mandasti iustitiam testimonia tua, * et veritatem tuam nimis.

Tabescere me fecit zelus meus: * quia obliti sunt verba tua inimici mei.

Ignitum eloquium tuum vehementer, * et servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego, et contéptus: * justificationes tuas non sum oblitus.

Iustitia tua, iustitia in ætérnum: * et lex tua veritas.

Tribulatio et angústia invenerunt me: * mandata tua meditatio mea est.

Æquitas testimonia tua in ætérnum: * intellectum da mihi, et vivam.

Clamavi in toto corde meo, exaudi me Domine: * justificationes tuas requiram.

Clamavi ad te, salvum me fac, * ut custodiam mandata tua.

Præveni in maturitate, et clamavi: * quia in verba tua supersperavi.

Prævenérunt oculi mei ad te dilúculo, * ut meditárer eloquia tua.

Vocem meam audi secundum misericórdiam tuam Domine, * et secundum iudicium tuum vivifica me.

Appropinquavérunt persequéntes me iniquitati: *

a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu Domine: * et omnes viæ tuæ veritas.

Initio cognóvi de testimoniis tuis: * quia in ætérnum fundásti ea.

Vide humilitátem meam, et éripe me: * quia legem tuam non sum oblitus.

Júdica iudicium meum, et rédime me: * propter eloquium tuum vivifica me.

Longe a peccatóribus salus: * quia justificationes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ Domine: * secundum iudicium tuum vivifica me.

Multi qui persequúntur me, et tribulant me: * a testimoniis tuis non declinavi.

Vidi prævaricántes et tabescebam: * quia eloquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandata tua diléxi Domine: * in misericórdia tua vivifica me.

Principium verborum tuorum veritas: * in ætérnum ómnia iudicia iustitiæ tuæ.

Príncipes persecúti sunt me gratis: * et a verbis tuis formidávit cor meum.

Lætabor ego super eloquia tua, * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum: * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * super iudicia iustitiæ tuæ.

Pax multa diligentibus legem tuam, * et non est illis scándalum.

Exspectábam salutáre tuum Domine: * et mandata tua diléxi.

Custodívit anima mea testimonia tua, * et diléxit ea vehementer.

Servávi mandata tua et testimonia tua: * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo Domine: * juxta eloquium tuum da mihi intellectum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo: * secundum eloquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea

hymnum, * cum docueris
me justificatiōnes tuas.

Pronuntiābit lingua mea
elóquium tuum, * quia ó-
mnia mandāta tua æqui-
tas.

Fiat manus tua, ut salvet
me: * quóniam mandāta
tua elégi.

Concupívi salutāre tuum
Dómine: * et lex tua me-
ditatio mea est.

Vivet ánima mea, et lau-
dābit te: * et judícia tua
adjuvābunt me.

Errāvi sicut ovis quæ
périit: * quære servum
tuum, quia mandāta tua
non sum oblītus.

Ant. Pater mi, si non pot-
est hic calix transire, nisi
bibam illum, fiat volūtas
tua.

Capitulum. Matth. 5.

Oráte pro persecúentibus
et calumniántibus vos;
ut sitis filii Patris vestri,
qui in cœlis est.

R. br. Vigiláte * Et oráte.
Vigiláte. **V.** Ut non intrétis
in tentatiōnem. **Et oráte.**

Gloria Patri. Vigiláte.

V. Factus est sudor ejus.

R. Sicut guttæ ságuinis.

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui
in horto verbo et ex-
émplo nos oráre docuísti,
ad tentatiōnum perícula
superánda: concéde propítius;
ut nos oratiōni sem-
per inténti, ejus copiósum
fructum cónsequi mereámur:
Qui vivis et regnas.

In II. Vesperis.

*Omnia ut in primis, et loco
ultimí Psalmi, Psalm. Crédidi.
ut infra. 45.*

V. Factus est sudor ejus.

R. Sicut guttæ ságuinis.

Ad Magnif. Ant. Ecce ap-
propinquávit hora, et Filius
hóminis tradétur in manus
peccatórum.

Oratio ut supra.

Feria III.

post Dominicam Sexagesimæ.

Commemoratio

Passionis D. N. Jesu Christi.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Ant. Cálicem salutáris ac-
cípiam: et nomen Dómini
invocábo.

Psálmus 115.

Crédidi, propter
quod locútus
sum: * ego au-
tem humiliátus
sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo:
* Omnis homo mendax.

Quid retríbui Dómino,
* pro ómnibus, quæ retrí-
buit mihi?

Cálicem salutáris accípi-
am: * et nomen Dómini
invocábo.

Vota mea Dómino red-

dam coram omni pópulo
ejus: * pretiósá in conspé-
ctu Dómini mors sanctó-
rum ejus:

O Dómine quia ego ser-
vus tuus: * ego servus tu-
us, et filius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: *
tibi sacrificábo hóstiam lau-
dis, et nomen Dñi invocábo.

Vota mea Dómino red-
dam in conspéctu omnis
pópuli ejus: * in átriis do-
mus Dómini, in médio tui
Jerúsalem.

Ant. Cálicem salutáris ac-
cípiam: et nomen Dómini
invocábo.

Ant. Cum his qui odé-
runt pacem, eram pacifi-

hymnum, * cum docueris
me justificatiōnes tuas.

Pronuntiābit lingua mea
elóquium tuum, * quia ó-
mnia mandāta tua æqui-
tas.

Fiat manus tua, ut salvet
me: * quóniam mandāta
tua elégi.

Concupívi salutāre tuum
Dómine: * et lex tua me-
ditatiō mea est.

Vivet ánima mea, et lau-
dābit te: * et judícia tua
adjuvābunt me.

Errāvi sicut ovis quæ
périit: * quære servum
tuum, quia mandāta tua
non sum oblītus.

Ant. Pater mi, si non pot-
est hic calix transire, nisi
bibam illum, fiat volūtas
tua.

Capitulum. Matth. 5.

Oráte pro persecúentibus
et calumniántibus vos;
ut sitis filii Patris vestri,
qui in cœlis est.

R. br. Vigiláte * Et oráte.
Vigiláte. **V.** Ut non intrétis
in tentatiōnem. **Et oráte.**

Gloria Patri. Vigiláte.

V. Factus est sudor ejus.

R. Sicut guttæ ságuinis.

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui
in horto verbo et ex-
émplo nos oráre docuísti,
ad tentatiōnum perícula
superánda: concéde propít-
ius; ut nos oratiōni sem-
per inténti, ejus copiósum
fructum cónsequi mereám-
ur: Qui vivis et regnas.

In II. Vesperis.

*Omnia ut in primis, et loco
ultimí Psalmi, Psalm. Crédidi.
ut infra. 45.*

V. Factus est sudor ejus.

R. Sicut guttæ ságuinis.

Ad Magnif. Ant. Ecce ap-
propinquávit hora, et Filius
hóminis tradétur in manus
peccatórum.

Oratio ut supra.

Feria III.

post Dominicam Sexagesimæ.

Commemoratio

Passionis D. N. Jesu Christi.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Ant. Cálicem salutáris ac-
cípiam: et nomen Dómini
invocábo.

Psálmus 115.

Crédidi, propter
quod locútus
sum: * ego au-
tem humiliátus
sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo:
* Omnis homo mendax.

Quid retríbui Dómino,
* pro ómnibus, quæ retrí-
buit mihi?

Cálicem salutáris accípi-
am: * et nomen Dómini
invocábo.

Vota mea Dómino red-

dam coram omni pópulo
ejus: * pretiósá in conspé-
ctu Dómini mors sanctó-
rum ejus:

O Dómine quia ego ser-
vus tuus: * ego servus tu-
us, et filius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: *
tibi sacrificábo hóstiam lau-
dis, et nomen Dñi invocábo.

Vota mea Dómino red-
dam in conspéctu omnis
pópuli ejus: * in átriis do-
mus Dómini, in médio tui
Jerúsalem.

Ant. Cálicem salutáris ac-
cípiam: et nomen Dómini
invocábo.

Ant. Cum his qui odé-
runt pacem, eram pacifi-

cus: dum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Psalmus 119.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi: * et exaudivit me.

Dómine libera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagittæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánimá mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus: dum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Ab homínibus iníquis libera me, Dómine.

Psalmus 139.

Eripe me Dómine ab hómine malo: * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: * venénúm áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me Dómine de manu peccatóris: * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: * abscondérunt supérbi láqueum mihi:

Et funes extendérunt in láqueum: * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exaúdi Dómine vocem deprecationis meæ.

Dómine, Dómine virtus salútis meæ: * obumbrásti super caput meum in die belli:

Ne tradas me Dómine a desiderio meo peccatóri: * cogitavérunt contra me, ne derelinquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum: * labor labiórú ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos: * in misériis non subsistent.

Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum injústum mala cápient in inéritu.

Cognóvi quia faciet Dóminus judícium inopis: * et vindíctam paúperum.

Verúmtamen justí confitebúntur nómini tuo: * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. Ab homínibus iníquis libera me, Dómine.

Ant. Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem.

Psalmus 140.

Dómine clamávi ad te, exaúdi me: * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsus in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum sacrificium vespertínium.

Pone Dómine custódiam ori meo: * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem: * et non

communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me: * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum: * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Aúdiunt verba mea quóniam potuérunt: * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum: * quia ad te Dómine, Dómine óculi mei: in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódime a láqueo, quem statuérunt mihi: * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singuláriter sum ego donec tránseam.

Ant. Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem.

Ant. Considerábam ad dexteram, et vidébam: et non erat qui cognósceret me.

Psalmus 141.

Voce mea ad Dóminum
clamávi: * voce mea
ad Dóminum deprecátus
sum:

Effúndo in conspéctu ejus
oratióem meam, * et tri-
bulatióem meam ante
ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spí-
ritum meum, * et tu cog-
novísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulá-
bam, * abscondérunt lá-
queum mihi.

Considerábam ad dexte-
ram et vidébam: * et non
erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non
est qui requírat ánimam
meam.

Clamávi ad te Dómine, *
dixi: Tu es spes mea, pórtio
mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatió-
nem meam: * quia humi-
liátus sum nimis.

Líbera me a persecuénti-
bus me: * quia confortáti
sunt super me.

Educ de custódia áni-
mam meam ad confitén-
dum nómini tuo: * me ex-
spéctant justí, donec retrí-
buas mihi.

Ant. Considerábam ad
dexteram, et vidébam: et
non erat qui cognósceret
me.

Capitulum. Philipp. 2.

Fratres: Hoc enim sen-
títe in vobis, quod et
in Christo Jesu: qui cum
in forma Dei esset, non
rapínam arbitrátus est es-
se se æquálem Deo: sed
semetípsam exinanívit for-
mam servi accípiens, in
similitúdinem hóminum fa-
ctus, et hábitu invéntus ut
homo. Humiliávit semet-
ípsam factus obédiens us-
que ad mortem, mortem
autem crucis.

Hymnus.

Moréntes óculi, spárgite
lágrimas;
Et luctu résonent íntima
córdium,
Illátas réfero Númini ab
impiis
Poenas et fera vúlnera.

Accíncta heu! gládiis tur-
ba satéllitum
Arréptum Dóminum fústi-
bus ímpetit;
Nunc cædit cólaphis, nunc
quatit hórridis
Divínus caput íctibus.

Haud finis scéleri, trádi-
tur ímprobo
Christus carnífici: nec mo-
ra, bárbarus
In Regem súperum non ti-
met ímpio
Ausu vèrtere dexteram.

Audíte, o pópuli; Numen
amábile,
Manánte ex húmeris úndi-
que sánguine,
Lictóris rábidi sústinet ím-
petum,
Et vocem premit ínnocens.

Quis non illácrimet? Jam
nova cóndidit
Torménta indómitæ Gentis
iníquitas:
Infigit cérebro; prohi do-
lor! éfferis
Sertum vépribus áasperum.

Heu crimen! tráhitur, fú-
nibus ímprobis
Funésti Dóminus supplicii
ad locum:
Illic oppétiit fúnere spíri-
tum
Patri restítuens suo.

Passo pro miseris tam
fera vúlnera
In terris résonet débíta
glória,

Sacrúmque assídue nomen
in æthera
Humánus genus éfferat.
Amen.

V. Oblátus est, quia ipse
vóluit. **R.** Et livóre ejus
sanáti sumus.

Ad Magnif. Ant. O vos
omnes, qui transítis per
viam, atténdite, et vidéte si
est dolor sicut dolor meus.

Oratio.

Omnípotens sempitérne
Deus, qui humano gé-
neri, ad imitándum humi-
litátis exéplum, Salvató-
rem nostrum carnem sú-
mere, et crucem subíre
fecísti: concéde propítius;
ut sicut solémnem Comme-
moratióem Passiós ejus
celebrámus, ita et patien-
tiæ ipsíus habére docu-
ménta, et resurrectionis
consórtia mereámur. Per
eúmdem Dóminum.

**Ad Complet. et per Horas
diei, in fine Hymnorum dicitur:**

**Sit laus Patri, ac Paráclito,
Natóque Patris único,
Nostræ dedit qui pródigus
Prétium salútis sánguinem.
Amen.**

Ad Matutinum.

Invit. Christum Regem
Crucifixum * Veníte, ad-
orémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 11.

Hymnus.

Aspice, infámi Deus ipse
ligno

Pendet, effúso mádidus
cruóre:

Aspice, immíti manus alma
clavo

Fínditur alte.

Hunc, velut pravi scéle-
ris místrum,
Inter indignos médium la-
trónes

Cerne: crudélis fuit ista
gentis

Dira volúntas.

Pallet, heu! vultus; caput
ecce lassum

Fléctitur: clausis óculis,
Redémptor

Spirítum sacro, méritis
onústum,

Fundit ab ore.

O cor: æs durum súperas
geméndo,

Ni scelus tergas; tua culpa
Christum

Stípit affixit: tua culpa
morti

Súbdidit atræ.

Sit Deo ætérnum decus
omne in ævum

Qui pius nostri géneris
Redémptor,

Críminis labem míseris nó-
céntem

Sángine tersit. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Astitérunt reges
terræ, et príncipes con-
venérunt in unum, advér-
sus Dóminum, et advérsus
Christum ejus.

Psalms 2.

Quare fremuérunt
Gentes, * et pó-
puli meditáti sunt
inánia?

Astitérunt reges terræ,
et príncipes convenérunt
in unum, * advérsus Dó-
minum, et advérsus Chri-
stum ejus.

Dirumpámus víncula eó-
rum: * et projiciámus a
nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, ir-
ridébit eos: * et Dóminus
subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in
ira sua, * et in furóre suo
conturbábit eos.

Ego autem constitútus
sum rex ab eo super Sion

Psalms 3.

montem sanctum ejus, *
prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me: *
Filius meus es tu, ego hó-
die genui te.

Póstula a me, et dabo
tibi Gentes hæreditátem
tuam, * et possessiónem
tuam téminos terræ.

Reges eos in virga fér-
rea, * et tamquam vas
figuli confringes eos.

Et nunc reges intelli-
gite: * erudímini qui ju-
dicátis terram.

Servíte Dómino in timó-
re: * et exsultáte ei cum
tremóre.

Apprehéndite discipli-
nam, nequándo irascátur
Dóminus, * et pereátis de
via justa.

Cum exárserit in brevi
ira ejus, * beáti omnes,
qui confidunt in eo.

Ant. Astitérunt reges
terræ, et príncipes con-
venérunt in unum, advér-
sus Dóminum, et advérsus
Christum ejus.

Ant. Multiplicáti sunt qui
tribulant me, multi insúr-
gunt advérsus me.

Dómine quid multiplicáti
sunt qui tribulant me?
* multi insúrgunt advér-
sum me.

Multi dicunt animæ meæ:
* Non est salus ipsi in Deo
ejus.

Tu autem Dómine suscé-
ptor meus es, * glória mea,
et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum
clamávi: * et exaudivit me
de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus
sum: * et exsurrexi, quia
Dóminus suscepit me.

Non timébo millia pópuli
circumdántis me: * exsúr-
ge Dómine, salvum me fac
Deus meus.

Quóniam tu percussisti
omnes adversántes mihi
sine causa: * dentes pec-
catorum contrivísti.

Dómini est salus: * et su-
per pópulum tuum bene-
dictio tua.

Ant. Multiplicáti sunt qui
tribulant me, multi insúr-
gunt advérsus me.

Ant. Diviserunt sibi vesti-
ménta mea, et super vestem
meam miserunt sortem.

Psalmus 21.

Deus Deus meus respice in me: quare me dereliquisti? * longe a salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus clamabo per diem, et non exaudies: * et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, * laus Israël.

In te speraverunt patres nostri: * speraverunt, et liberasti eos.

Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt: * in te speraverunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * opprobrium hominum, et abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriserunt me: * locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum: * salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre: * spes mea ab uberibus matris meae. In te projectus sum ex utero:

De ventre matris meae Deus meus es tu, * ne discesseris a me:

Quoniam tribulatio proxima est: * quoniam non est qui adjuvet.

Circumdedérunt me vituli multi: * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum, * sicut leo rapiens et rugiens.

Sicut aqua effusus sum: * et dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquescens * in medio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhesit faucibus meis: * et in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdedérunt me canes multi: * concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas et pedes meos: * dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt et inspexerunt me: * diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem, Domine, ne elongaveris auxilium tuum a me: * ad defensionem meam conspice.

Erue a frænea, Deus, animam meam: * et de manu canis unicam meam:

Salva me ex ore leonis: * et a cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis: * in medio ecclesiæ laudabo te.

Qui timetis Dñm, laudate eum: * universum semen Jacob glorificate eum.

Tímeat eum omne semen Israël: * quoniam non sprexit, neque despexit deprecationem pauperis:

Nec avertit faciem suam a me: * et cum clamarem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in ecclesia magna: * vota mea reddam in conspectu timéntium eum.

Edent pauperes, et saturabuntur: et laudabunt Dominum qui requirunt eum: * vivent corda eorum in sæculum sæculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dominum * universi fines terræ:

Et adorabunt in conspectu ejus * universæ familiæ gentium.

Quoniam Domini est re-

gnum: * et ipse dominabitur gentium.

Manducaverunt et adoraverunt omnes pingues terræ: * in conspectu ejus cadent omnes qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet: * et semen meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Domino generatio ventúra: * et annuntiabunt cœli justitiam ejus populo qui nascétur, quem fecit Dominus.

Ant. Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

V. Oblatus est, quia ipse voluit. **R.** Et livore ejus sanati sumus.

De Epístola beati Pauli Apóstoli ad Romanos.

Lectio i. Cap. 5. et 6.

Gomendat caritatem suam Deus in nobis: quoniam cum adhuc peccatores essemus, secundum tempus Christus pro nobis mortuus est: multo igitur magis nunc justificati in sanguine ip-

sus, salvi érimus ab ira per ipsum. Si enim, cum inimici essémus, reconciliati sumus Deo per mortem Filii ejus, multo magis reconciliati salvi érimus in vita ipsius. Non solum autem: sed et gloriámur in Deo per Dóminum nostrum Jesum Christum, per quem nunc reconciliationem accépinus. Si enim, unius delicto, mors regnávít per unum: multo magis abundantiam grátiae, et donatiónis, et justitiae accipiéntes, in vita regnábunt per unum Jesum Christum.

R. Vinea mea élécta, ego te plantávi, dicit Dóminus, et tu facta es mihi nimis amára; * Quia parásti Crucem Salvatóri tuo. **V.** Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. **Quia.**

Lectio ii.

Igitur sicut per unius delictum in omnes hómines in condemnatióne: sic et per unius justitiam, in omnes hómines in justificatióne vitæ. Sicut enim per inobediéntiam unius

hóminis peccatóres constitúti sunt multi: ita et per unius obediéntiam justí constitúentur multi. Lex autem subintrávit, ut abundáret delictum. Ubi autem abundávit delictum, superabundávit grátia: ut sicut regnávít peccátum in mortem, ita et grátia regnet per justitiam in vitam aetérnam, per Jesum Christum Dóminum nostrum.

R. Ego edúxi te de Ægypto, demerso Pharaóne in Mare rubrum, et ante te prævi in colúma nubis: * Et tu me tradidisti Principibus Sacerdótum, et me duxisti ad prætóríum Piláti. **V.** Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. **Et tu.**

Lectio iii.

Quid ergo dicémus? Permanébit in peccato, ut grátia abundet? Absit. Qui enim mórtui sumus peccato, quómodo adhuc vivémus in illo? An ignorátis quia quicúmque baptizáti sumus in Christo Jesu, in morte ipsius baptizáti sumus? Consepúlti

enim sumus cum illo per baptismum in mortem: ut quómodo Christus surrexit a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitate vitæ ambulémus. Si enim complantati facti sumus similitúdini mortis ejus, simul et resurrectionis érimus. Hoc sciéntes, quia vetus homo noster simul crucifixus est, ut destrúatur corpus peccáti, et ultra non serviámus peccato. Qui enim mórtuus est, justificátus est a peccato. Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus quia simul étiam vivémus cum Christo.

R. Ego propter te flagellávi Ægyptum cum primogénitis suis; * Et tu me flagellátum tradidisti; * Qui tamquam Agnus coram tondente se obmútui, et non apéruí os meum. **V.** Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi: **Et tu me.** **Glória Patri. Qui.**

In II. Nocturno.

Ant. Inimici mei dixerunt mala mihi: quando moriétur, et peribit nomen ejus?

Psalmus 40.

Beatus qui intélligit super egénium, et paúperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beatum fáciat eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitate ejus.

Ego dixi: Dómine miserere mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi: * Quando moriétur, et peribit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitatem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimici mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me: * Numquid qui dormit non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo speravi: * qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.

Tu autem Domine miserere mei, et resuscita me: * et retribuam eis.

In hoc cognovi quoniam voluisti me: * quoniam non gaudēbit inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti: * et confirmasti me in conspectu tuo in æternum.

Benedictus Dominus Deus Israël a sæculo et usque in sæculum: * fiat, fiat.

Ant. Inimici mei dixerunt mala mihi: quando morietur, et peribit nomen ejus?

Ant. Alieni insurrexerunt in me, et fortes quæsierunt animam meam.

Psalmus 53.

Deus in nomine tuo saluum me fac: * et in virtute tua iudica me.

Deus exaudi orationem meam: * auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni insurrexerunt adversum me, et

fortes quæsierunt animam meam: * et non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me: * et Dominus susceptor est animæ meæ.

Averte mala inimicis meis: * et in veritate tua disperde illos.

Voluntarie sacrificabo tibi, * et confitebor nomini tuo Domine: quoniam bonum est:

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me: * et super inimicos meos depexit oculus meus.

Ant. Alieni insurrexerunt in me, et fortes quæsierunt animam meam.

Ant. Conculcaverunt me inimici mei tota die: adversum me omnes cogitationes eorum in malum.

Psalmus 55.

Miserere mei Deus, quoniam iniquitatem conculcavit me homo: * tota die impugnans tribulavit me.

Conculcaverunt me inimici mei tota die: * quoniam multi bellantes adversum me.

Ab altitudine diēi timēbo: * ego vero in te sperābo.

In Deo laudābo sermōnes meos, in Deo sperāvi: * non timēbo quid faciat mihi caro.

Tota die verba mea exsecrabantur: * adversum me omnes cogitationes eorum in malum.

Inhabitabunt et abscondent: * ipsi calcāneum meum observabunt.

Sicut sustinuerunt animam meam, pro nihilo salvos facies illos: * in ira pópulos confringes.

Deus, vitam meam annuntiavi tibi: * posuisti lacrimas meas in conspectu tuo.

Sicut et in promissione tua: * tunc convertentur inimici mei retrorsum:

In quacúmque die invocāvero te: * ecce cognovi quoniam Deus meus es.

In Deo laudābo verbum, in Dómino laudābo sermōnem: * in Deo sperāvi, non timēbo quid faciat mihi homo.

In me sunt Deus vota tua, * quæ reddam, laudationes tibi.

Quoniam eripuisti ani-

am meam de morte, et pedes meos de lapsu: * ut placeam coram Deo in lumine viventium.

Ant. Conculcaverunt me inimici mei tota die: adversum me omnes cogitationes eorum in malum. **V.** Proprio Filio suo non pepercit Deus. **R.** Sed pro nobis omnibus tradidit illum.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

De Pass. 153.

Lectio iv.

Admonet nos, Fratres carissimi, ad sollemnitatem Domini-
cæ Passiōis dies ipse, in quo eam nec muta elementa tacuerunt. Célebret eam lux fidei linguis hominum, quam conclamaverunt etiam silentia tenebrarum. Hódie Dominus noster in statéra Crucis pretium nostræ salutis appēdit, et una morte universum mundum, sicut omnium conditor, ita omnium reparator absolvit. Indubitanter enim credāmus, quod totum mundum redēmit, qui plus dedit quam totus mundus

valeret. Méritum enim redemptæ mercédis dignitas insignis præti supergréssa est. Inter redemptum et rediméntem dispensatio fuit, compensatio non fuit. Qui ergo non habebat peccata própria, digne delévit aliéna. Solus hic pia víctima pro ómnibus cécidit, ut omnes leváret; et quia débitum solus non hábuit, recte fœnus misericórdiæ pro débitóribus erogávit.

R. Ego propter te Chanæórum reges percússi; et dedi tibi sceptrum regále; * Et tu dedisti cápiti meo spíneam corónam, et percussisti arúndine caput meum. **V.** Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. **Et tu dedisti.**

Lectio v.

Perpénde inter hæc qui talem pro nobis dedit pecúniã, qualem a nobis sit exactúrus usúram. In hac itaque die fides prophéticæ annuntiatiónis impléta est ita dicéntis: Corpus meum dedi percutiéntibus: et genas meas veléntibus, faciẽm meam non

avérti a fœditáte sputórum. Suscépit mala nostra, ut tribúeret bona sua. Hinc intelligámus, quantum hóminem diligere dignátus sit ante culpam, quem sic diligit post ruínam. Agnósce, homo, quantum váleas, et quantum débeas: et dum tantam redemptionis tuæ perspicias dignitatem, ipse tibi indicito peccándi pudórem. Ecce pro impio pietas flagellátur, pro stulto sapiéntia illúditur, pro mendáce véritas necátur, damnátur justítia pro iníquo, misericórdia afficitur pro crudéli, pro misero replétur sincéritas acéto, inebriátur felle dulcédo, addicitur innocéntia pro reo, móritur vita pro mórtuo.

R. Ego duxi te per désertum quadragínta annis, et manna cibávi te; * Et tu me cecidisti álapis et flagéllis. **V.** Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. **Et tu.**

Lectio vi.

Expávit scelus hóminum natúra rerum, et quem

creatúra rebéllis non agnóscit, eum mundi Dóminum tremens terra testátur, et cœli Regem sol fúgiens confitétur. Chlámyde cocínea indúitur, quia sáanguine Mártýrum suórum Ecclésiæ corpus ornátur. Coróna spínea cápiti ejus impónitur, quia púnctio peccatórum nostrórum, quorum remissióne Redemptóris glória strúitur, áridis tribulis comparátur. Studeámus nunc e diverso, ut membrórum vita cápitis sit coróna. Quod vero sitíre se in cruce pósitus dicit, fidem incredulæ gentis concupiscit; sed e contra acétum malitiæ porrigunt, quia vinum sapiéntiæ quod a Deo accéperant, peccádo corrúperant. Velum templi scínditur, quia Synagóga honóre nudátur, observátio antíqua dissólvitur, Ecclésiæ únitás præmonstrátur. Monuménta aperiúntur, quia mortis jura jure superántur.

R. Ego exaltávi te magna virtúte: * Et tu me suspendisti in patíbulo crucis, * In qua expándi manus

meas ad pópulum non credéntem et contradicéntem. **V.** Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi: **Et tu me.** Glória Patri. In qua.

In III. Nocturno.

Ant. Fílii hóminum dentes eórum arma et sagittæ, et lingua eórum gládius acútus.

Psalmus 56.

Miserere mei Deus, miserere mei: * quóniam in te confidit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec trans-eat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum: * Deum qui benefecit mihi.

Misit de cœlo, et liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, * et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.

Fílii hóminum dentes eórum arma et sagittæ: * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltare super cœlos Deus: * et in omnem terram glória tua.

Laqueum paraverunt pedibus meis: * et incurverunt animam meam.

Foderunt ante faciem meam foveam: * et incidérunt in eam.

Paratum cor meum Deus, paratum cor meum: * cantabo, et psalmum dicam.

Exsurge glória mea, exsurge psalterium et cithara: * exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis Domine: * et psalmum dicam tibi in Gentibus:

Quoniam magnificata est usque ad cœlos misericordia tua, * et usque ad nubes veritas tua.

Exaltare super cœlos Deus: * et super omnem terram glória tua.

Ant. Filii hominum dentes eorum arma et sagittæ, et lingua eorum gladius acutus.

Ant. Intendérunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Psalmus 63.

Exaudi Deus orationem meam cum deprecor: *

a timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me a conventu malignantium: * a multitudine operantium iniquitatem.

Quia exaceruerunt ut gladium linguas suas: * intendérunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Súbito sagittabunt eum, et non timebunt: * firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt ut absconderent laqueos: * dixerunt: Quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates: * defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum: * et exaltabitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum: * et infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbatisunt omnes qui videbant eos: * et timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei: * et facta ejus intellexerunt.

Lætabitur justus in Domino, et sperabit in eo: *

et laudabuntur omnes recti corde.

Ant. Intendérunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Ant. Factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber.

Psalmus 87.

Domine Deus salutis meæ: * in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea: * inclina aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis anima mea: * et vita mea inferno appropinquavit.

Æstimatus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepúlchris, quorum non es memor amplius: * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me: * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, et non egrediébar: * oculi mei languerunt præ inopia.

Clamavi ad te Domine tota die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia: * aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi?

Numquid narrabit aliquis in sepúlchro misericordiam tuam, * et veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscéntur in tenebris mirabilia tua: * et justitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te Domine clamavi: * et mane oratio mea præveniet te.

Ut quid Domine repellis orationem meam: * avertis faciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea: * exaltatus autem, humiliatus sum et conturbatus.

In me transierunt iræ tuæ: * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amicum et próximum: * et notos meos a miséria.

Ant. Factus sum sicut homo sine adiutorio inter mórtuos liber.

V. Factus est obédiens usque ad mortem. **R.** Mortem autem crucis.

Pater noster.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. Cap. 19. f.

In illo témpore: Sciens Jesus quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysóstomi.

In Joann. 84. vel 85.

Sciens Jesus ómnia consummáta, ait: Sitio; étiam hoc verbo prophetiam implens. Tu autem astántium pravitátem intéllege: nam licet innúmeros habeámus inimicos, qui nos gravissime persecúti sint, cum tamen

intérimi eos vidémus, fléctimur misericórdia. Hi vero nil moti, magis efferrántur, et irridént, acetúmque in spóngia pórrigunt, ut bibat tamquam reus. Nam propter hoc hyssópum ádditur, quo gustáto, mórtuus est. Vides quam non perturbáte, et quam poténter ómnia transigéntem? Quod et prósequens osténdit; cum enim ómnia consummáta essent, inclináto cápite, quod affixum non erat, trádidit spíritum, hoc est, expirávit.

R. Ego te potávi aqua salutis de petra: * Et tu me potásti felle et acéto. **V.** Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. **Et tu.**

Lectio viii.

Atqui non post inclinátum caput expirátur, sed post expirationem caput inclinátur. Hic autem contra áccidit: per quod osténdit eum Evangelísta esse ómnium Dóminum. Judæi autem camélum devorántes, et cálicem excolántes, tantum nefas ausi de die consúltant: Quó-

niam Parascève erat, ut non remanérunt in cruce córpora Sábbato, rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura. Vides quanti sit véritas? Per ea quæ illi faciunt, prophetia implétur: ália enim ex hoc manifestáta est. Venérunt ergo mílites, et aliórum fregérunt crura, non Christi; sed ad Judæórum grátiam conciliándam latús ejus lancea aperuérunt, et mórtuo adhuc insúltant. O péssimam voluntátem, ac scelestíssimam!

R. Ego ante te apéruí mare: * Et tu aperuísti lancea latús Salvatóri tuo, * Qui redémit mundum in ságuine suo. **V.** Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. **Et tu.** Glória Patri. **Qui redémit.**

Lectio ix.

Noli tamen perturbári, dilectíssime; quæ enim malo illi ánimo patrárunt, veritáti consentiébant. Prophetia hinc impléta est, iniquiens: Vidébunt in quem transfixérunt. Neque hoc

tantum, sed non creditúris fuit fidei arguméntum, ut Thomæ, et qui cum eo erant. Ad hæc et arcánus mystérius consummátus est: exívit enim sanguis et aqua. Non casu et simplici ter hi fontes scaturiérunt, sed quóniam ex ambóbus Ecclésia constitúta est. Sciunt hoc initiáti: per aquam enim regeneráti, ságuine et carne nutriti sunt. Hinc mystéria ortum habent, ut quóties ad admirándum cálicem accédis, tamquam ab ipso látere háuriens accédas.

Te Deum laudámus. 24.

**Ad Laudes
et per Horas.**

Ant. 1. Fui flagellátus * tota die, et castigatio mea in matutínis.

Ps. Dóminus regnávít. **cum reliquis. 25.**

2. Veni ad montem myrrhæ * et ad collem thuris; tamquam agnus ad occisiónem ductus, obmútui, et non apéruí os meum.

3. Foderunt manus meas * et pedes meos: dinumeravérunt ómnia ossa mea.

4. **Consolátem me** * quæsiui, et non inveni: dederunt in escam meam fel, et in siti mea potaverunt me aceto.

5. **Cum accepisset** Jesus acétum, * dixit: Consumátum est; et inclinátio capite, emisit spíritum.

Capitulum. Philipp. 2.

Fratres: Hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Hymnus.

Sævo dolórum túrbine Jactátur, atris óbrutus Pœnis, acérba sústínens Redemptor affixus cruci.

Pedes manúsque horribili Clavi cruéntant vúlnerē: Cor, vultus, artus, pectora Sacro redúndant ságuine.

Flet, orat, et clamans obit: Cor Matris ictum cóncidit: Heu Mater! heu Fili! dolor Ingráta frangat pectora.

Montes, sepúlchra, sáxæque Scindúntur; arva, flúmina, Rupes, et æquor cóntremunt, Templíque velum scinditur.

Sol, luna, cœlum, sídera Plangunt, et orbis íngemit: O vos viri, vos párvuli, Nuptæ, puéllæ, plángite.

Astáte mœréntes cruci, Pedes beátos úngite, Laváte fletu, térgite Comis, et ore lámbite.

Tu caritátis víctima, Ut nostra tollas crimina, Nobis salúbri pèrficis Adoptiõnem ságuine.

Nostra ergo pax et gáudium

Sis vita, Jesu, et præmium; Sis ductor et lux in via, Merces, coróna in pátria. Amen.

V. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. **R.** Et attrítus est propter scélera nostra.

Ad Bened. Ant. Ad Jesum autem cum venissent, ut viderunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura; sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exívit sanguis et aqua.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui humano generi, ad imitándum humilitátis exéplum, Salvátorem nostrum carnem súmere, et crucem subíre fecísti: concéde propítius; ut sicut solémnem commemoratiõnem Passiõnis ejus celebrámus, ita et patiéntiæ ipsius habére documénta, et resurrectiõnis consórtia mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Ad Primam.

In R. brevi dicitur V. Qui pro nobis pati dignátus es.

Ad Tertiam.

Ant. Veni ad montem. **Capit.** Fratres: Hoc enim sentite in vobis. **ut supra, ad Laudes.** 64.

R. br. Oblátus est, * Quia ipse voluit. **Oblátus.** **V.** Et livóre ejus sanáti sumus.

Quia ipse. Glória Patri. Oblátus.

V. Próprio Filio suo non pepércit Deus. **R.** Sed pro nobis ómnibus trádídít illum.

Ad Sextam.

Ant. Foderunt manus meas.

Capitulum. Zach. 13. 6.

Quid sunt plagæ istæ in medio mánuum tuárum? Et dicet: His plagátus sum in domo eórum qui diligébant me.

R. br. Próprio Filio suo * Non pepércit Deus. **Próprio Filio.** **V.** Sed pro nobis ómnibus trádídít illum. **Non pepércit. Glória Patri. Próprio.**

V. Factus est obédiens usque ad mortem. **R.** Mortem autem crucis.

Ad Nonam.

Ant. Cum accepisset Jesus acétum.

Capitulum. Is. 53. 8.

Generatiõnem ejus quis enarrábit? Quia abscíssus est de terra vivéntium: propter scelus pópuli mei percússi eum.

R. *br.* Factus est obediens * Usque ad mortem. Factus est. **V.** Mortem autem crucis. Usque ad mortem. **Gloria Patri.** Factus est.

V. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras. **R.** Et attritus est propter scelera nostra.

In II. Vesperis.

Omnia ut in primis, præter sequentia.

V. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras. **R.** Et attritus est propter scelera nostra.

Ad Magnif. Ant. Depónens Joseph corpus Jesu involvit síndone, et pósuit eum in monumento exci-

so. Fuit planctus magnus in illa die; mulieres autem sedéntes contra sepúlchrum dolébant, sicut doléri solet in morte primogéniti.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui humano géneri, ad imitándum humilitátis exéplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et crucem subíre fecísti: concéde propítius; ut sicut solénnem comemoratióem Passiōnis ejus celebrámus, ita et patiéntiæ ipsíus habére documénta, et resurrectiōnis consórtia mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Feria VI. post Cineres.

Ss. Spineæ Coronæ D. N. J. C.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Antiph. de Laudibus. 79.

Psalmi Dixit Dóminus. cum reliquis. 1.

Capitulum. Cant. 3.

Egredimini, et vidéte filiæ Sion regem Salomónem in diadémate, quo coronávit illum mater sua.

Hymnus.

Exíte Sion filiæ, Regis pudicæ vírgines, Christi coronam cernite, Quam mater ipsa téxuit.

Horret revulsis crínibus Spinis cruentátum caput, Et vultus ille decolor Mortem propínquam respicit.

Quæ terra sulcis ínvia, Dumis rigens et séntibus,

Lugúbre munus prótulit? Quæ sæva méssuit manus?

Christi rubéscens sanguine

Acúleos mutat rosis, Palmámque vincens fructibus,

Spina est triúmphis áptior.

Culpis satæ mortálium Te Christe spinæ vulnérant:

Evélle nostras, córdibus Tuásque nostris insere.

Virtus, honor, laus, glória Deo Patri cum Fílio, Sancto simul Paráclito, In sæculórum sæcula.

Amen.

V. Plecténtes coronam de spinis. **R.** Posuérunt super caput ejus.

Ad Magnif. Ant. Egredimini, et vidéte filiæ

R. br. Factus est obediens * Usque ad mortem. Factus est. **V.** Mortem autem crucis. Usque ad mortem. Glória Patri. Factus est.

V. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras. **R.** Et attritus est propter scelera nostra.

In II. Vesperis.

Omnia ut in primis, præter sequentia.

V. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras. **R.** Et attritus est propter scelera nostra.

Ad Magnif. Ant. Depónens Joseph corpus Jesu involvit síndone, et pósuit eum in monumento exci-

so. Fuit planctus magnus in illa die; mulieres autem sedéntes contra sepúlchrum dolébant, sicut doléri solet in morte primogéniti.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui humano generi, ad imitándum humilitátis exéplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et crucem subíre fecísti: concéde propítius; ut sicut solénnem commemoratiónem Passiõnis ejus celebrámus, ita et paciéntiæ ipsíus habére documénta, et resurrectiõnis consórtia mereámur. Per eámdem Dóminum.

Feria VI. post Cineres.

Ss. Spineæ Coronæ D. N. J. C.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Antiph. de Laudibus. 79.

Psalmi Dixit Dóminus. cum reliquis. 1.

Capitulum. Cant. 3.

Egredimini, et vidéte filiæ Sion regem Salomónem in diadémate, quo coronávit illum mater sua.

Hymnus.

Exíte Sion filiæ, Regis pudicæ vírgines, Christi coronam cernite, Quam mater ipsa téxuit.

Horret revulsis crínibus Spinis cruentátum caput, Et vultus ille decolor Mortem propínquam respicit.

Quæ terra sulcis ínvia, Dumis rigens et séntibus,

Lugúbre munus prótulit? Quæ sæva méssuit manus?

Christi rubéscens sanguine

Acúleos mutat rosis, Palmámque vincens fructibus,

Spina est triúmphis áptior.

Culpis satæ mortálium Te Christe spinæ vulnérant:

Evélle nostras, córdibus Tuásque nostris insere.

Virtus, honor, laus, glória Deo Patri cum Fílio, Sancto simul Paráclito, In sæculórum sæcula.

Amen.

V. Plecténtes coronam de spinis. **R.** Posuérunt super caput ejus.

Ad Magnif. Ant. Egredimini, et vidéte filiæ

Sion, regem Salomónem in diadémate quo coronávit eum mater sua, parans crucem Salvatóri suo.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus: ut qui in memóriam Passiónis Dómini nostri Jesu Christi coronam ejus spineam venerámur in terris, ab ipso glória et honóre coronári mereámur in cœlis: Qui tecum vivit et regnat.

Et fit commem. Feriæ.

Ant. Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus.

V. Dirigátur Dómine orátio mea. *R.* Sicut incensum in conspéctu tuo.

Oratio.

Parce Dómine, parce pópulo tuo: ut dignis flagellatióibus castigátus in tua miseratióne respíret. Per Dóminum.

Ad Matutinum.

Invit. Christum Regem spinis coronátum, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 11.

Hymn. Exíte Sion filiæ. ut supra. 67.

In I. Nocturno.

Ant. Erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, et fructum suum dabit in témpore suo.

Psalmus 1.

Beatus vir, qui non abiit in consilio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini voluntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non defluet: * et ómnia quæcúmque faciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudicio: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum peribit.

Ant. Erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, et fructum suum dabit in témpore suo.

Ant. Convenérunt in unum advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditati sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dñm, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, iridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hodie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiόnem tuam términos terræ.

Reges eos in virga fereá, * et tamquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc reges intelligite: * erudimini qui iudicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confidunt in eo.

Ant. Convenérunt in unum advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Ant. In tribulatióne dilatásti mihi.

Psalmus 4.

Cum invocárem, exaudivit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exaúdi oratióem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid di-

ligitis vanitatem, et quæritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me cum clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare: * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium iustitiæ, et sperate in Domino. * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Dñe: * dedisti lætitiā in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam, et requiescam;

Quoniam tu Domine singulariter in spe * constituisti me.

Ant. In tribulatione dilatasti mihi.

V. Gloria et honore coronasti eum Domine. **R.** Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

De Isaia Propheta.

Lectio i. Cap. 53.

Quis credidit auditui nostro? et brachium Domini cui revelatum est? Et ascendet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitiēti; non est species ei, neque decor: et vidimus eum, et non erat aspectus, et desideravimus eum: despectum, et novissimum virorum, virum dolorum, et scientem infirmitatem: et quasi absconditus vultus ejus et despectus, unde nec reputavimus eum. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit: et nos putavimus eum quasi leprosum, et percussum a Deo et humiliatum. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra: disciplina pacis nostræ super eum, et livore ejus sanati sumus.

R. Maledicta terra in opere hominis, * Spinæ et tribulos germinavit Christo. **V.** Quia comedit Adam de ligno, ex quo præcepe-

rat Deus, ne comederet. Spinæ et tribulos.

Lectio ii.

Omnes nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit: et posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est quia ipse voluit, et non aperuit os suum: sicut ovis ad occisionem ducetur, et quasi agnus coram tondente se obmutescet, et non aperiet os suum. De angustia et de iudicio sublatus est: generationem ejus quis enarrabit? quia abscessus est de terra viventium: propter scelus populi mei percussi eum.

R. Apparuit Moysi Dominus in flamma ignis de medio rubi: * Et videbat quod rubus arderet, et non combureretur. **V.** Dixit ergo Moyses: Vadam, et videbo visionem hanc magnam. **Et videbat.**

Lectio iii.

Et dabit impios pro sepultura, et divitem pro morte sua: eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus.

Et Dominus voluit contemnere eum in infirmitate: si posuerit pro peccato animam suam, videbit semen longævum, et voluntas Domini in manu ejus dirigetur. Pro eo quod laboravit anima ejus, videbit, et saturabitur: in scientia sua justificabit ipse justus servus meus multos, et iniquitates eorum ipse portabit.

R. Ecce ignis et ligna: Deus providet sibi * Victimam holocausti. **V.** Levavit Abraham oculos suos, viditque post tergum arietem inter vepres hærentem. **Victimam. Glória Patri. Victimam.**

In II. Nocturno.

Ant. Domine, ut scuto bonæ voluntatis tuæ coronasti eum.

Psalmus 5.

V. Verba mea auribus percipe Domine, * intellige clamorem meum.

Intende voci orationis meæ, * rex meus et Deus meus.

Quoniam ad te orabo: * Domine mane exaudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitatem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinem et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multítudine misericórdiæ tuæ.

Introibo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua: * propter inimicos meos dirige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sépúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant: * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatióibus suis, secúndum multítudinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui

sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Ant. Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut destruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius

hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérſas: insuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra!

Ant. Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum.

Ant. Peccatóres intendérunt arcum; paravérunt sagíttas suas in pháretra, ut sagíttent justum.

Psalmus 10.

In Dómino confido: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Trásmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sácto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus:

Oculi ejus in paúperem respiciunt: * pálpebræ ejus interrogant filios hóminum.

Dóminus interrogat justum et ímpium: * qui autem díligit iniquitatem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procelárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitatem vidit vultus ejus.

Ant. Peccatóres intendérunt arcum; paravérunt sagíttas suas in pháretra, ut sagíttent justum.

V. Posuísti Dómine super caput ejus. **R.** Coronam de lápide pretiósio.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Serm. 2. in Epiph. Domini.

Lectio iv.

Egredímini filiæ Sion; vobis dícimus, filiæ Sion, ánimæ sæculáres, débiles, delicá-

tæ; filia, et non filii, in quibus nihil est fortitudinis, nihil est virilis animi. Egredimini de sensu carnis ad intellectum mentis, de servitute carnalis concupiscentiæ ad libertatem spirituális intelligentiæ. Egredimini de terra vestra, et de cognatione vestra, et de domo patris vestri, et videte regem Salomónem in diadémate, quo coronavit eum mater sua, in corona paupertatis, in corona miseriæ: siquidem coronatus est et a novérca sua corona spinea, corona miseriæ, coronandus a familia sua corona justitiæ, quando exhibunt Angeli, et tollent de regno ejus omnia scándala, quando véniet ad iudicium cum seníoribus pópuli sui, cum pugnabit pro eo orbis terrarum adversus insensatos. Coronat eum et Pater corona glóriæ, sicut ait Psalmista: Glória et honóre coronasti eum Dómine. Videte eum filia Sion in diadémate quo coronavit eum mater sua.

R. Cum apparuerit princeps pastórum, quo per-

cúso, dispérsæ sunt oves gregis, * Percipiétis immarcescibilem glóriæ coronam. **V.** Cum fécerit grande convívium, ut osténdat divítias glóriæ regni sui. **Percipiétis.**

Lectio v.

Serm. 41. in Cantic.

Ego, fratres, ab ineunte mea conversiõne pro acervo meritórum, quæ mihi deesse sciébam, mihi fasciculum colléctum ex ómnibus anxietatibus et amaritudinibus Dómini mei colligáre, et inter úbera mea collocáre curávi. Memoriam abundantiæ suavitatis horum eructábo quoad víxero: in ætérnum non obliviscar miseratiónes istas, quia in ipsis vivificátus sum. Mihi hic salutáris fasciculus servátus est; nemo tollet eum a me: inter úbera mea commorábitur. Hæc meditári, dixi sapiéntiam: in his justitiæ mihi perfectiónem constitui, in his plenitudinem sciéntiæ, in his divítias salutis, in his cópias meritórum. Ex his mihi intérdum potus salu-

táris amaritudinis: ex his rursum suávis únctio consolationis. Hæc me érigunt in advérsis, in prósperis réprimunt, et inter læta trístiaque vitæ præsentis, via régia incedénti tutum præbent utrobique ducátum, hinc inde mala imminéntia propulsádo. Hæc mihi concíliant mundi Júdicem, dum treméndum potestátibus, mitem humilémque figúrant; dum non solum placábilem, sed et imitábilem repræsentant eum, qui inaccessíbilis est principátibus, terríbilis apud reges terræ.

R. Accépit regnum decóris, * Et diadéma speciéi. **V.** Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen. **Et.**

Lectio vi.

Hæc proptérea mihi in ore frequénter, sicut vos scitis: hæc in corde semper, sicut Deus scit: hæc stylo meo ádmodum familiária, sicut appáret: hæc mea sublimior interim philosophía, scire Jesum, et hunc crucifixum. Non requiro, sicut sponsa, ubi

cubet in merídie, quem lætus ampléctor mea inter úbera commorántem. Non requiro ubi pascat in merídie, quem intúeor Salvatórem in cruce. Illud sublimius, istud suávius: pannis illud, hoc lac: hoc viscera réficit parvulórum: hoc replet úbera matrum; et ideo inter úbera mea comorábitur. Hunc et vos, dilectíssimi, tam diléctum fasciculum colligite vobis: hunc medúllis inséríte cordis, hoc muníte áditum pectoris, ut et vobis inter úbera commorétur. Si enim ante óculos habueritis quem portátis, pro certo vidéntes angústias Dómini, lévius vestras portábitis, ipso auxiliánte Ecclesiæ sponso, qui est super ómnia Deus benedíctus in sæcula. Amen.

R. Arcam de lignis Setim deaurábis auro mundíssimo intus et foris: * Faciésque supra coronam aúream per circúitum. **V.** Pones in arca testificatióem, quam dabo tibi. **Faciésque.** Glória Patri. **Faciésque.**

In III. Nocturno.

Ant. Ingressus sine macula, et operatus justitiam, coronatus est in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

Domine quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * et operatur justitiam:

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timētes autem Dominum glorificat:

Qui jurat proximo suo, et non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit:

Qui facit hæc, * non movebitur in æternum.

Ant. Ingressus sine macula, et operatus justitiam, coronatus est in monte sancto tuo.

Ant. Super caput ejus coronam de lapide pretioso posuisti Domine.

Psalmus 20.

Domine in virtute tua lætabitur rex: * et super salutare tuum exsultabit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei: * et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: * posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit a te: * et tribuisti ei longitudinem dierum in sæculum et in sæculum sæculi.

Magna est gloria ejus in salutari tuo: * gloriam et magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi: * lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Domino: * et in misericordia Altissimi non commovebitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis: * dextera

tera tua inveniat omnes qui te odērunt.

Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui: * Dominus in ira sua conturbabit eos, et devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes, * et semen eorum a filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in te mala: * cogitaverunt consilia, quæ non poterunt stabilire.

Quoniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis præparabis vultum eorum.

Exaltare Domine in virtute tua: * cantabimus et psallēmus virtutes tuas.

Ant. Super caput ejus coronam de lapide pretioso posuisti Domine.

Ant. Adversus eos, qui tribulant me, impinguasti in oleo caput meum.

Psalmus 22.

Dominus regit me, et nihil mihi deerit: * in loco pascuæ ibi me collocavit.

Super aquam refectiōnis educavit me: * animam meam convertit.

Deduxit me super semi-

tas justitiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulāvero in medio umbræ mortis, non timēbo mala: * quoniam tu mecum es.

Virga tua, et bāculus tuus: * ipsa me consolāta sunt. Parasti in conspectu meo mensam, * adversus eos, qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum: * et calix meus inebrians quam præclarus est!

Et misericordia tua subsequetur me * omnibus diebus vitæ meæ:

Et ut inhābarem in domo Domini, * in longitudinem dierum.

Ant. Adversus eos, qui tribulant me, impinguasti in oleo caput meum.

V. Corona aurea super caput ejus. **R.** Expressa signo sanctitatis.

Lectio sancti Evangelii secundum Joānnem.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo tempore: Apprehendit Pilatus Jesum, et flagellavit. Et milites prectentes coronam de spinis,

imposuerunt capiti ejus.
Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi
Abbatis.

Ex Serm. 50. de diversis.

videte, filiae Sion, regem Salomonem. Non dicit Ecclesiasten, aut Ididam. Nam et his nominibus appellatus est rex ille: et significat Jesum Christum, nostrum verum Salomonem, qui est Salomon, id est, pacificus in exsilio: Ecclesiastes, id est, concionator in iudicio: Idida, id est, dilectus Domini in regno, ibique rex. In exsilio mansuetus, in iudicio justus, in regno gloriosus. In exsilio amabilis, in iudicio terribilis, in regno admirabilis. In diademate quo coronavit eum mater sua. Est autem haec corona misericordiae, et in hac imitabilis. Coronavit eum et noverca sua corona miseriae, et in hac contemptibilis. Synagoga loquor, quae se ei non matrem exhibuit, sed novercam.

R. Facies altare ad adolendum thymiama de lignis Setim: * Faciesque ei

coronam aureolam per gyrum. V. Ponésque altare contra velum coram propitiatorio. Faciesque.

Lectio viii.

Coronabit eum familia sua corona iustitiae, et in hac terribilis: coronat eum Pater suus corona gloriae, et in hac desiderabilis. Videant ergo eum peccatores in corona miseriae, id est, spinea, et compungantur: videant eum filiae Sion, animae affectuosae, in corona misericordiae, et imitentur. Videbunt eum impii in corona iustitiae, et peribunt: videbunt eum sancti in corona gloriae, et perpetualliter gaudebunt. Coronantur quidem et alii imitatores ipsius; sed hoc ex industria adjuti per gratiam. Solus iste a matre coronatus est, quia solus cum ordinatis affectionibus, tamquam sponsus e thalamo, processit ex utero matris.

R. Christus sciens dolorem et infirmitatem, spinis coronatus, * Ipse est qui coronat vos in misericordia et miserationibus. V. Vulneratus propter iniquitates

nostras, attritus propter scelera nostra, cujus livore sanati sumus. Ipse. Gloria Patri. Ipse.

Lectio ix. de Homil. Ferie.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio ix. Cap. 5. g.

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Audistis, quia dictum est: Diliges proximum tuum, et odio habebis inimicum tuum. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 1. in Com. in c. 5. Matth.

Ego autem dico vobis: Diligite inimicos vestros, benefacite his, qui oderunt vos. Multi praecepta Dei, imbecillitate sua, non sanctorum viribus aestimantes, putant esse impossibilia quae praecepta sunt: et dicunt sufficere virtutibus, non odisse inimicos: ceterum diligere, plus praecipitur, quam humana natura patiatur. Sciendum est ergo, Christum non impossibilia praecipere, sed perfecta. Quae fecit David in Saul, et in

Absalon: Stephanus quoque martyr pro inimicis lapidantibus deprecatus est: et Paulus anathema cupit esse pro persecutoribus suis. Haec autem Iesus et docuit et fecit, dicens: Pater, ignosce illis: quod enim faciunt, nesciunt.

Te Deum laudamus. 24.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Dilectus meus candidus * et rubicundus: comae capitis ejus sicut purpureae regis vinctae canalibus.

Ps. Dominus regnavit. cum reliquis. 25.

2. Requiévit super eum * spiritus timoris Domini: corona sapientiae et exultationis decoravit illum.

3. Induit eum * Dominus vestimentis salutis, et indumento iustitiae, quasi sponsum decoratum corona.

4. Fasciculus myrrhae * dilectus meus mihi, inter ubera mea commorabitur.

5. Rex aeternae gloriae * pro nobis coronatus, benedicet coronae anni benignitatis suae.

Capitulum. Cant. 3.

Egredimini, et videte filiae Sion regem Salomonem in diademate, quo coronavit illum mater sua.

Hymnus.

Legis figuris pingitur
Christi coronâ nobilis:
Implèxa spinis victima,
Ardensque testatur rubus.

Arcam coronâ cinxerat,
Mensæque sacrum circum:
Arâque thure fûmidam
Coronâ nectit ambiens.

Christi dolorum conscia,
Salve, coronâ gloriæ,
Gemmis et auro pulchrior,
Vincens coronas siderum.

Virtus, honor, laus, gloriâ
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculorum sæcula.

Amen.

¶ Eris coronâ gloriæ in
manu Dómini. **R.** Et diadema regni in manu Dei tui.

Ad Bened. Ant. Exiit
Jesus portans spineam coronam et purpureum vestimentum.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus: ut qui in

memóriam passionis Dómini nostri Jesu Christi coronam ejus spineam veneramur in terris, ab ipso gloriâ et honore coronari mereamur in cœlis: Qui tecum vivit et regnat.

Postea fit commemor. Feriæ.

Ant. Cum facis eleemosynam, nesciat sinistra tua quid faciat dextera tua.

¶ Replêti sumus mane misericordia tua. **R.** Exultavimus et delectati sumus.

Oratio.

Inchoata jejûnia, quæsumus Dómine, benigno favore proséquere: ut observantiam, quam corporaliter exhibemus, mentibus étiam sincéris exercere valeamus. Per Dñm.

Ad Tertiam.

Ant. Requiévit super eum.

Capit. Egredimini. *supra.*

R. br. Eris coronâ gloriæ

* In manu Dómini. **Eris.**

¶ Et diadema regni in manu Dei tui. **In.** Glória Patri. **Eris.**

¶ Glória et honore coronasti eum Dómine. **R.** Et constituisti eum super ópera manuum tuarum.

Ad Sextam.

Ant. Induit eum.

Capitulum. Apoc. 6.

Vidi, et ecce equus albus, et qui sedebat super illum, habebat arcum: et data est ei coronâ, et exiit vincens, ut vinceret.

R. br. Glória et honore coronasti eum Dómine.

Glória. V. Et constituisti eum super ópera manuum tuarum. **Coronasti.** Glória Patri. **Glória.**

¶ Tuam coronam adoramus Dómine. **R.** Tuam gloriosam recolimus passionem.

Ad Nonam.

Ant. Rex æternæ gloriæ.

Capitulum. Is. 28.

In die illa erit Dóminus exercituum coronâ gloriæ, et sertum exultationis residuo populi sui.

R. br. Tuam coronam * Adoramus Dómine. **Tuam.**

¶ Tuam gloriosam recolimus passionem. **Adoramus.** Glória Patri. **Tuam coronam.**

¶ Plectentes coronam de

spinis. **R.** Posuerunt super caput ejus.

In II. Vesperis.

Omnia ut in primis, præter sequentia.

¶ Plectentes coronam de spinis. **R.** Posuerunt super caput ejus.

Ad Magnif. Ant. Et genu flexo ante eum, illudabant ei, dicentes: Ave Rex Judæorum; et expuentes in eum, acceperunt arundinem, et percutiebant caput ejus.

Oratio. Præsta, quæsumus. *ut supra ad Laudes.*

Postea fit commemor. Feriæ.

Ant. Tu autem cum oraveris, intra in cubiculum tuum et clauso ostio ora patrem tuum.

¶ Dirigatur Dómine oratio mea. **R.** Sicut in cœsum in conspectu tuo.

Oratio.

Tuere Dómine populum tuum, et ab omnibus peccatis clementer emunda: quia nulla ei nocébit adversitas, si nulla ei dominetur iniquitas. Per Dóminum nostrum.

Feria VI.
post Dominicam I. Quadragesimæ.
Lanceæ et Clavorum D. N. J. C.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

*Antiphonæ de Laudibus. 95.
Psalmi Dixit Dóminus, cum
reliquis. 1.*

Capitulum. 1. Joā. 5. b.

Carissimi: Quis
est qui vincit
mundum, nisi qui
credit quóniam
Jesus est Fílius Dei? Hic
est qui venit per aquam
et sanguíne, Jesus Chri-
stus, non in aqua solum,
sed in aqua et sanguíne.

Hymnus.

Quænam lingua tibi, o
lancea, débitas
Grates pro mérito est apta
repéndere?
Christi vivíficum namque
áperis latus,
Unde Ecclésia náscitur.

Hæc est Heva viri de lá-
tere éxiens,
Olli membra gravis dum
sopor óccupat;
Hanc quippe alter Adam,
corde scaténtibus
Unda etsánguine, prócreat.
O clavi! æqua manet vos
quoque grátia,
Christi quando sacris ár-
tubus ínsiti,
Delétum Dómini sanguíne
figitis
Mortis chirógraphum cruci.

Te Jesu, súperí laúdibus
éfferant,
Qui clavórum áditus, sí-
gnaque lanceæ
In cœlo rétines, vivus ubi
ímperas,
Cum Patre, atque Pará-
clito. Amen.

V. Fodérunt manus meas
et pedes meos. **R.** Dinume-
ravérunt ómnia ossa mea.

Ad Magnif. Ant. Delens
quod advérsus nos erat chi-
rógraphum decréti, quod
erat contrárium nobis, et
ipsum tulit de médio, affi-
gens illud cruci.

Oratio.

Deus, qui in assúptæ
carnis infirmitáte cla-
vis affigi, et lancea vulne-
rári pro mundi salúte vo-
luísti: concéde propítius;
ut qui eorúmdem clavórum
et lanceæ solémnia venerá-
mur in terris, de glorióso
victóriæ tuæ triúmpho gra-
tulémur in cœlis: Qui vi-
vis et regnas.

Commemoratio Feriæ.

Ant. O múlier, magna
est fides tua: fiat tibi sic-
ut petisti.

V. Angelis suis Deus man-
dávít de te. **R.** Ut custó-
diant te in ómnibus viis
tuis.

Oratio.

Da, quæsumus Dómine,
pópulis cristiánis et
quæ profiténtur agnóscere:
et cœléste munus dilígere,

quod frequéntant. Per Dó-
minum nostrum.

**Ad Complet. et per Horas diei
in fine Hymnorum dicitur**

Clavis foráto et lancea,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, et almo Spíritu,
Nunc, et per omne sæcu-
lum. Amen.

Ad Matutinum.

**Invit. Christum lancea et
clavis vulnerátum, * Ve-
níte adorémus.**

Ps. Veníte, exsultémus. 11.

Hymnus.

Salvéte clavi et lancea,
Squalóre nuper óbsita,
Quæ mersa Christi cörperi
Almo rubétis sanguíne.

**Vos ad scelus Judáica
Elégerat perfidia;
Sed in mínistra grátiae
Vos vertit e cœlo Deus.**

**Nam quot sacrátis ártibus
Sculpsístis olim vúlnera,
E tot reclúsis fóntibus
Dona éffluunt cœléstia.**

Clavis foráto et lancea,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu,
Nunc, et per omne sæcu-
lum. Amen.

Si omissus sit Hymnus ad Vesp., dicatur ad Matut., et Hymnus Matutini conjungatur cum Hymno ad Laudes.

In I. Nocturno.

Ant. Ad Jesum autem cum venissent, non fregérunt ejus crura, sed unus militum lancea latus ejus aperuit.

Psalmus 1.

Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non stetit, * et in cathedra pestilentiae non sedit:

Sed in lege Domini voluntas ejus, * et in lege ejus meditabitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo:

Et folium ejus non defluet: * et omnia quaecumque faciet, prosperabuntur.

Non sic impii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem projicit ventus a facie terrae.

Ideo non resurgent impii in iudicio: * neque

peccatores in concilio justorum.

Quoniam novit Dominus viam justorum: * et iter impiorum peribit.

Ant. Ad Jesum autem cum venissent, non fregérunt ejus crura, sed unus militum lancea latus ejus aperuit.

Ant. Exivit sanguis et aqua; et qui vidit, testimonium perhibuit, et verum est testimonium ejus.

Psalmus 2.

Quare fremuerunt Gentes, * et populi meditati sunt inania?

Astitérunt reges terrae, et principes convenérunt in unum * adversus Dñm, et adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum: * et projiciamus a nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in caelis, iridebit eos: * et Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua, * et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * praedicans praecceptum ejus.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula a me, et dabo tibi Gentes haereditatem tuam, * et possessionem tuam terminos terrae.

Reges eos in virga ferrea, * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite: * erudimini qui iudicatis terram.

Servite Domino in timore: * et exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam, nequando irascatur Dominus, * et pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus, * beati omnes qui confidunt in eo.

Ant. Exivit sanguis et aqua; et qui vidit, testimonium perhibuit, et verum est testimonium ejus.

Ant. Alia Scriptura dicit: Vidébunt in quem transfixérunt.

Psalmus 3.

Domine quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animae meae: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Domine susceptor meus es, * gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum: * et exsurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge Domine, salvum me fac Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus: * et super populum tuum benedictio tua.

Ant. Alia Scriptura dicit: Vidébunt in quem transfixérunt.

V. Quem tu percussisti, persecuti sunt. **R.** Et super dolorem vulnery meorum addiderunt.

De Zacharia Propheta.

Lectio i. Cap. 12. c.

Maec dicit Dominus: Effundam super domum David, et

super habitatores Jerúsalem, spiritum grátiae et precum: et aspicient ad me, quem confixerunt; et plangent eum planctu quasi super unigénitum, et dolébunt super eum, ut doléri solet in morte primogéniti. In die illa magnus erit planctus in Jerúsalem, sicut planctus Adadrémmon in campo Magéddon. Et planget terra: familiae et familiae seórsum: familiae domus David seórsum, et mulieres eórum seórsum: familiae domus Nathan seórsum, et mulieres eórum seórsum: familiae domus Levi seórsum, et mulieres eórum seórsum: familiae Semei seórsum, et mulieres eórum seórsum. Omnes familiae reliquae, familiae et familiae seórsum, et mulieres eórum seórsum.

R. Ad Jesum autem cum venissent, ut viderunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura: * Sed unus militum lancea latus ejus apérui. **V.** Et qui vidit, testimónium perhibuit: et verum est testimónium ejus. **Sed.**

Lectio ii. Cap. 13.

In die illa erit fons patens dómui David, et habitantibus Jerúsalem in ablutionem peccatoris et menstruatae. Et erit in die illa, dicit Dóminus exercituum: Dispéram nómína idolorum de terra, et non memorabúntur ultra: et pseudoprophétas, et spiritum immúndum auferam de terra. Et erit, cum prophetáverit quispiam ultra, dicent ei pater ejus et mater ejus, qui genuerunt eum: Non vives: quia mendácium locútus es in nómine Dómini: et confígent eum pater ejus et mater ejus, genitores ejus, cum prophetáverit. Et erit: In die illa confundéntur prophetae, unusquisque ex visione sua cum prophetáverit; nec operiéntur pállio sáccino, ut mentiántur; sed dicet: Non sum propheta, homo agrícola ego sum: quóniam Adam exéplum meum ab adolescéntia mea.

R. Unus militum lancea latus ejus apérui, * Et continuo exívit sanguis et aqua. **V.** In die illa erit

fons patens dómui David, et habitantibus Jerúsalem. Et continuo.

Lectio iii.

Et dicétur ei: Quid sunt plagae istae in médio mánuum tuárum? Et dicet: His plagátus sum in domo eórum, qui diligébant me. Frámea suscitáre super pastórem meum, et super virum cohæréntem mihi, dicit Dóminus exercituum: pércute pastórem, et dispergéntur oves: et convertám manum meam ad párvulos. Et erunt in omni terra, dicit Dóminus: partes duae in ea dispergéntur, et deficient: et tértia pars relinquétur in ea. Et ducam tértiam partem per ignem, et uram eos sicut úritur argéntum: et probábo eos sicut probátur aurum. Ipse vocábit nomen meum, et ego exaúdiam eum. Dicam: Pópulus meus; et ipse dicet: Dóminus Deus meus.

R. In die illa erit fons patens dómui David, et habitantibus Jerúsalem: * In ablutionem peccatoris et menstruatae. **V.** Hic est

qui venit per aquam et sanguínem, Jesus Christus. **In. Glória Patri. In.**

In II. Nocturno.

Ant. Aspicient ad me, quem confixerunt; et plangent eum planctu quasi super unigénitum.

Psalmus 4.

Quam invocárem, exaudivit me Deus justitiae meae: * in tribulatione dilatásti mihi. Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

Filii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, et queritis mendácium?

Et scitote quóniam mirificávit Dñs sanctum suum: * Dóminus exaúdiet me cum clamávero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare: * quae dicitis in córdibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificáte sacrificium justitiae, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et
ólei sui * multiplicáti sunt.
In pace in idípsum * dór-
miam, et requiéscam;

Quóniam tu Dómine sin-
gulariter in spe * constitu-
ísti me.

Ant. Aspicient ad me,
quem confixerunt; et plan-
gent eum planctu quasi
super unigénitum.

Ant. Quid sunt plagæ istæ
in médio mánuum tuárum?

Psalmus 5.

Verba mea aúribus pér-
cipe Dómine, * intél-
lige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis
meæ, * rex meus et Deus
meus.

Quóniam ad te orábo: *
Dómine mane exaúdiēs
vocem meam.

Mane astábo tibi et vi-
débo: * quóniam non Deus
volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te
málgnus: * neque perma-
nébunt injústi ante óculos
tuos.

Odísti omnes, qui operán-
tur iniquitátem: * perdes
omnes, qui loquúntur men-
dácium.

Virum sánguinem et do-

lósium abominábitur Dó-
minus: * ego autem in mul-
titudine misericórdiæ tuæ.

Introibo in domum tuam:
* adorábo ad templum san-
ctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in ju-
stítia tua: * propter inimí-
cos meos dirige in conspé-
ctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore
eórum véritas: * cor eó-
rum vanum est.

Sepúlchrum patens est
guttur eórum, linguis suis
dolóse agébant: * júdica
illos Deus.

Décidant a cogitatióibus
suis, secúndum multitudi-
nem impietátum eórum
expélle eos, * quóniam
irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui
sperant in te, * in ætérnum
exultábunt: et habitábis
in eis.

Et gloriabúntur in te
omnes, qui diligunt nomen
tuum, * quóniam tu be-
nedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ
voluntátis tuæ * coroná-
sti nos.

Ant. Quid sunt plagæ istæ
in médio mánuum tuárum?

Ant. His plagátus sum
in domo eórum qui dili-
gébant me.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster,
* quam admirábile est
nomen tuum in univér-
sa terra!

Quóniam eleváta est ma-
gnificéntia tua, * super
cœlos.

Ex ore infántium et la-
cténtium perfecísti laudem
propter inimícos tuos, * ut
déstruas inimícum et ultó-
rem.

Quóniam vidébo cœlos
tuos, ópera digitórum tuó-
rum: * lunam et stellas,
quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod me-
mor es ejus? * aut filius
hóminis, quóniam vísitas
eum?

Minuísti eum paulo minus
ab Angelis, glória et ho-
nóre coronásti eum: * et
constituísti eum super ó-
pera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pé-
dibus ejus, * oves et boves
univérsas: insuper et pé-
cora campi.

Vólucres cœli, et pisces
maris, * qui perámbulant
sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, *
quam admirábile est nomen
tuum in univér-
sa terra!

Ant. His plagátus sum
in domo eórum qui dili-
gébant me.

V. Ipse vulnerátus est
propter iniquitátes no-
stras. **R.** Attrítus est pro-
pter scélera nostra.

**Sermo Innocéntii Papæ
sexti.**

**In Decreto de Festo Lanceæ
et Clavorum Domini.**

Lectio iv.

In Redemptóris no-
stri Dómini Jesu
Christi sacratíss-
ima passióne sic nos glo-
riári opórtet, ut ipsius pas-
siónis cuncta mystéria di-
numerátes et mérita, sín-
gulis étiam ejus salutáribus
instruméntis gloriémur. In-
ter quæ illud célebriter me-
morándum est, quod ipse
Salvátor, emissio in cruce
jam spíritu, sustinuit per-
forári láncea latus suum,
ut inde sánguine et aquæ
profluéntibus undis, forma-
rétur única, et immaculáta,
ac virgo sancta mater Ec-
clésia, sponsa sua. O bea-
tíssima ipsíus sacri láteris

apertúra, unde nobis tot et tanta divínæ pietátis dona fluxerunt! O felix lancea, quæ tot bona nobis efficere, et ad tanti triúmphí glóriam méruit superáddi!

R. Hic est qui venit per aquam et ságuinem, Jesus Christus: * Non in aqua solum, sed in aqua et ságuine. **V.** Tres sunt qui testimónium dant in terra, spíritus, aqua et sanguis: et hi tres unum sunt. **Non.**

Lectio v.

Hæc latus ipsum aperiendo, sacratíssimas jánuas nobis regní coeléstis apérui. Hæc vulnerando jam mórtuum, vúlnera nostra sanávit, vitámque nobis réddidit et salútem. Hæc innóxium transfigendo, illíus ságuine culpas nostras abstérst: et deum ejúsdem sacratíssimis undis irrigáta, cæcitatís nostræ ténebras sústulit, et nos ipsíus divínæ pietátis flúyiis mundávit. Illi étiam dulces clavi, quibus ipse Salvátor eidem crucifuit affixus, quique non solum immaculáto respérge ságuine, et molem ferre

tanti pónderis meruerunt, sed et nos étiam per ipsórum salutíferas plagas dulcedinem tantam ipsíus divínæ caritatís accépimus, ut manus nostræ a peccáti solútæ nêxibus, pedésque nostri a mortis láqueis fúerint liberáti, sunt devotíssime recoléndi.

R. Quóniam circumdedérunt me canes multi, concílium malignántium obsédit me. * Foderunt manus meas et pedes meos. **V.** Dicétur ei: Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? **Foderunt.**

Lectio vi.

Quid enim vúlnerē et plagis hujúsmodi sáncius? Quid eis salúbrius, ex quibus salus nostra procéssit, et in quibus assidue se possunt curáre animæ devotórum? Licet igitur lancea et clavi prædicti, áliaque ipsíus passióis salutária instruménta sint a cunctis fidélibus Christi ubilibet veneránda, et de ipsa étiam passióne in eádem Ecclesiá solémnia annis singulis Officia celebréntur et fiant; dignum

tamen et convéniens reputámus, si de ipsíus passiónis speciálibus instruméntis, et præsertim in pártibus, in quibus instruménta ipsa dicúntur habéri, solémne ac speciále festum celebrétur et fiat, nosque illos fidéles Christi, qui áliqua ex instruméntis ipsíus habére se gaudent, in eórum devotióne divínis Officiis atque munéribus speciáliter foveámus.

R. Dicétur ei: Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? Et dicet: * His plagátus sum in domo eórum qui diligébant me. **V.** Nisi vídero in mánibus ejus fixúram clavórum, non credam. **His. Glória. His.**

In III. Nocturno.

Ant. Foderunt manus meas et pedes meos: dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes díi Génitium dæmónia: * Dóminus autem coelos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Comoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dicite in Génitibus quia Dóminus regnávít.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur coeli, et exsúltet terra: commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudebunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultabunt omnia ligna silvarum a facie Domini, quia venit: * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terræ in æquitate, * et populos in veritate sua.

Ant. Foderunt manus meas et pedes meos: dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ant. Nisi videro in manibus ejus fixuram clavorum, et mittam digitum meum in locum clavorum, et mittam manum meam in latus ejus, non credam.

Psalmus 96.

Dominus regnavit, exsultet terra: * lætentur insulæ multæ.

Nubes, et caligo in circuitu ejus: * justitia, et iudicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, * et inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ: * vidit, et commota est terra.

Montes, sicut cera fluxerunt a facie Domini: * a facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt cœli iustitiam ejus: * et viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia: * et qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli ejus: * audivit, et lætata est Sion.

Et exsultaverunt filiae Judæ, * propter judicia tua Domine:

Quoniam tu Dominus Altissimus super omnem terram: * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum: * custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætitia.

Lætamini justi in Domino: * et confitemini memorie sanctificationis ejus.

Ant. Nisi videro in manibus ejus fixuram clavorum, et mittam digitum meum in locum clavorum, et mittam manum meam in latus ejus, non credam.

Ant. Infer digitum tuum huc, et vide manus meas, et affer manum tuam, et mitte in latus meum.

Psalmus 97.

Cantate Domino canticum novum: * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus: * et brachium sanctum ejus.

Notum fecit Dominus salutare suum: * in conspectu gentium revelavit iustitiam suam.

Recordatus est misericordiae suæ, * et veritatis suæ domui Israël.

Viderunt omnes termini terræ salutem Dei nostri.

Jubilate Deo omnis terra: * cantate, et exsultate, et psallite.

Psallite Domino in cithara, in cithara et voce psalmi: * in tubis ductilibus, et voce tubæ corneæ.

Jubilate in conspectu regis Domini: * moveatur mare, et plenitudo ejus: orbis terrarum, et qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu, simul montes exsultabunt a conspectu Domini: * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrarum in iustitia, * et populos in æquitate.

Ant. Infer digitum tuum huc, et vide manus meas, et affer manum tuam, et mitte in latus meum.

V. Disciplina pacis nostræ super eum. **R.** Et livore ejus sanati sumus.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. Cap. 19. f.

In illo tempore: Sciens Jesus, quia omnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptura, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 120. in Joannem.

Inus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis et aqua. Vigilanti verbo Evangelista usus est, ut non diceret: Latus ejus percussit, aut vulneravit, aut quid aliud, sed aperuit; ut illic quodammodo vitæ ostium panderetur, unde sacramenta Ecclesiæ manaverunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intratur. Ille sanguis, qui fusus est, in remissionem fusus est peccatorum. Aqua illa salutem

téperat poculum: hæc et lavacrum præstat et potum. Hoc prænuntiabat quod Noë in latere arcæ ostium facere jussus est, quo intrarent animalia, quæ non erant diluvio peritura, quibus præfigurabatur Ecclesia.

R. Facta sunt hæc, ut Scriptura impleretur: Os non comminuetis ex eo. Et iterum alia Scriptura dicit: * Vidébunt in quem transfixerunt. **V.** Effundam super domum David, et super habitatores Jerúsalem spiritum gratiæ et precum. **Vidébunt.**

Lectio viii.

Propter hoc prima mulier facta est de latere viri dormientis, et appellata est vita, materque vivorum. Magnum quippe significavit bonum ante magnum prævaricationis malum. Hic secundus Adam, inclinato capite, in cruce dormivit, ut inde formaretur ei conjux, quæ de latere dormientis efflueret. O mors, unde mortui reviviscunt! Quid isto sanguine mundius? Quid vult

nere isto salubrius? Facta sunt enim hæc, inquit, ut Scriptura impleretur: Os non comminuetis ex eo. Et iterum alia Scriptura dicit: Vidébunt in quem transfixerunt.

R. Effundam super domum David, et super habitatores Jerúsalem spiritum gratiæ et precum, * Et aspicient ad me, quem confixerunt. **V.** Et plangent eum planctu quasi super unigenitum. **Et aspicient.** **Gloria Patri. Et aspicient.**

Lectio ix. de Homil. Feriæ.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio ix. Cap. 5.

In illo tempore: Erat dies festus Judæorum, et ascendit Jesus Jerosolymam. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 17 in Joan. post initium.

Videamus quid voluerit significare in illo uno, quem etiam ipse servans unitatis mysterium, de tot languentibus unum sanare dignatus est. Invenit in annis ejus númerum

rum quemdam languoris. Triginta et octo annos habebat in infirmitate. Hic númerus quomodo magis ad languorem pertineat, quam ad sanitatem, paulo diligentius exponendum est. Intentos vos volo: aderit Dominus, ut congrue loquar, et sufficienter audiat. Quadragenarius númerus sacratus nobis in quadam perfectione commendatur: notum esse arbitror caritati vestræ: testantur sæpissime divinæ Scripturæ: jejunium hoc número consecratum esse, bene nostis. Nam et Moyses quadraginta diebus jejunavit, et Elias totidem: et ipse Dominus noster et Salvator Jesus Christus hunc jejunii númerum implevit. Per Moysen significatur lex, per Eliam significantur prophætæ, per Dominum significatur Evangelium. Ideo in illo monte tres apparuerunt, ubi se discipulis ostendit in claritate vultus et vestis suæ: apparuit enim medius inter Moysen et Eliam, tamquam Evangelium testimo-

nium haberet a lege et prophetis.

Te Deum laudamus. 24.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Unus militum * lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis et aqua.

Ps. Dominus regnavit. cum reliquis. 25.

2. Foderunt * manus meas et pedes meos; dinumeraverunt omnia ossa mea.

3. Tres sunt * qui testimonium dant in terra, spiritus, aqua, et sanguis: et hi tres unum sunt.

4. Quid turbati estis, * et cogitationes ascendant in corda vestra? Videte manus meas et pedes meos, quia ego ipse sum.

5. Infer digitum * tuum huc, et vide manus meas, et affer manum tuam, et mitte in latus meum.

Capitulum. 1. Joan. 5. b.

Carissimi: Quis est qui vincit mundum, nisi qui credit quoniam Jesus est Filius Dei? Hic est qui venit per aquam et sanguinem

nem, Jesus Christus, non in aqua solum, sed in aqua et sanguine.

Hymnus.

Tinctam ergo Christi sanguine

Convérte in me cúspidem,
Ferite cor, pedes, manus,
Pœnam a nocente sùmite.

At, quæso, culpis débitas,
Quas jure plagas figitis,
Cruóre divíno illitæ
Fiant medéla spíritus.

Sit gressus ad malum ímpotens,

Manus nocére désinant,
Omnisque corde e saúcio
Profánus ardor éxeat.

Clavis foráto et lancea,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, et almo Spíritu,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

V. Foderunt manus meas
et pedes meos. **R.** Dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ad Bened. Ant. Inglórius
erit inter viros aspéctus
ejus, et forma ejus inter filios
hóminum. Iste aspérget
gentes multas.

Oratio.

Deus, qui in assúptæ
carnis infirmitate cla-

vis affigi, et lancea vulnerari pro mundi salute voluisti: concède propitius; ut qui eorúmdem clavórum et lanceæ solémnia venerámur in terris, de glorióso victóriæ tuæ triúmpho gratulémur in cœlis: Qui vivis.

Et fit commem. Feriæ.

Ant. Angelus Dómini descendebat de cœlo, et movebatur aqua, et sanabatur unus.

V. Angelis suis Deus mandavit de te. **R.** Ut custodiant te in ómnibus viis tuis.

Oratio.

Esto, Dómine, propitius plebi tuæ: et quam tibi facis esse devótam, benigno réfove miserátus auxilio. Per Dóminum.

Ad Primam.

In R. br. dicitur V. Qui vulnerátus es pro nobis.

Ad Tertiam.

Ant. Foderunt.

Capit. Caríssimi. ut supra ad Laudes. 95.

R. br. Foderunt manus meas * Et pedes meos. Foderunt. **V.** Dinumeraverunt omnia ossa mea. **Et.** Glória Patri. Foderunt.

V. Quem tu percussisti, persecúti sunt. **R.** Et super dolórem vúlnerum meórum addiderunt.

Ad Sextam.

Ant. Tres sunt.

Capitulum. 1. Petr. 2.

Fratres: Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exéplum, ut sequámini vestigia ejus. Qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus.

R. br. Quem tu percussisti, * Persecúti sunt. **Quem.** **V.** Et super dolórem vúlnerum meórum addiderunt. **Persecúti. Glória. Quem.**

V. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. **R.** Attritus est propter scélera nostra.

Ad Nonam.

Ant. Infer.

Capitulum. 1. Petr. 2. d.

Qui peccáta nostra ipse pertulit in corpore suo super lignum, ut peccátis mórtui justítiæ vivámus: cujus livóre sanáti estis.

R. br. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. **Ipse. V.** Attritus est propter scélera nostra. **Propter. Glória. Ipse.**

V. Disciplina pacis nostræ super eum. **R.** Cujus livóre sanáti sumus.

In II. Vesperis.

Omnia ut in primis, præter ultimum Psalmum, cujus loco dicitur Psalm. Crédidi. 45.

Ad Magnif. Ant. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit: et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo, et humiliátum.

Et fit commem. Feriæ.

Ant. Qui me sanum fecit, ille mihi præcépit: Tolle grabátum tuum, et ámbula in pace.

V. Angelis suis Deus mandavit de te. **R.** Ut custodiant te in ómnibus viis tuis.

Oratio.

Exáudi nos, miséricors Deus: et méntibus nostris grátiae tuæ lumen osténde. Per Dóminum.

Feria VI.
post Dominicam II. Quadragesimæ.

Ss. Sindonis D. N. J. C.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Antiphonæ de Laud. 112.

Psalmi Dixit Dóminus. cum reliquis. 1.

Capitulum. Is. 63.

Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis véslibus de Bosra? Iste formósus in stola sua, grádiens in multitudíne fortitúdinis suæ. Ego, qui loquor justitiam, et propugnátor sum ad salvándum.

Hymnus.

Gloriam sacre celebrémus omnes
Sindonis: lætis recolámus
hymnis,
Et piis votis monuménta
nostræ
Certa salutis:

Quæ refert semper veneránda sindon
Sanguine impréssis deco-
ráta signis,
Dum cruce ex alta tulit in-
volútum
Corpus Jesu.

Reddit hæc sævos ánimo
dolóres,
Quos tulit, casum miserá-
tus Adæ,
Christus humáni géneris
Redemptor,
Morte perémpta.

Saúcium ferro latus, at-
que palmas,
Et pedes clavis, laceráta
flagris
Membra, et infixam cápiti
corónam
Monstrat imágo.

Quis pius siccis óculis, et
absque
Intimi cordis gémitu no-
táta
Vivaque indignæ simulá-
era mortis
Cérnere possit?

Nostra cum solum tibi,
Christe, culpa
Causa tantórum fúerit ma-
lórum,
Nostra debétur tibi vita:
vitam
Dédimus ipsam.

Sit tibi Fili decus atque
virtus,
Qui tuo mundum rédimis
cruóre,
Quique cum summo Geni-
tóre, et almo
Flámine regnas. Amen.

V. Tuam sindonem vene-
rámur Dómine. *R.* Tuam
recólimus passiónem.

Ad Magnif. Ant. Joseph,
vir bonus et justus, accéssit
ad Pilátum, et pétit corpus
Jesu; quo accépto, invólvit
illud in sindone munda.

Oratio.

Deus, qui nobis in sancta
Sindone, qua corpus
tuum sacratíssimum e cru-
ce depósitum, a Joseph in-

volútum fuit, passiónis tuæ
vestigia reliquisti: concéde
propítius; ut per mortem
et sepultúram tuam ad re-
surrectiōnis glóriam per-
ducámur: Qui vivis.

Et fit commemor. Feriæ.

Ant. Dives ille guttam
aquæ pétit, qui micas
panis Lázaro negávit.

V. Angelis suis Deus man-
dávít de te. *R.* Ut custódi-
ant te in ómnibus viis tuis.

Oratio.

Adésto Dómine fámulis
tuis, et perpétuam
benignitátem largíre po-
scéntibus: ut iis, qui te
auctóre et gubernátore
gloriántur, et congregáta
restaúres, et restauráta
consérves. Per Dóminum.

Ad Matutinum.

Invit. Christum Dómi-
num, qui passiónis suæ
memóriam in sacra sín-
done rénóvat, * Veníte
adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 11.

Hymnus.

Mystérium mirábile
Hac luce nobis pán-
ditur,
Verus Dei cum Filius
Mortem eruéntam sústinet.

Causam tuendo sérvuli,
Reíque formam véstiens,
Pro servo herus suspén-
ditur,

Pro sonte justus pléctitur.

Necis manent insígnia
Impréssa sacra in síndone,
Quæ post triúmphum nó-
bilem

Corpus cruéntum invól-
verat.

Sunt mortis hæc, et tár-
tari,

Mundique victi insígnia;
Trophæa sunt hæc ínclýta
Ductóris invictissimi.

Debémus ergo hanc grá-
tiam

Nostræ salútis víndici,
Ut dæmonis contra dolos
Hac militémus téssera.

Vitæ vetústæ mórtui,
Surgámus in vitam novam;
Christum secúti per cru-
cem,

Christi fruémur glória.

Præsta Pater piíssime
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Rubrum est indu-
mentum tuum, et vestimén-

ta tua sicut calcántium in
torculári.

Psalmus 4.

Eum invocárem, ex-
audívit me Deus
justítiæ meæ: * in
tribulatióne dilatásti mihi.
Miserére mei, * et ex-
aúdi oratióem meam.

Filii hóminum úsquequo
gravi corde? * ut quid di-
ligitis vanitátem, et quæ-
ritis mendácium?

Et scitóte quóniam miri-
ficávit Dñs sanctum suum:
* Dóminus exaúdiét me
cum clamávero ad eum.

Irascimini, et nolíte pec-
cáre: * quæ dicitis in cór-
dibus vestris, in cubilibus
vestris compungimini.

Sacrificáte sacrificium ju-
stítiæ, et speráte in Dómi-
no. * Multi dicunt: Quis
osténdit nobis bona?

Signátum est super nos
lumen vultus tui Dñe: * de-
disti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et
ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dór-
miam, et requiéscam;

Quóniam tu Dómine sin-
guláriter in spe * constitu-
isti me.

Ant. Rubrum est indu-
mentum tuum, et vestimén-
ta tua sicut calcántium in
torculári.

Ant. Aspérsus est san-
guis super vestiménta mea,
ómnia induménta mea in-
quinávi.

Psalmus 15.

Consérva me, Dómine,
quóniam sperávi in te.
* Dixi Dómino: Deus
meus es tu, quóniam bo-
nórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra
ejus, * mirificávit omnes
voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infir-
mitátes eórum: * póstea
acceleravérunt.

Non congregábo conven-
tícula eórum de sanguíni-
bus; * nec memor ero nó-
minum eórum per lábia
mea.

Dóminus pars hæreditá-
tis meæ, et cálicis mei:
* tu es, qui restitues hæ-
reditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in
præcláris: * etenim hærédi-
tas mea præclára est mihi.

Benedicam Dóminum, qui
tribuit mihi intelléctum:

* insuper et usque ad nó-
ctem increpuérunt me re-
nes mei.

Providébam Dóminum in
conspéctu meo semper: *
quóniam a dextris est mi-
hi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est
cor meum, et exsultávit
lingua mea: * insuper et
caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques
ánimam meam in inférno:
* nec dabis sanctum tuum
vidére corruptiόnem.

Notas mihi fecísti vias
vitæ, adimplébis me læ-
títia cum vultu tuo: * de-
lectatiónes in dextera tua
usque in finem.

Ant. Aspérsus est san-
guis super vestiménta mea,
ómnia induménta mea in-
quinávi.

Ant. Diviserunt sibi vesti-
ménta mea, et super vestem
meam miserunt sortem.

Psalmus 14.

Dómine quis habitábit in
tabernáculo tuo? * aut
quis requiéscet in monte
sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácu-
la, * et operátur justítiam:

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timētes autem Dñm glorificat:

Qui jurat proximo suo, et non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et mūnera super innocentem non accepit:

Qui facit hæc, * non movēbitur in ætēnum.

Ant. Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

V. Tuam sindonem venerāmur Dñmine. **R.** Tuam recōlimus passiōnem.

De Isaia Propheta.

Lectio i. **Cap. 53.**

Quis credidit auditui nostro? et brachium Dñi cui revelatum est? Et ascendet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitiēti: non est species ei, neque decor: et vidimus eum, et non erat aspectus,

et desiderāvimus eum: despectum, et novissimum virorum, virum dolorum, et scientem infirmitatem: et quasi absconditus vultus ejus, et despectus, unde nec reputāvimus eum. Vere languōres nostros ipse tulit, et dolōres nostros ipse portāvit: et nos putāvimus eum quasi leprōsum et percūsum a Deo et humiliatum. Ipse autem vulnerātus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra: disciplina pacis nostræ super eum, et livore ejus sanāti sumus.

R. Ecce vidimus eum non habentem speciem, neque decorem: aspectus ejus in eo non est. Hic peccata nostra portāvit, et pro nobis dolet; ipse autem vulnerātus est propter iniquitates nostras: * Cujus livore sanāti sumus. **V.** Vere languōres nostros ipse tulit, et dolōres nostros ipse portāvit. **Cujus.**

Lectio ii.

Omnes nos quasi oves errāvimus, unusquisque in viam suam declināvit: et posuit Dñus in eo

iniquitatem omnium nostrum. Oblātus est quia ipse voluit, et non aperuit os suum: sicut ovis ad occisionem ducetur, et quasi agnus coram tondente se obmutescet, et non aperiet os suum. De angustia et de iudicio sublātus est: generationem ejus quis enarrabit? quia abscessus est de terra viventium: propter scelus populi mei percūssi eum. Et dabit impios pro sepultura, et divitem pro morte sua: eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus.

R. Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum?

* Et dicet: His plagātus sum in domo eorum qui diligebant me. **V.** Fræmea suscitāre super pastorem meum, et super virum coherentem mihi. **Et dicet.**

Lectio iii.

Et Dñus voluit conterere eum in infirmitate: si posuerit pro peccato animam suam, videbit semen longævum, et voluntas Dñi in manu ejus dirigetur. Pro eo quod la-

boravit anima ejus, videbit, et saturabitur: in scientia sua justificabit ipse justus servus meus multos, et iniquitates eorum ipse portabit. Ideo dispertiam ei plurimos: et fortium dividet spolia, pro eo quod tradidit in mortem animam suam, et cum scelerātis reputātus est: et ipse peccata multorum tulit, et pro transgressoribus rogavit.

R. Tuam sindonem venerāmur Dñmine; tuam gloriosam recōlimus passiōnem: * Miserere nobis, qui passus es pro nobis. **V.** Salva præsentem catervam in tuis hodie laudibus congregatam. **Miserere.** **Gloria Patri.** **Miserere.**

In II. Nocturno.

Ant. Quasi absconditus vultus ejus, et despectus; unde nec reputāvimus eum.

Psalmus 23.

Dñi est terra, et plenitudo ejus: * orbis terrarum, et universi qui habitant in eo. Quia ipse super maria fundavit eum: * et super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem
Dómini? * aut quis stabit
in loco sancto ejus?

Inocens má nibus et mun-
do corde, * qui non accépit
in vano ánimam suam, nec
jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedicti-
onem a Dómino: * et mise-
ricórdiam a Deo salutári
suo.

Hæc est generátio quæ-
rentium eum, * quæren-
tium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas princi-
pes vestras, et elevámini
portæ æternáles: * et in-
troíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ?
* Dóminus fortis et potens:
Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas princi-
pes vestras, et elevámini
portæ æternáles: * et in-
troíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ?
* Dóminus virtútum ipse
est rex glóriæ.

Ant. Quasi absconditus
vultus ejus, et despectus;
unde nec reputávimus eum.

Ant. Omnes vidéntes me
derisérunt me, locúti sunt
lábiis, et movérunt caput.

Psalmus 26.

Dóminus illuminátio mea,
et salus mea, * quem
timébo?

Dóminus protéctor vitæ
meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópíant super me
nocéntes, * ut edant carnes
meas:

Qui tribulant me inimíci
mei, * ipsi infirmáti sunt,
et cecidérunt.

Si consistant advérsus
me castra, * non timébit
cor meum.

Si exsúrgat advérsus me
prælium, * in hoc ego spe-
rábo.

Unam pétii a Dómino,
hanc requíram, * ut inhá-
bitem in domo Dómini ó-
mnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem
Dómini, * et visitem tem-
plum ejus.

Quóniam abscondit me
in tabernáculo suo: * in
die malórum protéxit me
in abscondito tabernáculi
sui.

In petra exaltávit me: * et
nunc exaltávit caput meum
super inimícos meos.

Circuíví, et immolávi in
tabernáculo ejus hóstiam

vociferatiónis: * cantábo,
et psalmum dicam Dómino.

Exaúdi Dómine vocem
meam, qua clamávi ad te:
* miserére mei, et exaú-
di me.

Tibi dixit cor meum, ex-
quisívit te fácies mea: *
fáciem tuam Dómine re-
quíram.

Ne avértas fáciem tuam
a me: * ne declínes in ira
a servo tuo.

Adjútor meus esto: * ne
derelínquas me, neque de-
spicias me Deus salutáris
meus.

Quóniam pater meus, et
mater mea dereliquerunt
me: * Dóminus autem as-
súmpsit me.

Legem pone mihi Dómi-
ne in via tua: * et dirige
me in sémitam rectam pro-
pter inimícos meos.

Ne tradíderis me in áni-
mas tribulántium me: *
quóniam insurrexérunt in
me testes iníqui, et men-
tita est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dó-
mini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, virí-
liter age: * et confortétur
cor tuum, et sústine Dñm.

Ant. Omnes vidéntes me
derisérunt me, locúti sunt
lábiis, et movérunt caput.

Ant. Trádidit in mortem
ánimam suam, et ipse pec-
cáta multórum tulit.

Psalmus 29.

Exaltábo te Dómine quó-
niam suscepísti me: *
nec delectásti inimícos me-
os super me.

Dómine Deus meus, cla-
mávi ad te, * et sanásti me.

Dómine eduxísti ab in-
férno ánimam meam: *
salvásti me a descendén-
tibus in lacum.

Psállite Dómino sancti
ejus: * et confitémini me-
móriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indigna-
tione ejus: * et vita in vo-
luntáte ejus.

Ad vésperum demorábi-
tur fletus: * et ad matutí-
num lætítia.

Ego autem dixi in abun-
dántia mea: * Non mové-
bor in ætérnum.

Dómine in voluntáte tua,
* præstitísti decóri meo
virtútem.

Avértisti fáciem tuam a
me, * et factus sum con-
turbátus.

Ad te, Dómine, clamábo: * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utilitas in ságuine meo, * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et mísertus est mei: * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertisti planctum meum in gáudium mihi: * conscidisti saccum meum, et circumdedisti me lætítia:

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar: * Dómine Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Ant. Trádidit in mortem ánimam suam, et ipse peccáta multórum tulit.

V. Adorámus te Christe, et benedicimustibi. **R.** Quia per crucem tuam redemísti mundum.

Sermo sancti Ambrósii
Episcopi.

In Luc. cap. 23.

Lectio iv.

uid sibi vult quod non Apóstoli, sed Joseph et Nicodé-

mus, ut Joáñes dicit, Christum sepéliunt? Unus justus et constans, alter qui erat magíster in Israël. Talis enim Christi est sepultúra, quæ justítiam magisteriúmque hábeat. Obstrúitur igitur tergiversándi locus, et doméstico Judæi testimonio revincúntur. Nam si Apóstoli sepe líssent, dicerent útique non sepúltum, quem sepúltum raptum esse dixerunt. Justus autem Christi corpus óperit síndone, innocens ungit unguénto. Namque hæc non otíose distícta reperimus, quia justítia vestit Ecclesiám, innocentia grátiam subministrat.

R. O admirábilis Sindon, * In qua involútus est thesaúrus noster, redemptio captivórum. **V.** Gaudet totus mundus, qui redemptus est ságuine Dómini sui. In qua.

Lectio v.

Vesti ergo et tu Dómini corpus glória sua, ut et ipse sis justus. Et si mórtuum credis, óperi tamen divinitátis própriæ plenitúdine. Unge illud myrrha

et aloë, ut bonus odor Christi sis. Bonum línteam misit Joseph ille vir justus, et fortásse illud quod Petrus vidit e cælo ad se esse demíssum, in quo erant génera quadrúpedum, et ferárum, et vólucrum ad similitúdinem Gentílium figuráta. Mystico igitur unguénto illo pístico consepélitur Ecclesiá, quæ diversitátem populórum fidei suæ comunióne sociávit.

R. Tulérunt túnica Joseph fratres ejus, et in ságuine hædi, quem occiderant, tinxérunt, mitténtes qui ferrent ad patrem, et dicerent: * Hanc invénimus; vide num túnica filii tui sit, an non? **V.** Quam cum agnovísset pater, ait: Túnica filii mei est; fera péssima devorávit eum. **Hanc.**

Lectio vi.

Hunc Joseph justum Lucas dixit, Matthæus dívitem. Et mérito dives hoc loco dicitur, ubi corpus súscipit Christi: súscipiéndum enim dívitem, nescívit fidei paupertátem. Dives est ergo qui justus

est. Justus igitur síndone invólvit; Israëlíta vero et díversos miscet virtútum odóres, et aloës mittit quasi libras centum, hoc est, perfectæ fidei quantitátem. Et ligavérunt corpus Jesu juxta consuetúdinem speciálem Judæórum: non úti- que nodis perfidiae, sed fidei ligatúris; et posuérunt in horto, cui frequénter Ecclesiá comparátur, quæ díversórum habet poma meritórum, florésque virtútum.

R. Christus passus est pro nobis, vobis relínquens exéplum, ut sequámini vestigia ejus: * Qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus. **V.** Qui cum maledicerétur, non maledicébat; cum paterétur, non comínabátur. **Qui. Glória Patri. Qui.**

In III. Nocturno.

Ant. Caro mea requiescet in spe, quia non dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi oratióem meam: * aúribus pécipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsus me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus áduvat me: * et Dóminus suscétor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo Dñe: quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuisti me: * et super inimícos meos depéxit óculus meus.

Ant. Caro mea requiescet in spe, quia non dabis Sanctum tuum vidére corruptiódinem.

Ant. Convertísti plantum meum in gáudium mihi; conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia.

Psalmus 75.

Notus in Judæa Deus: * in Israél magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus: * et habitatio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias arcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabiliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipientes corde.

Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in máribus suis.

Ab increpatione tua Deus Jacob * dormitavérunt qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, et quis resistet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo auditum fecísti judícium: * terra trémuit et quíevit,

Cum exsúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitatio hóminis confitébitur tibi: * et reliquæ cogitatióis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro: * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terribili et ei qui aufert spíritum princípum, * terribili apud reges terræ.

Ant. Convertísti plantum meum in gáudium mihi; conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia.

Ant. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Psalmus 87.

Dómine Deus salutis meæ: * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormientes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatiódinem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditione?

Numquid cognoscéntur in tenebris mirabília tua: * et justítia tua in terra obli-viónis?

Et ego ad te Dómine clamávi: * et mane orátio mea præveniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratiódinem meam: * avértis faciém tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amicum et próximum: * et notos meos a miséria.

Ant. Factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mórtuos liber.

V. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. **R.** Psalmum dicat nómini tuo Dómine.

Lectio sancti Evangélii secundum Marcum.

Lectio vii. Cap. 15. d.

In illo témpore: Cum jam sero esset factum, (quia erat parascève, quod est ante sabbatum) venit Joseph ab Arimathæa, nóbilis decúrio, qui et ipse erat exspéctans regnum Dei. Et reliqua.

Homília Venerábilis Bedæ Presbyteri.

In Fer. III. Palmarum.

Parascève græce, latine præparatio dicitur, quo nómine

Judæi, qui inter Græcos morabántur, sextam sabbati appellábant, eo quod in illa ea, quæ requiæi sabbati necessaria essent, præparáre solérent; juxta hoc quod de manna quondam præcéptum est: Sexta autem die colligétis duplum. Quia ergo sexta die factus est homo, et tota est mundi creatúra perfécta; séptima autem cónditor ab ópere suo requiévít, unde et hanc, sabbatum, hoc est, réquiem vóluit appellári: recte Salvátor eádem sexta die crucifixus humánæ restauratiónis implévit arcánium; ideóque, cum accepisset acétum, dixit: Consummátum est; hoc est, sextæ diæi, quod pro mundi refectione suscepí, jam totum est opus explétum. Sabbato autem in sepúlchro requiészens, resurrectionis, quæ octáva die ventúra erat, exspectábat événtum.

R. Mercátus est Joseph sindonem mundam, ut invólveret in ea corpus Dómini. * Venit ergo, et tulit corpus ejus. **V.** Rogávit Pilátum Joseph ab Ari-

mathæa, ut tólleret corpus Jesu. **Venit.**

Lectio viii.

Venit, inquit, Joseph ab Arimathæa, nóbilis decúrio, qui et ipse erat exspéctans regnum Dei, et audácter introívit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu. Magnæ quidem Joseph iste dignitátis ad sæculum, sed majóris apud Deum mériti fuisse laudátur. Talem namque exsistere decébat eum, qui corpus Dómini sepelíret, qui et per justitiam meritórum tali ministerio dignus esset, et per nobilitátem poténtiæ sæcularis facultátem posset obtinére ministrándi; non enim quilibet ignótus aut mediocris ad præsidem accédere, et crucifixi corpus póterat impetráre.

R. Hæc est sindon dignissima, * In qua salutis auctor de cruce depósitus invólvi dignátus est. **V.** Ut nos consepúlti cum eo, vèteris hóminis exúviis depósitis, innocentiae sindone tegerémur. In qua. **Gloria Patri.** In qua.

Lectio ix. de Homília Feriæ.
Lectio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Lectio ix. Cap. 21. d.

In illo témpore: Dixit Iesus turbis Judæórum, et princípibus sacerdotum parabolam hanc: Homo erat paterfamilias, qui plantávit vineam, et sepem circumdedit ei. Et reliqua.

Homília sancti Ambrósii Episcopi.

Plerique varias significatiónes de vineæ appellatióne derivánt: sed evidénter Isaías vineam Dómini Sábaoth, domum Israël esse memorávit. Hanc vineam quis álius, nisi Deus, cóndidit? Hic est ergo qui eam locávit colónis, et ipse pègre fuit: non quia ex loco ad locum proféctus est Dóminus, qui ubique semper præsens est: sed quia est præsentior diligentibus, negligentibus abest. Multis tempóribus ábfuit, ne præprópera viderétur exáctio. Nam quo indulgentior liberalitas, eo inexcusabilióris pervicácia.

Te Deum laudámus. 24.

**Ad Laudes
et per Horas.**

Ant. 1. Joseph nóbilis decúrio, * vir bonus et justus, et ipse dives, erat expéctans regnum Dei.

Ps. Dóminus regnávít. *cum reliquis.* 25.

2. Hic audácter * introívit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu.

3. Cum cognovísset * Pilátus a centurióne, quod jam mórtuus esset, donávit corpus Jesu.

4. Joseph autem * mercátus sindonem, et depónens eum, involvit sindone.

5. Pósuit eum * in monuménto, in quo nondum quisquam pósitus fúerat.

Capitulum. Is. 63.

Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis vésibus de Bosra? Iste formósus in stola sua, grádiens in multitudine fortitúdinis suæ. Ego, qui loquor justítiam, et propugnátor sum ad salvándum.

Hymnus.

Jesu, dulcis amor meus,
Ac si præsens sis, accédo:

Te compléctor cum afféctu,
Tuórum memor vúlnerum.

O quam nudum hic te cerno

Vulnerátum et disténtum,
Inquinátum, involútum
In hoc sacráto tégmíne!

Salve caput cruentátum
Spinis, cujus dulcis vultus
Immutávit suum florem,
Quem cœli tremit cúria.

Salve latus Salvatóris,
Salve mitis apertúra,
Super rosam rubicúnda,
Medéla salutífera.

Manus sanctæ, vos avéte,
Diris clavis perforátæ:
Ne repéllas me, Salvátor,
De tuis sanctis pédibus.

Amen.

V. Dóminus regnávít, decórem induit. **R.** Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. Ant. Joseph nóbilis decúrio, expéctans et ipse regnum Dei, mercátus est sindonem, et depónens corpus Jesu, involvit illud in sindone.

Oratio.

Deus, qui nobis in sancta Síndone, qua corpus tuum sacratíssimum e cru-

Ad Sextam.

Ant. Cum cognovísset.

Capitulum. Is. 63.

Quare ergo rubrum est indumentum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári? Tór-cular calcávi solus, et de géntibus non est vir mecum.

R. br. Adorámus te Christe, * Et benedicimus tibi. Adorámus. **V.** Quia per mortem tuam redemísti mundum. **Et.** Glória Patri. Adorámus.

V. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. **R.** Psalmum dicat nómini tuo Dómine.

Ad Nonam.

Ant. Pósuit eum.

Capitulum. Is. 63.

Circumspéxi, et non erat auxiliátor: quæsívi, et non fuit qui adjuváret: et salvávit mihi bráchium meum, et indignátio mea ipsa auxiliáta est mihi.

R. br. Omnis terra adóret te, * Et psallat tibi. Omnis. **V.** Psalmum dicat nómini tuo Dómine. **Et.** Glória Patri. Omnis.

V. Dóminus regnávít, decórem induit. **R.** Induit

ce depósitum, a Joseph involútum fuit, passiónis tuæ vestígia reliquisti: concéde propítius; ut per mortem et sepultúram tuam ad resurrectionis glóriam perducámur: Qui vivis.

Et fit commem. Feriæ.

Ant. Malos male perdet, et vineam suam locábit aliis agricolis, qui reddant ei fructum temporibus suis. **V.** Angelis suis Deus mandávit de te. **R.** Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Oratio.

Da, quæsumus, omnípotens Deus: ut sacro nos purificánte jejúnio, sincéris méntibus ad sancta ventúra fácias pervenire. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Ant. Hic audácter.

Capit. Quis est iste.

R. br. Tuam sindonem * Venerámur Dómine. **Tuam.** **V.** Tuam recólimus passióne. **Venerámur.** Glória Patri. **Tuam.**

V. Adorámus te Christe, et benedicimus tibi. **R.** Quia per mortem tuam redemísti mundum.

Dóminus fortitudinem, et præcinxit se virtute.

In II. Vesperis.

Omnia ut in primis, præter ultimum Psalmum, cujus loco dicitur:

Psalmus 141.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum: Effúndo in conspéctu ejus orationem meam, * et tribulationem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiendo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad dexteram et vidébam: * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te Dómine, * dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecati-

nem meam: * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persequéntibus me: * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me expéctant justí, donec retribuas mihi.

Ad Magníf. Ant. Homo quidam dives ab Arimathæa, nómine Joseph, accepto corpore Jesu, involvit illud in síndone munda.

Et fit commem. Feriæ.

Ant. Quæréntes eum ténere, timuérent turbam, quia sicut prophétam eum habébant.

V. Angelis suis Deus mandávit de te. **R.** Ut custodiánt te in ómnibus viis tuis.

Oratio.

Da, quæsumus, Dómine, pópulo tuo salutem mentis et corporis: ut bonis opéribus inhæréndo, tuæ semper virtútis mereátur protectióne deféndi. Per Dóminum.

Feria VI.

post Dominicam III. Quadragesimæ.

Ss. Quinque Vulnerum D. N. J. C.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Antiphonæ de Laudibus. 128.
Psalmi ut in Officio Commem.
Passionis D. N. J. C. pag. 45.

Capitulum. **Is. 53.**

Christus vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra: cujus livóre sanáti sumus.

Hymnus.

Pange, lingua, gloriósi
Laúream certáminis;
Et super Crucis trophæo
Dic triúmphum nóbilem:
Qualiter Redemptor orbis
Immolátus vícerit.

De paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális

In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salutis
Ordo depopóscerat,
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde,
Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus orbis Cónditor;
Atque ventre virgináli,
Carne amíctus pródiit.

Vagit infans inter areta
Cónditus præsepia:
Membra pannis involúta,
Virgo mater álligat:
Et Dei manus pedésque
Stricta cingit fáscia.

Dóminus fortitudinem, et præcinxit se virtute.

In II. Vesperis.

Omnia ut in primis, præter ultimum Psalmum, cujus loco dicitur:

Psalmus 141.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum: Effúndo in conspéctu ejus orationem meam, * et tribulationem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiendo ex me spíritum meum, * et tu cognovisti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad dexteram et vidébam: * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te Dómine, * dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecati-

nem meam: * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persequéntibus me: * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me expéctant justí, donec retribuas mihi.

Ad Magníf. Ant. Homo quidam dives ab Arimathæa, nómine Joseph, accepto corpore Jesu, involvit illud in síndone munda.

Et fit commem. Feriæ.

Ant. Quæréntes eum ténere, timuérent turbam, quia sicut prophétam eum habébant.

V. Angelis suis Deus mandávit de te. **R.** Ut custodiánt te in ómnibus viis tuis.

Oratio.

Da, quæsumus, Dómine, pópulo tuo salutem mentis et corporis: ut bonis opéribus inhæréndo, tuæ semper virtútis mereátur protectióne deféndi. Per Dóminum.

Feria VI.

post Dominicam III. Quadragesimæ.

Ss. Quinque Vulnerum D. N. J. C.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Antiphonæ de Laudibus. 128.
Psalmi ut in Officio Commem.
Passionis D. N. J. C. pag. 45.

Capitulum. **Is. 53.**

Christus vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra: cujus livóre sanáti sumus.

Hymnus.

Pange, lingua, gloriósi
Laúream certáminis;
Et super Crucis trophæo
Dic triúmphum nóbilem:
Qualiter Redémptor orbis
Immolátus vícerit.

De paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális

In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salutis
Ordo depopóscerat,
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde,
Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus orbis Cónditor;
Atque ventre virgináli,
Carne amíctus pródiit.

Vagit infans inter areta
Cónditus præsepia:
Membra pannis involúta,
Virgo mater álligat:
Et Dei manus pedésque
Stricta cingit fáscia.

Sempiterna sit beatae Trinitati gloria,
Æqua Patri, Filioque,
Par decus Paráclito:
Unus Trinique nomen
Laudet universitas. Amen.

V. Vidébunt, in quem transfixerunt. **R.** Et dolébunt super eum, ut in morte primogéniti.

Ad Magnif. Ant. Dum in cruce pendéret unigénitus Dei Filius, et ab ómnibus subsannarétur, mater ejus Virgo María ipsum verum Deum et hóminem cóndolens venerabátur.

Oratio.

Deus, qui unigéniti Filii tui passióne, et per quinque Vúlnera ejus sanguinis effusióne, humanam naturam peccato perditam reparásti: tribue nobis, quæsumus; ut qui ab eo suscepta Vúlnera venerámur in terris, ejúsdem pretiosissimi sanguinis fructum cónsequi mereámur in coelis. Per eúndem Dóminum nostrum.

Et fit commemor. Feriæ.

Ant. Omnes, qui habébant infirmos, ducébant

illos ad Jesum, et sanabántur.

V. Angelis suis Deus mandávit de te. **R.** Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Oratio.

Subjéctum tibi pópulum, quæsumus, Dómine, propitiatio cœlestis amplíficet: et tuis semper faciat servíre mandátis. Per Dóminum.

Ad Matutinum.

Invit. Christum in cruce confixum, quinque plagis vulnerátum, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 11.

Hymn. Pange, lingua, gloriósi. ut in I. Vesperis. 115.

In I. Nocturno.

Ant. Quis est qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra?

Psalmus 10.

In Dómino confido: quómodo dicitis animæ meæ: * Transmígra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in

pháretra, * ut sagittent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecisti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus:

Oculi ejus in paúperem respiciunt: * pálpabræ ejus interrogant filios hóminum.

Dóminus interrogat justum et ímpium: * qui autem diligit iniquitatem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procel-larum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justitias diléxit: * æquitatem vidit vultus ejus.

Ant. Quis est qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra?

Ant. Quare rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcántium in toreulári?

Psalmus 14.

Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justitiam:

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus: * tíméntes autem Dóminum gloriíficat:

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecúni-am suam non dedit ad usúram, et múnera super innocentem non accépit:

Qui facit hæc, * non móvêbitur in ætérnum.

Ant. Quare rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcántium in toreulári?

Ant. Tórcular calcávi solus, et de gentibus non fuit vir mecum.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrarum, et univérsi qui habitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascendet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus et mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo próximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Dómino: * et misericordiam a Deo salutari suo.

Hæc est generatio querentium eum, * querentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales: * et introibit rex gloriæ.

Quis est iste rex gloriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales: * et introibit rex gloriæ.

Quis est iste rex gloriæ? * Dóminus virtutum ipse est rex gloriæ.

Ant. Tórcular calcavi solus, et de gentibus non fuit vir mecum.

V. Foderunt manus meas et pedes meos. **R.** Dinumeraverunt omnia ossa mea.

De Isaia Propheta.

Lectio i. **Cap. 53.**

Quis credidit auditui nostro? et brachium Dómini cui revelatum est? Et ascendet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitiēti: non est species ei, neque decor: et vidimus eum, et non erat aspectus, et desideravimus eum: despectum, et novissimum virorum, virum dolorum, et scientem infirmitatem: et quasi absconditus vultus ejus et despectus, unde nec reputavimus eum. Verelanguores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit: et nos putavimus eum quasi leprosum, et percussum a Deo et humiliatum.

Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra: disciplina pacis nostræ super eum, et livore ejus sanati sumus.

R. Gratificavit nos Deus in dilecto Filio suo, * In quo habemus redemptionem per sanguinem ejus, in remissionem peccatorum.

V. Ecce venit plenitudo temporis, in quo misit Deus Filium suum in terras. **In.**

Lectio ii.

Omnes nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit: et posuit Dóminus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est quia ipse voluit, et non aperuit os suum: sicut ovis ad occisionem ducetur, et quasi agnus coram tondente se obmutescet, et non aperiet os suum. De angustia, et de iudicio sublatus est: generationem ejus quis enarrabit? quia abscissus est de terra viventium: propter scelus populi mei percussus eum. Et dabit impios pro sepultura, et divitem pro morte sua: eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus. Et Dóminus voluit continere eum in infirmitate.

R. Nos qui aliquando eramus longe, facti sumus prope per sanguinem Jesu Christi: * Ipse est pax nostra, qui fecit utraque unum. **V.** A Dómino factum

est istud, et est mirabile in oculis nostris. **Ipse.**

Lectio iii.

Quis est iste qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? iste formosus in stola sua, gradiens in multitudinem fortitudinis suæ. Ego, qui loquor justitiam, et propugnator sum ad salvandum. Quare ergo rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari? Torcular calcavi solus, et de Gentibus non est vir mecum: calcavi eos in furore meo, et conculcavi eos in ira mea: et aspersus est sanguis eorum super vestimenta mea, et omnia indumenta mea inquinavi. Dies enim ultionis in corde meo annus redemptionis meæ venit. Circumspexi, et non erat auxiliator: quesivi, et non fuit qui adjuvaret.

R. In primogenito ex mortuis complacuit omnem plenitudinem divinitatis inhabitare, et per eum reconciliare omnia in ipsum, * Pacificans per sanguinem crucis ejus, sive quæ in

coelis, sive quæ in terris sunt. **V.** Ipse est caput corporis Ecclesiæ, in omnibus primatum tenens. **Pacificans. Glória Patri. Pacificans.**

In II. Nocturno.

Ant. Foderunt manus meas et pedes meos, dinumeraverunt omnia ossa mea.

Psalmus 21.

Deus Deus meus respice in me: quare me dereliquisti? * longe a salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus clamabo per diem, et non exaudies: * et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, * laus Israël.

In te speraverunt patres nostri: * speraverunt, et liberasti eos.

Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt: * in te speraverunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * opprobrium hominum, et abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriserunt me: * locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum: * salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre: * spes mea ab uberibus matris meæ. In te projectus sum ex utero:

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discesseris a me:

Quoniam tribulatio proxima est: * quoniam non est qui adjuvet.

Circumdederunt me viri multi: * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum, * sicut leo rapiens et rugiens.

Sicut aqua effusus sum: * et dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquescens * in medio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhesit faucibus meis: * et in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdederunt me canes multi: * concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas et

pedes meos: * dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt et inspexerunt me: * diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem, Domine, ne elongaveris auxilium tuum a me: * ad defensionem meam conspice.

Erue a fratre meo, Deus, animam meam: * et de manu canis unicam meam:

Salva me ex ore leonis: * et a cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis: * in medio ecclesiæ laudabo te.

Qui timetis Dominum, laudate eum: * universum semen Jacob glorificate eum.

Tímeat eum omne semen Israël: * quoniam non sprexit, neque despexit deprecationem pauperis:

Nec avertit faciem suam a me: * et cum clamarem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in ecclesia magna: * vota mea reddam in conspectu mentium eum.

Edent pauperes, et satu-

rabuntur: et laudabunt Dominum qui requirunt eum: * vivent corda eorum in sæculum sæculi.

Reminiscantur et convertentur ad Dominum * universi fines terræ:

Et adorabunt in conspectu ejus * universæ familiæ gentium.

Quoniam Domini est regnum: * et ipse dominabitur gentium.

Manducaverunt et adoraverunt omnes pingues terræ: * in conspectu ejus cadent omnes qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet: * et semen meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Domino generatio ventura: * et annuntiabunt celi justitiam ejus populo qui nascetur, quem fecit Dominus.

Ant. Foderunt manus meas et pedes meos, dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ant. A planta pedis usque ad verticem non est in eo sanitas.

Psalmus 65.

Jubiláte Deo omnis terra, psalmum dicite nómini ejus: * date glóriam laudi ejus.

Dicite Deo, quam terribília sunt ópera tua Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi: * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei: * terribilis in consiliis super filios hóminum. Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso.

Qui domináthur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus super gentes respíciunt: * qui exásperant non exalténtur in semetípsis.

Benedícite gentes Deum nostrum: * et audítam fácite vocem laudis ejus.

Qui pósuit ánimam meam ad vitam: * et non dedit in commotióne pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus: * igne nos examinásti, sicut examináthur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro: * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ígnem et aquam: * et eduxísti nos in refrigeríum.

Introibo in domum tuam in holocaustis: * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocausta medulláta offeram tibi cum incenso arietum: * offeram tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si adspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Propterea exaudivit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratióne meam, et misericórdiam suam a me.

Ant. A planta pedis usque ad vérticem non est in eo sánitas.

Ant. Vulnus, et livor, et plaga tumens non est circumligáta, nec curáta medicámine, neque fota óleo.

Psalmus 75.

Notus in Judæa Deus: * in Israél magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus: * et habitatio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias arcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabiliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipientes corde.

Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in manibus suis.

Ab increpatione tua Deus Jacob * dormitavérunt qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, et quis resistet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo audítum fecísti judícium: * terra trémuit et quiévit,

Cum exsúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitatio hóminis confitébitur tibi: * et reliquæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro: * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili et ei qui aufert spíritum princípum, * terribili apud reges terræ.

Ant. Vulnus, et livor, et plaga tumens non est circumligáta, nec curáta medicámine, neque fota óleo.

V. Vere languóres nostros ipse tulit. **R.** Et dolóres nostros ipse portávit.

De Sermóne S. Bernárdi Abbátis.

Lib. de Pass. Dom., cap. 41.

Lectio iv.

Ergo Jesus post plúrimas illusiónes tam Judæórum quam Géntium, post sanguinis plures effusiónes, clavis immítibus manibus simul et pédibus perforá-

tur, et configitur ligno crucis Salvator noster mitissimus Jesus. Intuere, et respice rosam passionis sanguineae, quomodo rubet in indicium ardentissimae caritatis. Contendunt passio et caritas: illa, ut plus ardeat; ista, ut plus rubeat.

R. Per mortem destruxit Jesus eum qui mortis habebat imperium, * Ut liberaret eos qui timore mortis obnoxii erant servituti. **V.** Unde debuit per omnia fratribus assimilari, ut misericors fieret. **Ut.**

Lectio v.

Vide quomodo hoc flore rosae floruerit optima vitis nostra, rubicundus Jesus. Vide totum corpus, sicubi rosae sanguineae florem non invenias. Inspice manum unam et alteram, si florem rosae non invenias in utraque. Inspice pedem unum et alterum: numquid non rosei? Inspice lateris aperturam, quia nec illa caret rosa, quamvis ipsa subrubea sit, propter mixturam aquae, quia, sicut narrat Evangelista, cum unus militum lancea latus

eius perforasset, exivit sanguis et aqua.

R. Per hominem mors, et per hominem resurrectio mortuorum: * Et sicut in Adam omnes peccaverunt, ita in Christo omnes vivificabuntur. **V.** Novissime autem inimica destruetur mors. **Et** sicut.

Ex eodem divo Bernardo.

Serm. de Passione Domini.

Lectio vi.

Respice Domine sancte Pater de sanctuario tuo, et de excelsis celorum habitaculo, et intuere hanc sacrosanctam hostiam, quam tibi offert magnus pontifex noster, sanctus puer tuus Dominus Jesus, pro peccatis fratrum suorum; et esto placabilis super multitudinem malitiae nostrae. Cognosce Pater tunicam filii tui Joseph. Heu! fera pessima devoravit eum, et conculcavit in furore suo vestimentum ejus: ecce quinque scissuras lamentabiles in eo reliquit.

R. Videmus Jesum propter passionem mortis glori-

ria et honore coronatum, * Ut pro omnibus gustaret mortem. **V.** Decibat eum, qui multos filios in gloriam adduxerat, auctorem salutis eorum per passionem consummari. **Ut.** Gloria Patri. **Ut.**

In III. Nocturno.

Ant. Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum?

Psalmus 95.

Cantate Domino canticum novum: * Cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, et benedicite nomini ejus: * annuntiate de die in diem salutem ejus.

Annuntiate inter Gentes gloriam ejus, * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii Gentium daemonia: * Dominus autem coelos fecit.

Confessio, et pulchritudo in conspectu ejus: * sanctimonia et magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferre Domino patriae gentium, * afferre Domino gloriam et honorem: * afferre Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias, et introite in atria ejus: * adorare Dominum in atrio sancto ejus.

Comoveatur a facie ejus universa terra: * dicite in gentibus quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terrae qui non commovebitur: * judicabit populos in aequitate.

Lætentur caeli, et exsultet terra: commoveatur mare, et plenitudo ejus: * gaudebunt campi, et omnia quae in eis sunt.

Tunc exsultabunt omnia ligna silvarum a facie Domini, quia venit: * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrae in aequitate, * et populos in veritate sua.

Ant. Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum?

Ant. His plagatus sum in domo eorum qui me diligebant.

Psalmus 96.

Dóminus regnāvit, exsultet terra: * lætētur insulæ multæ.

Nubes, et caligo in circūitu ejus: * justitia, et iudicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, * et inflammabit in circūitu inimicos ejus.

Illuxerunt fūlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commota est terra.

Montes, sicut cera fluxerunt a facie Dómini: * a facie Dómini omnis terra.

Annuntiaverunt cœli justitiam ejus: * et viderunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia: * et qui gloriāntur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli ejus: * audivit, et lætata est Sion.

Et exsultaverunt filiæ Judæ, * propter iudicia tua Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altissimus super omnem terram: * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum,

odite malum: * custodit Dóminus ánimas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætitia.

Lætāmini justi in Dómino: * et confitemini memorie sanctificationis ejus.

Ant. His plagatus sum in domo eorum qui me diligebant.

Ant. In amaritudine sermo meus est, et manus plagæ meæ aggravata est super gemitum meum.

Psalmus 97.

Cantate Dómino canticum novum: * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus: * et brachium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutare suum: * in conspectu gentium revelavit justitiam suam.

Recordatus est misericordie suæ, * et veritatis suæ dómui Israël.

Viderunt omnes termini terræ salutare Dei nostri.

Jubilāte Deo omnis terra: * cantate, et exsultate, et psallite.

Psallite Dómino in cithara, in cithara et voce psalmi: * in tubis ductilibus, et voce tubæ cornoæ.

Jubilāte in conspectu regis Dómini: * moveatur mare, et plenitudo ejus: orbis terrarum, et qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu, simul montes exsultabunt a conspectu Dómini: * quóniam venit iudicare terram.

Judicabit orbem terrarum in justitia, * et populos in æquitate.

Ant. In amaritudine sermo meus est, et manus plagæ meæ aggravata est super gemitum meum.

V. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras. **R.** Attritus est propter scelera nostra.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. Cap. 19. f.

In illo tempore: Sciens Iesus, quia omnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptura, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia sancti Cyrilli Episcopi Alexandrini.

Lib. 12. Comment. in Joann.

Eum ab immānibus Judæis omnis in Christum explēta esset impietas, nec quidquam jam ad summam crudelitatem reliquum esset, ad extremum caro Christi sanctissima proprium quiddam ac naturale rursus patitur. Multis enim ac variis doloribus exsiccata, siti torquetur. Graves siquidem dolores magnam ad sitim commovendam vim habent, naturali quodam et inexplicabili calore humidum consumētes, et igneis ardoribus præcordia urētes.

R. Manifestata est gratia Dei per illuminationem Salvatoris nostri Jesu Christi, * Qui destruxit mortem, illuminavit autem vitam in incorruptionem. **V.** Liberavit et vocavit nos vocatione sua sancta per gratiam, quæ data est nobis in Christo. **Qui destruxit.**

Lectio viii.

Consummatum esse ait impietatis Judæicæ mo-

dum, et impotentem saevienti animo. Quid enim Judaei intentatum reliquerunt, aut quid non extremae crudelitatis adhibuerunt? Quod supplicii aut contumeliae genus praetermiserunt? Quamobrem jure, Consummatum est, ait: sed hora jam eum ad praedicandum spiritibus, qui apud inferos erant, invitante (advenit enim ut mortuorum ac vivorum dominaretur), ipsam pro nobis mortem suscepit, communem hanc naturae nostrae passionem sustinuit in carne sua.

R. Dignus es Domine accipere librum, et aperire signacula ejus, quoniam occisus es, et redemisti nos Deo. **V.** In sanguine tuo. **V.** Fecisti enim nos Deo nostro regnum et sacerdotes. **In sanguine. Gloria Patri. In sanguine.**

Lectio ix. de Homil. Feriae.
Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio ix. Cap. 4.

In illo tempore: Venit Iesus in civitatem Samariae, quae dicitur Sichar,

juxta praedium, quod dedit Jacob Joseph filio suo. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tractat. 15. in Joann. post init.

Uam incipiunt mysteria. Non enim frustra fatigatur Jesus: non enim frustra fatigatur virtus Dei: non enim frustra fatigatur, per quem fatigati recreantur: non enim frustra fatigatur, quo deserente, fatigamur, quo praesente, firmamur. Fatigatur tamen Jesus, et fatigatur ab itinere, et sedet, et juxta puteum sedet, et hora sexta fatigatus sedet. Omnia ista innuunt aliquid, indicare volunt aliquid: intentos nos faciunt: ut pulsemus, hortantur. Ipse ergo aperiat et nobis et vobis, qui dignatus est ita hortari, ut diceret: Pulsate, et aperiatur vobis.

Te Deum laudamus. 24.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. Vere languores* nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit.

Ps. Dominus regnavit. cum reliquis. 25.

2. Ipse autem * vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra.

3. Alligavit Dominus * plagam populi sui, et percussuram ejus sanavit.

4. Omnis qui transibit, * stupabit super omnes plagas ejus.

5. O vos omnes * qui transitis per viam, attendite, et videte si est dolor sicut dolor meus.

Capitulum. Is. 53.

Christus vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra: cujus livore sanati sumus.

Hymnus.

Lustra sex qui jam peregit,
Tempus implens corporis,
Sponte libera Redemptor
Passioni deditus,
Agnus in Crucis levatur
Immolatus stipite.

**Felle potus ecce languet;
Spina, clavi, lancea
Mite corpus perforarunt:
Unda manat, et cruor:**

Terra, pontus, astra, mundus

Quo lavantur flumine!

**Crux fidelis inter omnes,
Arbor una nobilis,
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, germine:
Dulceferrum, dulcelignum,
Dulce pondus sustinent.**

**Flecte ramos, arbor alta,
Tensa laxa viscera,
Et rigor lentescat ille,
Quem dedit nativitas;
Et superni membra Regis
Tende miti stipite.**

**Sola digna tu fuisti
Ferre mundi victimam:
Atque portum praeparare
Arca mundo naufrago;
Quam sacer cruor perunxit,
Fusus Agni corpore.**

**Sempiterna sit beatae
Trinitati gloria;
Aequa Patri, Filioque,
Par decus Paraclito:
Unius Trinique nomen
Laudet universitas. Amen.**

V. Videbunt in quem transfixerunt. **R.** Et dolent super eum, ut in morte primogeniti.

Ad Bened. Ant. Unus militum lancea latus ejus

aperuit, et continuo exivit sanguis et aqua.

Oratio.

Deus, qui unigeniti Filii tui passione, et per quinque Vulnera ejus sanguinis effusione, humanam naturam peccato perditam reparasti: tribue nobis, quæsumus; ut qui ab eo suscepta Vulnera veneramur in terris, ejusdem pretiosissimi sanguinis fructum consequimereamur in coelis. Per eundem Dñm.

Et fit commemor. Feriæ.

Ant. Aquam quam ego dedero, si quis biberit ex ea, non sitiet in ætænum. **V.** Angelis suis Deus mandavit de te. **R.** Ut custodiant te in omnibus viis tuis.

Oratio.

Jejunia nostra, quæsumus Dómine, benigno favóre proséquere: ut sicut ab alimentis abstinemus in corpore, ita a vitiis jejunemus in mente. Per Dóminum nostrum.

Ad Primam.

Ant. Vere languóres.

In R. **br.** **V.** Qui vulneratus es pro nobis.

Ad Tertiam.

Ant. Ipse autem.

Capit. Christus vulneratus est. **ut supra.**

R. **br.** Foderunt manus meas * Et pedes meos.

Foderunt. **V.** Dinumeraverunt omnia ossa mea.

Et. **Glória Patri.** **Foderunt.**

V. O vos omnes, qui transitis per viam. **R.** Attendite, et videte dolorem meum.

Ad Sextam.

Ant. Alligavit Dóminus.

Capitulum. **Is. 50.**

Faciem meam non averti ab increpantibus et conspuentibus in me. Dóminus Deus auxiliátor meus, et ideo non sum confusus.

R. **br.** Vere languóres nostros * Ipse tulit. **Vere.**

V. Et dolóres nostros ipse portavit. **Ipse.** **Glória.** **Vere.**

V. Disciplina pacis nostræ super eum. **R.** Et livóre ejus sanati sumus.

Ad Nonam.

Ant. O vos omnes.

Capitulum. **Is. 53.**

Tradidit Christus in mortem animam suam, et cum scelerátis reputátus est: et ipse peccáta mul-

tórum tulit, et pro transgressóribus rogavit.

R. **br.** Ipse vulnerátus est

* Propter iniquitates nostras. **Ipse vulnerátus est.**

V. Attritus est propter scélera nostra. **Propter**

iniquitates. **Glória Patri.** **Ipse vulnerátus est.**

V. Oblátus est quia ipse voluit. **R.** Et non aperuit os suum.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. Vesp., præter Antiph. sequentem.

Ad Magnif. Ant. **Ego sum**

vestra redemptio: manus meæ, quæ vos fecerunt, clavis confixæ sunt: propter vos flagellis cæsus sum, spinis coronátus sum: aquam pétii pendens, et

acétum porrexerunt: in escam meam fel dederunt, et in latus lanceam: mortuus et sepúltus resurrexi: vobiscum sum, et vivo in ætænum.

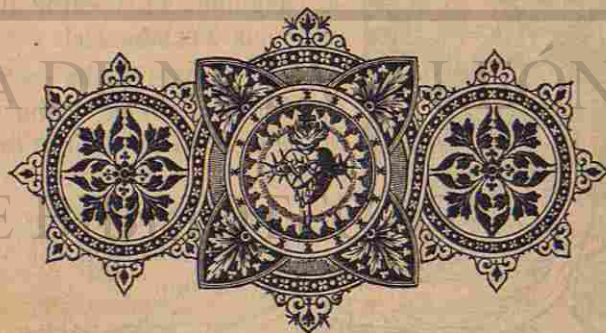
Et fit commemor. Feriæ.

Ant. Dómine, ut video, prophéta es tu: patres nostri in monte hoc adoraverunt.

V. Angelis suis Deus mandavit de te. **R.** Ut custodiant te in omnibus viis tuis.

Oratio.

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus: ut qui in tua protectione confidimus, cuncta nobis adversántia, te adjuvante, vincamus. Per Dóminum.

Feria VI.
post Dominicam IV. Quadragesimæ.
Pretiosissimi Sanguinis
D. N. J. Chr.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Antiph. 1.

Quis est iste qui venit
de Edom, tinctis
véstibus de Bosra?
iste formósus in
stola sua.

Psalm. Dixit Dóminus Dómino meo.
cum reliquis pag. 1. et loco ultimi.

Psalm. Laudáte Dóminum, omnes
Gentes.

2. Ego qui loquor justítiam,
et propugnátor sum ad sal-
vándum.

3. Vestitus erat veste aspér-
sa sáanguine, et vocátur no-
men ejus Verbum Dei.

4. Quare ergo rubrum est in-
duméntum tuum, et vestimén-
ta tua sicut calcántium in tor-
culári?

5. Tórcular calcávi solus, et
de géntibus non est vir
mecum.

Capitulum. Hebr. 9.

Fratres: Christus assí-
stens póntifex futuró-
rum bonórum, per ámplius
et perféctius tabernáculum
non manufáctum, id est,
non hujus creatiónis: ne-
que per sáanguinem hircó-
rum aut vitulórum, sed
per próprium sáanguinem
introívit semel in sancta,
ætérna redemptióne in-
vénta.

Hymnus.

Festivis résonent cómpi-
ta vóci-
bus,
Cives lætítiam fróntibus
éxplicent:
Tædis flammíferis órdine
pródeant
Instrúcti púeri et senes.

Quem dura móriens Chri-
stus in árbore
Fudit múltiplici vúl-
nere sáanguinem,

Nos facti mémores dum
cólimus, decet
Saltem fúndere lácrimas.

Humáno géneri pernícies
gravis
Adámi vétëris crimine cón-
tigit:

Adámi intégritas et píetas
novi
Vitam réddidit ómnibus.

Clamórem válidum sum-
mus ab æthere
Languéntis Géniti si Pater
aúdiit,
Placári pótius sáanguine
débuit,
Et nobis véniam dare.

Hoc quicúmque stolam
sáanguine próluit,
Abstérget máculas; et ró-
seum decus,
Quo fiat símilis prótinus
Angelis,
Et regi pláceat, capit.

A recto instábilis trámite
póstmodum
Se nullus rétrahat; meta
sed última
Tangátur; tribuet nóbile
præmium,
Qui cursum Deus ádjuvat.

Nobis propítius sis, Gé-
nitor potens,
Ut quos unígenæ sáanguine
Fílii
Emísti, et plácido Flámine
récreas,
Cœli ad cúlmina transféras.
Amen.

V. Redemísti nos Dómi-
ne in sáanguine tuo. **R. Et**
fecísti nos Deo nostro re-
gnum.

Ad Magnif. Ant. Accessistis ad Sion montem, et civitatem Dei viventis, Jerusalem coelestem, et testamenti novi mediatorum Jesum, et sanguinis asperersionem melius loquentem quam Abel.

Oratio.

Omnipotens sempiternus Deus, qui unigenitum Filium tuum mundi Redemptorem constituisti, ac ejus sanguine placari voluisti: concede, quaesumus, salutis nostrae pretium sollemni cultu ita venerari, atque a praesentis vitae malis ejus virtute defendi in terris; ut fructu perpetuo laetemur in coelis. Per eundem Dominum.

Et fit commemor. Feriae.

Ant. Propheta magnus surrexit in nobis, et quia Deus visitavit plebem suam.

V. Angelis suis Deus mandavit de te. **R.** Ut custodiant te in omnibus viis tuis.

Oratio.

Populi tui, Deus, institutor et rector, peccata, quibus impugnatur,

expelle: ut semper tibi placitus, et tuo munimine sit securus. Per Dñm.

Ad Matutinum.

Invit. Christum Dei Filium, qui suo nos redemit sanguine, * Venite adoremus.

Ps. Venite, exultemus.

Hymnus.

Ira justa Conditoris,
Imbre aquarum vindice,
Criminosum mersit orbem
Noë in arca sospite:
Mira tandem vis amoris
Lavit orbem sanguine.

Tam salubri terra felix
Irrigata pluvia,
Ante spinis quae scatebat,
Germinavit flosculos:
Inque nectaris saporem
Transiere absynthia.

Triste protinus venenum
Dirus anguis posuit,
Et cruenta belluarum
Desiit ferocia:
Mitis Agni vulnerati
Haec fuit victoria.

O scientiae supernae
Altitudo impervia!
O suavitas benigni
Praedicanda pectoris!
Servus erat morte dignus,
Rex luit poenam optimus.

Quando culpis provocamus,

Ultionem judicis,

Tunc loquentis protegemur

Sanguinis praesentia:

Ingruentium malorum

Tunc recedant agmina.

Teredemptus laudet orbis

Grata servans munera,

O salutis sempiternae

Dux et auctor inclyte,

Qui tenes beata regna

Cum Parente et Spiritu.

Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Postquam consummati sunt dies octo, ut circumcideretur puer, vocatum est nomen ejus Jesus.

Psalmus 2.

Quare fremuerunt Gentes, * et populi meditati sunt inania?

Astituerunt reges terrae, et principes conveniunt in unum, * adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum: * et projiciamus a nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in coelis, ir-

ridet eos: * et Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua, * et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * praedicans praecceptum ejus.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula a me, et dabo tibi Gentes hereditatem tuam, * et possessionem tuam terminos terrae.

Reges eos in virga ferrea, * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite: * erudimini qui iudicatis terram.

Servite Dño in timore: * et exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam, nequando irascatur Dominus, * et pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus, * beati omnes, qui confidunt in eo.

Ant. Postquam consummati sunt dies octo, ut circumcideretur puer, vocatum est nomen ejus Jesus.

Ant. Factus in agonía, prolíxius orábat, et factus est sudor ejus sicut guttæ ságuinis decurréntis in terram.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me?

* multi insúrgunt advérsus me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscēptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussisti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedictio tua.

Ant. Factus in agonía, prolíxius orábat, et factus

est sudor ejus sicut guttæ ságuinis decurréntis in terram.

Ant. Judas, qui eum trádidit, pœniténtia ductus, rétulit triginta argénteos, dicens: Peccávi, tradens ságuinem justum.

Psalmus 15.

Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te.

* Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo convénticula eórum de sanguínibus; * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * etenim hæreditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tribuit mihi intelléctum: * insuper et usque ad no-

ctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: * insuper et caro mea requiescet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in dextera tua usque in finem.

Ant. Judas, qui eum trádidit, pœniténtia ductus, rétulit triginta argénteos, dicens: Peccávi, tradens ságuinem justum.

V. Redemísti nos Dómine. **R.** In ságuine tuo.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio i. Cap. 9. c.

Christus assístens pöntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufá-

ctum, id est, non hujus creatiónis: neque per ságuinem hircórum, aut vitulórum, sed per próprium ságuinem introívit semel in Sancta, ætérna redemptióne invénta. Si enim sanguis hircórum, et taurórum, et cinis vitulæ aspérsus inquinátos sanctificat ad emundatióem carnis: quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum sanctum semetípsum obtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti? Et ideo novi testaménti mediátor est: ut morte intercedénte, in redemptiόnem eárum prævaricatiόnum, quæ erant sub prióri testaménto, repositiόnem accípiant qui vocáti sunt ætérnæ hæreditátis.

R. Jesus, ut sanctificáret per suum ságuinem pópulum, extra portam passus est: * Exeamus igitur ad eum extra castra, impropérium ejus portántes. **V.** Nondum enim usque ad ságuinem restitístis

adversus peccatum repugnantes. **Exeamus.**

Lectio ii.

Ubi enim testamentum est: mors necesse est intercedat testatoris. Testamentum enim in mortuis confirmatum est: alioquin nondum valet, dum vivit qui testatus est. Unde nec primum quidem sine sanguine dedicatum est. Lecto enim omni mandato legis a Moyse universo populo: accipiens sanguinem vitulorum, et hircorum cum aqua et lana coccinea, et hyssopo: ipsum quoque librum, et omnem populum aspexit, dicens: Hic sanguis testamenti, quod mandavit ad vos Deus. Etiam tabernaculum et omnia vasa ministerii sanguine similiter aspexit: et omnia pene in sanguine secundum legem mundantur: et sine sanguinis effusione non fit remissio.

R. Moyses sumptum sanguinem respersit in populum: * Et ait: Hic est sanguis foederis, quod pepigit Dominus vobiscum. **V.** Fide

celebravit Pascha et sanguinis effusione, ne qui vastabat primitiva, tangeret eos. **Et ait.**

Lectio iii. Cap. 10. d.

Habentes itaque fratres fiduciam in introitu Sanctorum in sanguine Christi, quam initiavit nobis viam novam, et viventem per velamen, id est, carnem suam, et sacerdotem magnum super domum Dei: accedamus cum vero corde in plenitudine conscientia mala, et abluti corpus aqua munda, teneamus spei nostrae confessionem indeclinabilem, (fidelis enim est qui repromisit) et consideremus invicem in provocationem caritatis, et bonorum operum.

R. Vos, qui aliquando eratis longe, facti estis prope in sanguine Christi: * Ipse enim est pax nostra, qui fecit utraque unum.

V. Complacuit per eum reconciliare omnia in ipsum, pacificans per sanguinem crucis ejus, sive quae in terris, sive quae in coelis sunt. **Ipse. Gloria Patri. Ipse.**

Ant. Pilatus volens populo satisfacere, tradidit illis Jesum flagellis caesum.

Psalms 22.

Dominus regit me, et nihil mihi deerit: * in loco pascuae ibi me collocavit.

Super aquam refectiois educavit me: * animam meam convertit.

Deduxit me super semitas justitiae, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulavero in medio umbrae mortis, non timebo mala: * quoniam tu mecum es.

Virga tua, et baculus tuus: * ipsa me consolata sunt.

Parasti in conspectu meo mensam, * adversus eos, qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum: * et calix meus inebrians quam praeclarus est!

Et misericordia tua subsequetur me * omnibus diebus vitae meae:

Et ut inhabitem in domo Domini, * in longitudinem dierum.

Ant. Pilatus volens populo satisfacere, tradidit illis Jesum flagellis caesum.

Ant. Videns autem quia nihil proficeret, accepta aqua, lavit manus coram populo, dicens: Innocens ego sum a sanguine Justi hujus.

Psalms 29.

Exaltabo te Domine quoniam suscepisti me: * nec delectasti inimicos meos super me.

Domine Deus meus, clamavi ad te, * et sanasti me.

Domine eduxisti ab inferno animam meam: * salvasti me a descendentibus in lacum.

Psallite Domino sancti ejus: * et confitemini memoriae sanctitatis ejus.

Quoniam ira in indignatione ejus: * et vita in voluntate ejus.

Ad vespertum demorabitur fletus: * et ad matutinum laetitia.

Ego autem dixi in abundantia mea: * Non movebor in aeternum.

Domine in voluntate tua, * praestitisti decori meo virtutem.

Avertisti faciem tuam a me, * et factus sum conturbatus.

Ad te, Dómine, clamábo: * et ad Deum meum deprecabor.

Quæ utilitas in ságuine meo, * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et mísertus est mei: * Dóminus factus est adjutor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi: * et circumdedísti me lætítia.

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar: * Dómine Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Ant. Videns autem quia nihil proficeret, accépta aqua, lavit manus coram pópulo, dicens: Innocens ego sum a ságuine Justí hujus.

Ant. Et respóndens univérsum pópulum, dixit: Sanguis ejus super nos, et super filios nostros.

Psalmus 63.

Exáudi Deus oratióem meam cum deprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * intendérunt arcum rem amáram, ut sagittent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut absconderent láqueos: * dixerunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecerunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmatæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Et respóndens univérsum pópulum, dixit: Sanguis ejus super nos, et super filios nostros.

V. Sanguis Jesu Christi Filii Dei. **R.** Emúndat nos ab omni peccáto.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 84. in Joan. cap. 19.

Lectio iv.

ultis Sanguinis Christi audire virtutem? Redeámus ad ejus exéplum, et priórem typum recordémur, et pristinam Scriptúram narrémus. In Ægypto nocte média, Ægyptiis Deus plagam decimam minabatur, ut eórum primogénita deperirent, quia primogénitum ejus pópulum detinébant. Sed ne amáta plebs Judæórum una cum illis periclitaretur, quia unus locus continébat univérsum, remédium discretiónis inventum est. Proinde exéplum mirábile, ut discas in veritáte virtutem. Ira divinæ indignatióis sperabatur, et domos singulas circumibat mórtifer. Quid igitur Móyses? Occídite,

inquit, agnum annículum, et ságuine ejus liníte jánuas. Quid ais, Móyses? Sanguis ovis rationálem hóminem liberáre consuevit? Valde, inquit, non eo quod sanguis est, sed quia Domínici Sanguinis per eum demonstrátur exéplum.

R. In timóre incolátus vestri conversámini, * Sciéntes quod non corruptibilibus auro, vel argénto redempti estis. **V.** Sed pretioso ságuine, quasi agni immaculáti Christi. **Sciéntes.**

Lectio v.

Nam sicut regnántium státuæ, quæ sine causa sunt et sermóne, nonnumquam ad se confugiéntibus homínibus ánima et ratióne decorátis, subveníre consuevérunt, non quia sunt ære confectæ, sed quia rétinent imáginem principálem: ita et Sanguis ille, qui irrationalis fuit, ánimas habéntes hómines liberávit: non quia sanguis fuit, sed quia hujus Sanguinis ostendébat advéntum. Et tunc Angelus ille vastá-

tor, cum lin̄tos postes atque áditus pervid̄eret, transj̄ecit gressus, et non est ausus intr̄are. Nunc ergo si viderit inimicus non p̄stibus imp̄ositum s̄anguinem typi, sed fid̄elium ore luc̄entem S̄anguinem verit̄atis, Christi templi p̄stibus dedic̄atum, multo magis se s̄ubtrahet. Si enim Angelus cessit ex̄emplo, quanto magis ter̄rebitur inimicus, si ipsam persp̄exerit verit̄atem? Vis et áliam hujus s̄anguinis scrut̄ari virt̄utem? Volo. Unde primum cuc̄rrit insp̄icias, et de quo fonte man̄avit. De ipsa primum cruce proc̄essit: latus illud Dom̄nicum in̄itium fuit. M̄ortuo enim, ait, Jesu, et adhuc in cruce pend̄ente, app̄oximat miles, latus lancea perc̄ussit, et ex̄inde aqua fluxit, et sanguis. Unum baptismatis symbolum, áliud sacram̄enti. Ideo non ait: Exiit sanguis et aqua; sed exiit aqua primum et sanguis, quia primum baptis̄mate diluimur, et p̄stea myst̄erio dedic̄amur.

R. Empti estis pr̄etio magno: * Glorific̄ate, et port̄ate Deum in corpore vestro. **V.** Pr̄etio empti estis: nolite fieri servi h̄ominum. **Glorific̄ate.**

Lectio vi.

Latus miles ap̄eruit, et templi sancti parietem patef̄ecit. Et ego thesaũrum pr̄ael̄arum inv̄eni, et fulḡentes div̄itias me gr̄atulor reperire. Sic et de illo agno factum est. Jud̄aei ovem occid̄erunt, et ego fructum de sacra-
m̄ento cogn̄ovi. De latere sanguis et aqua. Nolo tam fáci-
le, aud̄itor, tr̄anseas tanti secr̄eta myst̄erii. Restat enim mihi mystica, atque secret̄alis or̄atio. Dixi baptismatis symbolum et myst̄eriorum aquam illam, et s̄anguinem demon-
str̄are. Ex his enim sancta fund̄ata est Eccl̄esia per lav̄acri regenerati-
onem, et renovatīonem Sp̄iritus sancti. Per baptis̄ma, inquam, et myst̄eria, qūe ex latere vid̄entur esse prol̄ata. Ex latere igitur suo Christus ædific̄avit Eccl̄esiam, sicut de latere

Adam ejus conjux Heva prol̄ata est. Nam hac de causa Paulus quoque test̄atur, dicens: De corpore ejus, et de óssibus ejus sumus; latus vid̄elicet illud significans. Nam sicut de illo latere Deus fecit f̄eminam procrēari, sic et de suo latere Christus aquam nobis et s̄anguinem dedit, unde reparar̄etur Eccl̄esia.

R. Comm̄endat carit̄atem suam Deus in nobis: * Quoniam cum adhuc peccat̄ores ess̄emus, sec̄undum tempus Christus pro nobis m̄ortuus est. **V.** Multo igitur magis nunc justific̄ati in s̄anguine ipsius, salvi erimus ab ira per ipsum. **Quoniam. Gl̄oria Patri. Quoniam.**

In III. Nocturno.

Ant. Exiit ergo Jesus portans cor̄onam spineam, et purp̄ureum vestim̄entum, et dixit eis: Ecce homo.

Psalmus 73.

Ut quid Deus reput̄asti in finem: * ir̄atus est furor tuus super oves p̄scūe tūe?

Memor esto congregati-
onis tūe, * quam possedisti ab in̄itio.

Redemisti virgam h̄ære-
dit̄atis tūe: * mons Sion, in quo habit̄asti in eo.

Leva manus tuas in su-
p̄erbias ēorum in finem: * quanta malign̄atus est ini-
micus in sancto!

Et glorīati sunt qui od̄e-
runt te: * in m̄edio sole-
mnit̄atis tūe.

Posuerunt signa sua, si-
gna: * et non cognoverunt sicut in ex̄itu super sumum.

Quasi in silva lign̄orum se-
c̄uribus excid̄erunt j̄anuas ejus in id̄ipsum: * in sec̄uri et áscia dejec̄erunt eam.

Incenderunt igni sanctūa-
rium tuum: * in terra pol-
lūerunt tabern̄aculum n̄o-
minis tui.

Dixerunt in corde suo
cogn̄atio ēorum simul: * Quīescere facīamus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vid̄imus,
jam non est proph̄eta: * et nos non cogn̄oscet ámplius.

Usquequo Deus impro-
per̄abit inimicus: * ir̄ritat
advers̄arius nomen tuum in finem?

Ut quid avértis manum tuam, et dexteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem rex noster ante sæcula: * operátus est salutem in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte tua mare: * contribulásti cápita draconum in aquis.

Tu confregisti cápita draconis: * dedísti eum escam pópulis Æthiopum.

Tu dirupísti fontes, et torréntes: * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox: * tu fabricátus es auróram et solem.

Tu fecísti omnes términos terræ: * æstátem et ver tu plasmásti ea.

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino: * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánnimas confiténtes tibi, * et ánnimas paúperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum: * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus: * pauper

et inops laudábunt nomen tuum.

Exsúrge Deus, júdica causam tuam: * memor esto impropriórum tuórum, eórum quæ ab insípiente sunt tota die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: * superbia eórum, qui te odérunt, ascendit semper.

Ant. Exívit ergo Jesus portans coronam spineam, et purpúream vestiméntum, et dixit eis: Ecce homo.

Ant. Et bájulans sibi crucem, exívit in eum, qui dicitur Calváriæ, locum: ubi crucifixerunt eum.

Psalmus 87.

Dómine Deus salutis meæ: * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatióne sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirábilia: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditiónem?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirábilia tua: * et justítia tua in terra obli-viónis?

Et ego ad te Dómine

clamávi: * et mane orátio mea præveniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratióne meam: * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amicum et próximum: * et notos meos a miséria.

Ant. Et bájulans sibi crucem, exívit in eum, qui dicitur Calváriæ, locum: ubi crucifixerunt eum.

Ant. Ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exívit sanguis et aqua.

Psalmus 93.

Deus ultiónum Dóminus: * Deus ultiónum líbere egít.

Exaltáre qui júdicas terram: * redde retributióne supérbis.

Usquequo peccatores Dómine, * usquequo peccatores gloriabuntur:

Effabuntur, et loquentur iniquitatem: * loquentur omnes, qui operantur in iustitiam?

Pópulum tuum Dómine humiliaverunt: * et hereditatem tuam vexaverunt.

Viduam, et advenam interfecerunt: * et pupillos occiderunt.

Et dixerunt: Non videbit Dóminus, * nec intelliget Deus Jacob.

Intelligite insipientes in populo: * et stulti aliquando sapiate.

Qui plantavit aurem, non audit? * aut qui finxit oculum, non considerat?

Qui corripit gentes, non arguet: * qui docet hominem scientiam?

Dóminus scit cogitationes hominum, * quoniam vanæ sunt.

Beatus homo, quem tu erudieris Dómine: * et de lege tua docueris eum,

Ut mitiges ei a diebus malis: * donec fodiatur peccatori fovea.

Quia non repellet Dómi-

nus plebem suam: * et hereditatem suam non derelinquet.

Quoadusque iustitia convertatur in iudicium: * et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consurget mihi adversus malignantes? * aut quis stabit mecum adversus operantes iniquitatem?

Nisi quia Dóminus adiuvit me: * paulo minus habitasset in inférno anima mea.

Si dicebam: Motus est pes meus: * misericordia tua Dómine adjuvabat me.

Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo: * consolationes tuæ lætificaverunt animam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitatis: * qui fingis laborem in præcepto?

Captabunt in animam iusti: * et sanguinem innocentem condemnabunt.

Et factus est mihi Dóminus in refugium: * et Deus meus in adiutorium spei meæ.

Et reddet illis iniquitatem ipsorum: et in malitia eo-

rum disperdet eos: * disperdet illos Dóminus Deus noster.

Ant. Ut viderunt eum jam mortuum, non fregérunt ejus crura, sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis et aqua.

V. Christus dilexit nos. **R.** Et lavit nos a peccatis nostris in sanguine suo.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo tempore: Cum accipisset Jesus acetum, dixit: Consummatum est. Et inclinato capite, tradidit spiritum. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tractatu 120. in Joannem.

Igilanti verbo Evangelista usus est, ut non diceret: Latus ejus percussit, aut vulneravit, aut quid aliud, sed aperuit; ut illic quodammodo vite ostium panderetur, unde sacramenta Ecclesiæ manaverunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intratur. Ille

sanguis qui fusus est, in remissionem fusus est peccatorum. Aqua illa salutare temperat poculum: hæc et lavacrum præstat, et potum. Hoc prænuntiabat quod Noë in latere arcae ostium facere jussus est, quo intrarent animalia, quæ non erant diluvio peritura, quibus præfigurabatur Ecclesiæ. Propter hoc prima mulier facta est de latere viri dormientis, et appellata est vita, materque vivorum. Magnum quippe significavit bonum, ante magnum prævaricationis malum. Hic secundus Adam, inclinato capite, in cruce dormivit, ut inde formaretur ei conjux, quæ de latere dormientis effluxit. O mors, unde mortui reviviscunt! Quid isto sanguine mundius? Quid vulnere isto salubrius?

R. Hic est, qui venit per aquam et sanguinem, Jesus Christus: * Non in aqua solum, sed in aqua et sanguine. **V.** In die illa erit fons patens domui David, et habitantibus

Jerúsalem, in ablutióne peccatóris. **Non.**

Lectio viii.

Tenebántur hómines captívi sub diábolo, et dæmónibus serviébant, sed redempti sunt a captivitate. Véndere enim se potuerunt, sed redimere non potuerunt. Venit Redemptor, et dedit pretium: fudit sanguinem suum, et emit orbem terrarum. Quæritis quid emerit? Videte quid dederit, et inveniétis quid emerit. Sanguis Christi pretium est. Tanti quid valet? Quid, nisi totus orbis? Quid, nisi omnes gentes? Valde ingrati sunt pretio suo, aut multum superbi sunt, qui dicunt, aut illud tam parum esse, ut solos Afros emerit, aut se tam magnos esse, pro quibus solis illud sit datum. Non ergo exsultent, non superbiant. Pro toto dedit, quantum dedit.

R. Prædestinavit nos Deus in adoptionem filiorum per Jesum Christum, * In quo habemus redemptionem per sanguinem ejus. **V.** Remissionem peccato-

rum secundum divitias gratiæ ejus, quæ superabundavit in nobis. **In.** Glória Patri. **In.**

Lectio ix. de Homilia Feriæ.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio ix. Cap. 11.

In illo tempore: Erat quidam languens Lázarus a Bethánia, de castello Mariæ et Marthæ sororis ejus. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 49. in Joannem, post initium.

In superiori lectione meministis, quod Dominus exiit de manibus eorum, qui lapidare illum voluerant, et discessit trans Jordánem, ubi Joannes baptizabat. Ibi ergo Domino constituto, infirmabatur in Bethánia Lázarus: quod castellum erat proximum Jerosolymis. María autem erat, quæ unxit Dominum unguento, et extersit pedes ejus capillis suis, cujus frater Lázarus infirmabatur. Miserunt ergo sorores ejus

ad eum. Jam intelligimus quo miserunt: ubi erat Jesus: quoniam absens erat, trans Jordánem scilicet. Miserunt ad Dominum, nuntiantes quod ægrotaret frater earum, ut, si dignaretur, veniret, et eum ab ægritudine liberaret. Ille distulit sanare, ut posset resuscitare.

Te Deum laudamus. 24.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Hi qui amici sunt * stolis albis, qui sunt, et unde venerunt?

Ps. Dominus regnavit. **cum reliquis. 25.**

2. Hi sunt, * qui venerunt de tribulatione magna; et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

3. Ideo sunt * ante thronum Dei, et serviunt ei die, ac nocte.

4. Et ipsi vicerunt * draconem propter sanguinem Agni, et propter testamentum Verbi sui.

5. Beati * qui lavant stolas suas in sanguine Agni.

Capitulum. Hebr. 9.

Fratres: Christus assistens pontifex futurorum bonorum, per amplius, et perfectius tabernaculum non manufactum, id est, non hujus creationis, neque per sanguinem hircorum, aut vitulorum, sed per proprium sanguinem introivit semel in Sancta, æterna redemptione inventa.

Hymnus.

Salvete Christi vulnera, Imensi amoris pignora, Quibus perennes rivuli Manantrubentissanguinis.

Nitore stellas vincitis, Rosas odore et balsama, Pretio lapillos Indicos, Mellis favos dulcedine.

Pervospatet gratissimum Nostris asyllum mentibus; Non huc furor minantium Umquam penetrat hostium.

Quot Jesus in prætorio Flagella nudus excipit! Quot scissa pellis undique Stillat cruoris guttulas!

Frontem venustam, proh dolor!

Corona pungit spinea, Clavi retusa cuspide Pedes manusque perforant.

Postquam sed ille tradidit
Amans, volensque spiri-
tum,

Pectus feritur lancea,
Geminusque liquor exsilit.

Ut plena sit redemptio,
Sub torculari stringitur,
Suique Jesus immemor,
Sibi nil reservat sanguinis.

Venite, quotquot crimi-
num

Funesta labes inficit:
In hoc salutis balneo

Qui se lavat, mundabitur.

Summi ad Parentis dex-
teram

Sedenti habenda est gratia,
Qui nos redemit sanguine,
Sanctoque firmat Spiritu.
Amen.

V. Justificati in sanguine
Christi. R. Salvi erimus
ab ira per ipsum.

Ad Bened. Ant. Erit san-
guis Agni vobis in signum,
dicit Dominus: et videbo
sanguinem, et transibo vos,
nec erit in vobis plaga dis-
perdens.

Oratio.

Omnipotens sempiternus
Deus, qui unigenitum
Filium tuum mundi Red-
emptorem constituisti, ac

eius sanguine placari vo-
luisti: concede, quaesumus,
salutis nostrae pretium so-
lemni cultu ita venerari,
atque a praesentis vitae
malis ejus virtute defendi
in terris; ut fructu perpé-
tuo laetemur in coelis. Per
eundem Dominum.

Et sit commemor. Feriae.

Ant. Lázarus amicus no-
ster dormit: eamus, et a
somno excitemus eum.

V. Angelis suis Deus man-
davit de te. R. Ut custó-
diant te in omnibus viis
tuis.

Oratio.

Deus, qui ineffabilibus
mundum renovas sa-
cramentis: presta, quaesumus,
ut Ecclesia tua et
aeternis proficiat institú-
tis, et temporalibus non
destituatur auxiliis. Per
Dominum nostrum.

Ad Primam.

In R. dicitur V. Qui
tuo nos sanguine red-
emisti.

Ad Tertiam.

Ant. Hi sunt.

Capit. Fratres: Christus.
ut supra. 149.

R. br. Redemisti nos Dó-
mine * In sanguine tuo.
Redemisti. V. Ex omni tri-
bu, et lingua, et populo,
et natione. In. Glória Pa-
tri. Redemisti.

V. Sanguis Jesu Christi
Filii Dei. R. Emúndat nos
ab omni peccato.

Ad Sextam.

Ant. Ideo sunt.

Capitulum. Hebr. 9.
Si sanguis hircorum, et
taurorum, et cinis ví-
tulæ aspersione inquinatos
sanctificat ad emundatió-
nem carnis: quanto magis
sanguis Christi, qui per
Spirítum sanctum semet-
ipsum obtulit immaculá-
tum Deo, emundabit con-
scientiam nostram ab opé-
ribus mórtuis, ad servién-
dum Deo vivénti?

R. br. Sanguis Jesu Chri-
sti Filii Dei * Emúndat
nos. Sanguis. V. Ab omni
peccato. Emúndat. Glória
Patri. Sanguis.

V. Christus dilexit nos.
R. Et lavit nos in sanguine
suo.

Ad Nonam.

Ant. Beati qui lavant.

Capitulum. Hebr. 9.

Accipiens Móyses sangui-
nem vitulorum, et hir-
corum cum aqua, et lana
coccínea, et hyssópo: ip-
sum quoque librum, et
omnem populum aspersione,
dicens: Hic sanguis testa-
ménti, quod mandávit ad
vos Deus.

R. br. Christus dilexit
nos, et lavit nos * In san-
guine suo. Christus. V. Et
fecit nos regnum, et sa-
cerdotes Deo, et Patri. In.
Glória Patri. Christus.

V. Justificati in sanguine
Christi. R. Salvi erimus
ab ira per ipsum.

In II. Vesperis.

Omnia ut in primis, præter
ult. Psalm., cujus loco dicitur:

Psalmus 147.

Lauda Jerúsalem Dómi-
num: * lauda Deum
tuum Sion.

Quoniam confortávit se-
ras portarum tuarum: *
benedixit filiis tuis in te.
Qui posuit fines tuos pa-
cem: * et adipe frumenti
satiat te.

Qui emittit elóquium su-
um terræ: * velociter cur-
rit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystallum suam sicut buccéllas: * ante faciém frigoris ejus quis sustinébit?

Emittet verbum suum, et liquefaciet ea: * flabit spiritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúnciat verbum suum Jacob: * justitias, et judícia sua Israël.

Non fecit taliter omni nationi: * et judícia sua non manifestávit eis.

V. Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni. **R.** Quos pretioso sáanguine redemísti.

Ad Magnif. Ant. Habébitis autem hunc diem in

monuméntum: et celebrábitis eum solémnem Dómino in generatióibus vestris cultu sempitérno.

Et fit commem. Feriæ.

Ant. Dómine, si fuísses hic, Lázarus non esset mórtuus: ecce jam foetet quatríduanus in monuménto.

V. Angelis suis Deus mandávit de te. **R.** Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Oratio.

Da nobis, quæsumus, omnipotens Deus: ut qui infirmitátis nostræ cónsocii, de tua virtúte confidimus, sub tua semper pietáte gaudeámus. Per Dóminum.

INDEX.

Orationis D. N. J. C. in monte Oliveti.	pag. 1
Commemoratio Passionis D. N. Jesu Christi.	45
Ss. Spineæ Coronæ D. N. J. C.	67
Lanceæ et Clavorum D. N. J. C.	82
Ss. Sindonis D. N. J. C.	98
Ss. Quinque Vulnerum D. N. J. C.	115
Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C.	132

NUEV
LIOTE

00